

GELENEKSEL TEKİRDAĞ EVLERİNİN İÇ MEKÂN ANALİZİ

Ömer GÜMÜŞ

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
MOBİLYA VE DEKORASYON EĞİTİMİ**

**GAZİ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**OCAK 2007
ANKARA**

Ömer GÜMÜŞ tarafından hazırlanan GELENEKSEL TEKİRDAĞ EVLERİNİN İÇ MEKÂN ANALİZİ adlı bu tezin Yüksek Lisans tezi olarak uygun olduğunu onaylarım.

Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL
Tez Yöneticisi

Bu çalışma, jürimiz tarafından oy birliği ile Mobilya ve Dekorasyon Eğitimi Anabilim Dalında Yüksek lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan : Yrd. Doç. Dr. Kemal YILDIRIM .

Üye : Yrd. Doç. Dr. Abdullah TOGAY .

Üye : Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL .

Tarih : 31 / 01 / 2007

Bu tez, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü tez yazım kurallarına uygundur.

TEZ BİLDİRİMİ

Tez içindeki bütün bilgilerin etik davranış ve akademik kurallar çerçevesinde elde edilerek sunulduğunu, ayrıca tez yazım kurallarına uygun olarak hazırlanan bu çalışmada orijinal olmayan her türlü kaynağa eksiksiz atıf yapıldığını bildiririm.

Ömer GÜMÜŞ

GELENEKSEL TEKİRDAĞ EVLERİNİN İÇ MEKÂN ANALİZİ**(Yüksek Lisans Tezi)****Ömer GÜMÜŞ****GAZİ ÜNİVERSİTESİ****FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ****Ocak 2007****ÖZET**

Bu çalışmada Geleneksel Tekirdağ evlerinin iç mekanında kullanılan sabit yada hareketli donatı elemanları ile aksesuarlarının teknik ve süsleme özelliklerinin belirlenmesi ve bunların kullanıcılarda fonksiyonel/algı davranışsal değerlendirmeleri üzerindeki etkilerin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla, Tekirdağ ilinin merkez yerleşim alanında bulunan ve içerisinde halen oturan 20 adet Geleneksel ev araştırma kapsamına alınmıştır. Bu evlerden 4 tanesi ticari amaçlı, diğerleri ise mesken olarak kullanılmaktadır. Araştırma verileri; sistematik gözlem yapma ve anket tekniği ile elde edilmiştir. Ayrıca, evlerin adres bilgileri ve mimari özellikleri ile evlerin planları ve fotoğrafları her bir ev için ayrı düzenlenmiş olan bir envanter form üzerinde toplanmıştır. Sonuç olarak, Geleneksel Tekirdağ evlerinin mimari özellikleri ile bu evlerde kullanılan sabit yada hareketli donatı elemanlarının karakteristik özellikleri tespit edilmiş olup, günümüzde ataerkil aile yaşam biçiminin yerini çekirdek aileye bırakması sonucunda bu evlerin kullanıcılarına büyük gelmeye başladığı ve evlerin birkaç odası dışında kullanılmaz hale geldiği tespit edilmiştir.

Özellikle, bu evlerde yaşayan dar gelirli ailelerin ekonomik durumları yetersiz olması nedeniyle evlerin günümüz koşulları adaptasyonu sürecinde gereksinim duydukları değişiklikleri yapmadıkları görülmektedir.

Bilim Kodu : 711.3.023
Anahtar kelimeler : Türk evi, Geleneksel Tekirdağ evi, Oturma odası, İç mekân analizi, Donatı elemanları
Sayfa Adeti : 181
Tez Yöneticisi : Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL

**ANALYSIS OF INTERIOR SPACE OF THE TRADITIONAL TEKİRDAĞ
HOUSES**

(M.Sc.Thesis)

Ömer GÜMÜŞ

**GAZİ UNIVERSITY
INSTITUTE OF SCIENCE AND TECHNOLOGY**

January 2007

ABSTARCT

In This research,it is aimed to determinate the ornamentation and technical characteristics of static or active equipments which were used in the interior place of traditional Tekirdağ dwellings and to fix their functional and behaviorial effects on users. To achieve this,twenty traditional dwelling which are settled in the centre of the city were anlysed. Four of them are being used for income and the others for house. The datums of the research were obtained by sistematical observation and questionnaire. By the way, the architectural characteristics, the plans, the photos and the adresses of the dwellings were arranged seperately and pointed out on an inventory form. As a result, the traditional Tekirdağ dwellings architectural characteristics and the characteristics of the equipments used as static or active, were totally fixed. This information shows that. Today there is no sign of patriarchal family. Instead, these houses include only few members. So, it can be easily realized that many

parts of the house have to be out of use. Because of the lower economical conditions, some landlords can't have their houses adapted to the today's novelty.

Science Code : 711.3.023

**Key Words : Turkish House, Traditional Tekirdağ House , Living room
Analysis of interior space, Analysis of Interior desing, Interior
Elemennts.**

Page Number : 181

Advires : Asist. Prof. Dr. Nihat DÖNGEL

TEŞEKKÜR

Bu tezin hazırlanmasında, bilgilerini paylaşarak bana yardımcı ve destek olan değerli hocam ve tez danışmanım sayın Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL'e kıymetli tecrübelerinden faydalandığım Yrd. Doç. Dr. Kemal YILDIRIM'a, konu ile ilgili yazılı dokümanları bulmamda bana yardımcı olan Arş. Gör. Ahmet YALINKILIÇ'a, bilgilerinden faydalandığım, Tekirdağ ili ile ilgili araştırmalar yapmış yazar Mehmet SEREZ'e, Tarih öğretmeni Münir SATKIN'a, Tekirdağ İl Kültür ve Turizm Şube Müdürü Bilal KIRIMLI'ya, yine Tekirdağ İl Kültür ve Turizm Şube Müdürü Yaşar İŞCAN'a, çalışmalarım boyunca bana daima destek olan değerli eşim Nurgül GÜMÜŞ'e çok teşekkür ederim. Araştırma yaptığım evlerin sahiplerine de yardım severliklerinden dolayı ayrıca çok teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖZET	iv
ABSTRACT.....	vi
TEŞEKKÜR.....	viii
İÇİNDEKİLER	ix
ÇİZELGELERİN LİSTESİ.....	xi
ŞEKİLLERİN LİSTESİ	xiii
RESİMLERİN LİSTESİ	xv
HARİTRALARIN LİSTESİ.....	xvii
SİMGELER VE KISALTMALAR.....	xviii
1. GİRİŞ	1
2. TEKİRDAĞ EVLERİNİN GENEL ÖZELLİKLERİ.....	11
2.1. Tekirdağ Bölgesinin Coğrafi Özellikleri.....	11
2.2. Tekirdağ Evlerinin Yapı Elemanları.....	13
2.2.1. Dış yapı elemanları.....	13
2.2.2. İç yapı elemanları.....	31
3. ARAŞTIRMA YÖNTEMİ.....	45
3.1. Araştırmanın Yöntemi.....	45
3.2. Araştırma Gruplarının Seçimi.....	46
3.3. Verilerin Değerlendirilmesi.....	47
4.BULGULAR.....	48
4.1. Kullanıcılar İle İlgili Bulgular	48
4.1.1. Aile reislerinin eğitimi.....	48

	Sayfa
4.1.2. Aile reislerinin meslekleri.....	49
4.1.3. Ailelerin misafir ağırlama durumları.....	50
4.1.4. Ailelerin mevsimlere göre yaşadıkları odalar.....	54
4.1.5. Ailenin yemek yediği mekân ve donatı elemanı	55
4.2. Evler İle İlgili Bulgular.....	57
4.2.1. Evlerin mülkiyet durumu.....	57
4.2.2. Evlerin kullanım süresi.....	58
4.2.3. Evlerin plan tipleri	59
4.2.4. Kullanıcıların memnuniyet durumları.....	60
4.2.5. Kullanıcıların şikâyet durumları.....	61
4.3. Evlerin Odalarıyla İlgili Bulgular.....	62
4.3.1 Oturma odası.....	62
4.3.2. Sofa.....	69
4.3.3. Mutfak.....	76
7. SONUÇ VE ÖNERİLER.....	82
KAYNAKLAR.....	87
EKLER.....	89
EK-1 İncelenen evlerin envanterleri.....	90
EK-2 İncelenen evlerin planları.....	110
EK-3 İncelenen evlerin fotoğrafları.....	145
EK-4 İncelenen evlerin adresleri.....	172
EK-5 Anket formu.....	173
ÖZGEÇMİŞ.....	180

ÇİZELGELER

Çizelge	Sayfa
Çizelge 4.1. Aile reislerinin eğitimi.....	48
Çizelge 4.2. Aile reislerinin meslekleri.....	49
Çizelge 4.3. Ailece misafir gelme sıklığı.....	50
Çizelge 4.4. Sadece erkek misafir gelme sıklığı.....	51
Çizelge 4.5. Sadece bayan misafir gelme sıklığı.....	52
Çizelge 4.6. Misafirlerin ağırlandığı odalar.....	52
Çizelge 4.7. Misafirlerin yatırıldığı odalar.....	53
Çizelge 4.8. Mevsimlere göre oda değiştirme durumu.....	54
Çizelge 4.9. Ailelerin yemek yeme için kullandıkları donatı elemanları.....	55
Çizelge 4.10. Ailenin tüm fertleriyle birlikte yemek yedikleri mekân.....	56
Çizelge 4.11. Evlerin mülkiyet durumları.....	57
Çizelge 4.12. Ailelerin evlerde oturma süreleri	58
Çizelge 4.13. Evlerin plan tipleri.....	59
Çizelge 4.14. Evlerden memnuniyet durumları.....	60
Çizelge 4.15. Kullanıcıların evlerinden şikâyet durumları	61
Çizelge 4.16. Ailelerin oturma odası eşyalarından memnuniyet durumları.....	62
Çizelge 4.17. Oturma odasındaki mobilyaların yer değiştirme durumları.....	63
Çizelge 4.18. Oturma odasının ısıtılmasında kullanılan araçlar.....	64
Çizelge 4.19. Oturma odasının aydınlatılmasında kullanılan araçlar.....	65
Çizelge 4.20. Oturma odasının dekorasyonunda kullanılan aksesuarlar.....	67
Çizelge 4.21. Oturma odasının algısal kalitesi.....	68
Çizelge 4.22. Oturma odasında hâkim olan renkler.	69

Çizelge	Sayfa
Çizelge 4.23. Ailelerin sofa eşyalarından memnuniyet durumları.....	69
Çizelge 4.24. Sofadaki mobilya yer değiştirilme durumları.....	70
Çizelge 4.25. Sofanın ısıtılmasında kullanılan araçlar.....	71
Çizelge 4.26. Sofa aydınlatılmasında kullanılan araçlar.....	72
Çizelge 4.27. Sofanın dekorasyonunda kullanılan aksesuarlar.....	74
Çizelge 4.28. Sofanın algısal kalitesi.....	75
Çizelge 4.29. Sofada hâkim olan renkler.	76
Çizelge 4.30. Mutfakta kullanılan mobilya tipleri.....	76
Çizelge 4.31. Ev kullanıcıların mutfak eşyalarından memnuniyet durumları.....	77
Çizelge 4.32. Mutfak aydınlatılmasında kullanılan araçlar.....	79
Çizelge 4.33. Mutfağın algısal kalitesi.....	80
Çizelge 4.34. Mutfakta hâkim olan renkler.....	81

ŞEKİLLER

Şekil	Sayfa
Şekil 2.1. Kapı kolu ve kapı tokmağı örnekleri.....	16
Şekil 2.2. Dört köşe kesitli, eğri ağaç (eğri böğünde)	23
Şekil 2.3. Kıvrımlı bir şekilde, süslü ve oymalı destekler.....	23
Şekil 2.4 Uçları helezon biçiminde, dövme demirden cumba desteği.....	24
Şekil.2.5. Açık olarak düzenlenen balkon örneği.....	26
Şekil 2.6. Evin dışındaki merdivenlere dikilen ağaç direklerin üzerine oturtulmuş ve üstü açık balkon örneği.....	27
Şekil 2.7. İki tarafa eğimli çatı örneği.....	29
Şekil 2.8. Dört tarafa akıntılı çatı örneği.....	30
Şekil 2.9. Osmanlı kiremidi ve diziliş şekli.....	31
Şekil 2.10. Gömme yüklük ve dolap şeklinde yüklük	40
Şekil 4.1. Aile reislerinin eğitim durumları.....	48
Şekil 4.2.Aile reislerinin meslekleri.....	49
Şekil 4.3. Ailece misafir gelme sıklığı.....	50
Şekil 4.4. Sadece erkek misafir gelme sıklığı.....	51
Şekil 4.5. Sadece bayan misafir gelme sıklığı.....	52
Şekil 4.6. Misafirlerin ağırlandığı odalar.....	53
Şekil 4.7. Misafirlerin yatırıldığı odalar.....	54
Şekil 4.8. Mevsimlere göre oda değiştirme durumu.....	55
Şekil 4.9. Ailelerin yemek yeme için kullandıkları donatı elemanları.....	56
Şekil 4.10. Ailenin tüm fertleriyle birlikte yemek yedikleri mekân.....	57
Şekil 4.11. Evlerin mülkiyet durumları.....	58

Şekil	Sayfa
Şekil 4.12. Ailelerin evlerde oturma süreleri	59
Şekil 4.13. Evlerin plan tipleri.....	60
Şekil 4.14. Evlerden memnuniyet durumları.....	60
Şekil 4.15. Kullanıcıların evlerinden şikâyet durumları	61
Şekil 4.16. Ailelerin oturma odası eşyalarından memnuniyet durumları.....	63
Şekil 4.17. Oturma odasındaki mobilyaların yer değiştirme durumları.....	64
Şekil 4.18. Oturma odasının ısıtılmasında kullanılan araçlar.....	65
Şekil 4.19. Oturma odasının aydınlatılmasında kullanılan araçlar.....	66
Şekil 4.20. Ailelerin sofa eşyalarından memnuniyet durumlar.....	70
Şekil 4.21. Sofadaki mobilyaların yer değiştirilme durumları.....	71
Şekil 4.22. Sofanın ısıtılmasında kullanılan araçlar.....	72
Şekil 4.23. Sofa aydınlatılmasında kullanılan araçlar.....	73
Şekil 4.24. Mutfakta kullanılan mobilya tipleri.....	77
Şekil 4.25. Ev kullanıcıların mutfak eşyalarından memnuniyet durumları.....	78
Şekil 4.26. Mutfak aydınlatılmasında kullanılan araçlar.....	79

RESİMLER

Resim	Sayfa
Resim 2.1. Giriş nişi olmayan evlerden bir örnek	15
Resim 2.2. İşlemeli bir dış kapı örneği	15
Resim 2.3. Sofayı aydınlatmak için kapı üzerine yapılmış pencere örneği.....	16
Resim 2.4. Birinci kattaki sokak kapılarına göre zemin kattaki kapıların durumları	17
Resim 2.5. Kapı üzerindeki kafesli pencere “Şemse”	18
Resim 2.6. Düz demir çubuklardan yapılan parmaklıklar	19
Resim 2.7. Dışa bombeli biçimde yapılan cumba parmaklıkları	19
Resim 2.8. Merdivenler ve giriş nişi	20
Resim 2.9. Dış merdivenler ve giriş kapısı	21
Resim 2.10. Cumba örneği	22
Resim 2.11. Cumbaların ahşap sütunlarla desteklenmesi	24
Resim 2.12. Çatı katında balkon örneği	26
Resim 2.13. Evin iki tarafındaki cumbanın arası birleştirilerek oluşturulan balkon	27
Resim 2.14. Sofra iskemlesi üzerine konulmuş yemek sinisi.....	32
Resim 2.15. Odaları ısıtmak için kullanılan mangal.....	33
Resim 2.16. Sofada bulunan bir sedir	35
Resim 2.17. Zemin katın diğer katlara göre yüksekliği ve pencere üstlerinin eğimli yapılmasına bir örnek	36
Resim 2.18. Yağmur sarnıcından kovayla su çekilirken.....	36
Resim 2.19. İç merdiven, merdiven parmaklığı ve merdiven küpeştesi	37
Resim 2.20. Birçok evde kullanılan düz tavan	39

Resim	Sayfa
Resim 2.21. Çıtalarla geometrik şekiller verilmiş bir tavan örneği.....	39
Resim 2.22. Tavan göbeği	40
Resim 2.23. Mutfığa asılmış bir tel dolap	41
Resim 2.24. Orijinal bir ocak örneği	42
Resim 2.25. Ocak	43
Resim 2.26. Kurna	44
Resim 2.27. Helâ.....	44

HARİTALAR

Harita	Sayfa
Harita 2.1. Tekirdağ ilinin haritası.....	12

SİMGELER VE KISALTMALAR

Bu çalışmada kullanılmış bazı simgeler ve kısaltmalar, açıklamaları ile birlikte aşağıda sunulmuştur.

Simgeler

$\bar{X}$

Açıklama

Aritmetik ortalama

n

Örnek sayısı

Σ

Genel toplam

%

Yüzdesel değer

wc

Water and closet (su ve klozet)

Kısaltmalar

YY. veya yy.

Yüzyıl

M.Ö.

Milattan önce

M.S.

Milattan sonra

PVC

Polivinil klorür

1. GİRİŞ

Yapıların en yaygın olanı evdir. Aile bireylerinin beslenme, dinlenme, yaşama ihtiyaçlarının yanı sıra ailenin toplumsal, ekonomik, fizyolojik ve estetik gereksinimlerini karşılamakta ev daima önemli bir role sahip olmuştur [Işık, 1992].

Konut; iletişim, etkileşim, mekân, zaman ve anlamın örgütlü bir örüntüsüdür. Bir yandan ait olduğu kültür yada etnik gurubun karakteristiklerini, yaşam biçimini, davranış kurallarını, çevresel tercihlerini, imgelerini, zaman ve mekan sınıflandırılmasını yansıtırken, öte yandan kullanıcısının özüyle ilgili imgelerinin, tasarım ve donatımı ile bireyin, kişilik ve ayrıcalığını yansıtır [Gür vd., 1996; Yıldırım, 1999].

Geleneksel evlerimiz geniş aile yaşantısına göre yıllarca gelişerek evi oluşturan birimlerde adeta standartlaşma özelliği göstermiştir [Hacıbaloğlu, 1989].

Çeşitli bölgelerde yaşayan insanlar o bölgenin iklim ve malzeme şartlarına bağlı olarak belirli ev tiplerini ortaya çıkarmıştır. Aynı şekilde aile yapısı da ev mimarisini biçimlendirmekte etkili olmuştur. Örneğin eskiden dede, nine, oğullar, kızlar, gelinler, damatlar ve onların bir arada oturmalarından oluşan ataerkil aile tipi, çeşitli nedenlerle dağılarak günümüzdeki çekirdek ailelere dönüşmüştür. Yeni tip ailelerin ihtiyaçları ve yaşantılarında eskiye göre büyük farklılıklar ortaya çıkmıştır. Aile yapısının küçülmesiyle geleneksel evler Türk ailesine büyük gelmeye başlamıştır. Geleneksel evlerin plan şemaları itibariyle de bölünmeye müsait olmamasından birkaç odası dışında kullanılamaz hale gelmiştir [Hacıbaloğlu, 1989].

Tarıma dayalı geleneksel yaşam koşullarının yerini, endüstri devrimi ile başlayan teknolojik, ekonomik, kültürel ve sosyolojik gelişmelerin dinamizmi ile çağdaş yaşam koşulları almıştır [Yıldırım, Hacıbaloğlu, 2000]

Çağdaş yaşam işlev ayrımını öngörmektedir. Yemeğin mutfakta pişirilip yemek odasında yenmesi, yatak odasında yatılması ve günlük yaşantının yaşama mekanında

geçirilmesi gerekmektedir [Hacıbaloğlu, 1989].

Çağdaş yaşamın gereği olarak, konut mekanlarında servis, yaşama ve uyku bölümlerine ayrıldığı görülmektedir. Her bölüm çeşitli mekanları, her mekanda eylem ve eylem alanlarını gerektirmiştir. Eylemlere göre oluşturulan mekanlar; özel, yarı özel ve dışa açık olarak planlanmış, konutun bünyesinde yer almıştır [Yıldırım, Hacıbaloğlu, 2000].

Ev ve İnsan

Ev, insanın fizyolojik, sosyolojik, estetik ve ekonomik ihtiyaçlarının karşılandığı yapıdır [Karpuz, 1984].

İnsanlar doğal ve yapay çevre içerisinde yaşamlarını sürdürebilmek için çeşitli gereksinimlerini karşılamak zorundadırlar. İnsanın yaşamı içinde beliren ilk ve en önemli gereksinimleri korunma, barınma ve güvenliktir [Yıldırım, 1999].

İnsanoğlu yüzyıllardan beri sürekli yaşadığı fiziksel çevreyi değiştirmekte, evini de kendisinin ekonomik imkânlarına göre bulunduğu çevreye ve kültür ortamına uydurmaya çalışmaktadır [Karpuz, 1984].

Sokaktan eve ulaşılan ilk uygulamalarda, dış ortamın güvensizliğinden dolayı, yapıya giriş gizlenmiş veya olabildiğince küçük ve sınırlı tutularak, kolay savunulacak şekilde donatılmıştır. Dış ortam kamusal denetime ve düzene kavuşunca, özellikle devlet güvencesi yaşama geçince, giriş belirginleşmiş, büyümüş, bezenmiş, önem kazanmış, simgesel bir değer de taşıyan niteliğe ulaşmıştır. Osmanlı mirası olarak günümüze ulaşan geleneksel yapıların çoğunda sokaktan bahçeye veya avluya yapılan ana girişe boyut ve çekicilik açısından ayrı bir özen gösterilmiştir [İzgi, Aysel, 2003].

İnsanlar korunma, barınma ve güvenlik gereksinimlerini fiziksel mekân organizasyonu ile karşılarlar. Oluşturulan bu yapay çevrenin içinde en önemli yeri

insanın yaşamının büyük bir kısmını geçirdiği, konut alır. Konut, kullanıcının sosyo ekonomik durumu, beğeni düzeyi ve yaşam biçimine göre biçimlenmekte ve düzenlenmektedir [Kahya vd.,1993; Söğütü, 1998].

Işık (1992), bu konuyla ilgili çalışmasında, çeşitli sosyo-ekonomik düzey (S.E.D.) ailelerin geleneksel ve günümüz ev kullanımı, yaşam biçimi ve iç mekân düzenlemelerini inceleyerek, kullandıkları eşyaların niteliklerini ve depolama sorunlarını tespit etmiş, çalışmada geleneksel evler ile günümüz evlerini karşılaştırmıştır. Çalışma sonunda alt S.E.D. evlerinde alt yapı ve eşya depolama sorunlarının yoğun, odaların çok amaçlı kullanıldığı ve çocuk odalarına yer verilmediğini belirlemiştir. Geleneksel evlerin döşeniş biçimleri bakımından bugünkü evlerden daha ferah olduğu, ilçe evlerinde ise mekân ve eşya kullanımı açısından geleneksel yaşamdan çağdaş yaşama geçişin belirtilerini taşıdığını ifade etmiştir.

İnsan, çevresi ile çok yönlü ilişkiler içerisinde. Doğup büyüdüğü evi, onda daha çocukluğunun ilk yıllarında mekân kavramı ve insan sevgisini kazandırır ve geliştirir. Evin içerisinde bulunduğu doğal çevre, birlikte yaşadığı toplum ve toplumun sahip olduğu gelenek ve görenekler onun belleğine girer. Evi ile birlikte bulunduğu doğal çevre ve sosyal çevresi onun kültür değerlerinin kalıbıdır [Karpuz, 1984].

Türk Evleri

Türk evinin, özellikle temel mekân olan odaların biçimlenmesi, toplum yapısının özellikleri ile sıkı sıkıya bağlantılıdır. Her toplumun sahip olduğu sosyo-kültürel değerler, geçmişin kültürel kalıntısını içerirler. Anadolu Türk konutu; Türk toplumu gibi, farklı kültürel bileşenlerin bir sentezi sonucu oluşmuştur [Turgut, 1991].

Türk toplumunda ev; vatan, devlet, aile gibi kutsal bir kavramdır. Eski Türk ev adetleri ile birlikte İslam dininin getirdiği hayat tarzı, yüz yıllardır hiç değişmeden Türk evinde yaşamıştır [Karpuz, 1984].

Tekirdağ evlerini incelemeye geçmeden önce tarihsel sıraya göre Türk evindeki gelişmeleri özetlemekte yarar vardır.

Orta Asya'da Türk Evi

Türkler Anadolu'ya gelmeden önce Orta Asya'da göçebeydiler ve çadırda yaşamışlardır.

Çadır sözü "ev" ile eş anlamlıdır. Çadır bir ahşap iskelet üzerine keçe kaplanması ile elde edilen, kolay kurulup sökülen bir barınaktır. Çadırın tam ortasında ocak, sağ tarafta çifte perdeden inmiş bölüme kırmızı tulumbalı ve yiyecek maddeleri koymuşlardır. Bu kısmın yanında ev büyüğünün yatağı bulunmakta, ocağın arkasına "yükçük" ler yerleştirilmekte ve girişin solunda ise koşum takımları yer almaktadır [Karpuz, 1984].

Orta Asya'daki bilinen en eski Türk devletini kuran Hunlar, yazın yaylalarda çadırları, kışın ise kerpiç, tuğla, toprak damlı evleri mesken olarak kullanmışlardır. Uygur evleri ise bir avluya sahiplerdi. Böylece sıcak ve soğuktan korunmuş, dış saldırılara karşı önlem almışlardır. Bu evlerde, odalarda bulunmaktadır. Bunun yanında, salonları, sofaları, mutfakları, kiler ve ahırları da bulunmaktadır. [Karpuz, 1984].

Küçükerman (1978) bu konuyla ilgili olarak, Geleneksel Türk evinin oluşumu ve evriminde odaların bir birim olarak ele alındığında çadırlar arası ortak alanın geleneksel Türk evinde de odalar arası ortak alanın sofa olarak isimlendirilen benzer mekânlar olduğunu belirtip, çadır ile Türk evi arasında organik bir bağ kurmuştur. Anadolu'nun doğal özelliklerinin geleneksel Türk evinin biçimlenmesinde etkili olduğunu ifade etmiş, bu doğal etkilerin yapıyı biçimlendirmesinde odaların iç düzenini de etkilemekte olduğunu bildirmiştir.

Türklerin Anadolu'ya gelip yerleşmelerinden önceki göçebelik döneminde çadırlar, yaşama mekanı olarak gelişmiş ve biçimlenmiştir. Taşınılabilen bir mekan

düşüncesinden, toprağa kesin olarak bağlı olan bir düzene geçişte, eski gelenekler ve alışkanlıkların çok uzun bir süre boyunca etkili olmaya devam ettiği görülür [Küçükerman, Güner, 1995].

Selçuklularda Ev

Türkler, Anadolu'ya geldikten sonra göçebelikte kullandıkları çadırlar, zaman içinde geniş aileyi barındıracak şekilde odalara dönüşmeye başlamıştır [Işık, 1992].

Selçuklularda ev; ortada geniş avlu dört tarafında eyvanlar ve köşelere sıkıştırılmış odalardan meydana gelmektedir ve evlerin temelleri derin kazılarak yapılmıştır. Yapı malzemesi olarak kerpiç, tuğla ve ahşap kullanılmıştır. Evlerin önlerinde avlu ve çitle çevrilmiş bir bahçe bulunmaktadır. Ana kapıdan sofaya geçilir, mutfak içerisinde "gölünçlük" veya "sergen" denilen raflar, ocak ve tandır yer almaktadır. Kadınlar buralardaki sedirlerde oturmaktadır [Karpuz, 1984].

Osmanlılarda Ev

Türk evi Anadolu'nun coğrafi sınırlarının dışına taşmıştır. Irak, Suriye, Mısır ve Balkanlar gibi eski Osmanlı topraklarında Türk evleri bulunmaktadır [Karpuz, 1984].

Osmanlı topraklarında birbirinden uzakta bulunan evler, bulunduğu yerin malzemesi ve iklimi ile uyum sağlamıştır. Değişik iklim, malzeme ve bölge farklarına rağmen Türk evinin kendisine has bir mimari karakteri vardır. Yapı malzemesinin dayanıksızlığı ve hızlı şehirleşme sonucu 17. yüzyıldan daha eski ev örneklerine rastlanması güçtür [Karpuz, 1984].

Osmanlı dönemi Türk evi daracık sokaklar üzerinde yer almıştır. Her evin bir avlusu vardır. Avluya sokaktan büyük bir kapı ile girilmektedir. Evler çoğunlukta iki katlı bazen de üç katlı yapıydı. Avlunun içinde çardak bulunmakta, evlerin zemin katları ahır, depo, kiler, helâ olarak kullanılmıştır. Evin birinci katına ahşap bir merdivenle çıkılmaktadır. Ev birden fazla katlı ise esas yaşanan yer üst kat olmaktadır. Esas katta

sofa, sofaya açılan kapılar bulunmaktadır. Sofa, Türk evlerinde odalara geçit veren aynı zamanda ailenin kadınlı erkekli tüm fertleri ile topluca oturduğu bir mekândır. Türk evinin biçimlendirilişi ve yönlendirilmesi bakımından da önemlidir [Göycıncık, 1998].

Türk evinde din ve gelenekler içe dönük bir yaşama biçimi ortaya koymuştur. İç mekân düzenlemesi bakımından sofa da evin mahremiyetinin temininde önemli yer tutmaktadır. Ev halkı ancak örtünüp giyindikten sonra belli zamanda bir araya gelmektedir. Türk evinin avluya ve sofaya bağlı olarak ortaya çıkan içe dönük tasarımını Anadolu öncesi Türk Mimarisi ve özellikle Asya merkezi mekân geleneğinin etkilediği üzerinde durulmuştur [Karpuz, 1984].

Tekirdağ Evi

Türk evlerinin tabii ve sosyal çevrenin şartlarına, malzeme imkânlarına göre şekil değiştirdikleri, zaman içinde de türlü sanat akımlarına ayak uydurdukları görülmüştür. Rahat, ferah ve sağlıklı bir yaşama imkânı sağlayan, estetik açıdan üstün bir düzeye ulaşmış olan Türk evinin doğması Türklerin üstün sanat, yetenek ve yaratıcılıklarının sonucudur. Bu yansıma tabii olarak Tekirdağ iline de ulaşmıştır [Satkın,1996].

Tekirdağ, İstanbul'a yakınlığı sebebiyle yazlık dinlenme yeri olarak dünden bugüne gelmiştir. Tekirdağ'ın tarihi geçmişi çok eskilere gitmesine rağmen Tekirdağ 1357 yılından önceki Bizans döneminin ve diğer kültür ve medeniyetlerin izlerine rastlamak mümkün değildir. Bu da göstermektedir ki, Türkler bu şehre tam anlamıyla mühürlerini vurmuşlardır. Ancak bölgede Cumhuriyete kadar Rum-Ermeni ve Yahudi azınlıklar da yaşamıştır. Kent; meydanlarıyla, sokaklarıyla, evleriyle toplumun geçirdiği her türlü doğa, toplumsal, ekonomik ve kültürel olaylara tanık olmuştur [Çevik, 1949].

Tekirdağ Türkiye'nin önemli kentlerinden biridir. Kentin tarihi yerleşimi, yıkımlara rağmen halen ayaktaadır. Ancak sanayi ve ekonomik gelişmeler, sosyal yaşamdaki

değişimler ve hızlı nüfus artışı sonucu kentin tarihi dokusu ticaret merkezi' içinde sıkışmış ve yeni kentsel işlevlerin tehdidine maruz kalmıştır. Özellikle tarihi dokunun önemli bir parçası olan geleneksel evler bu gelişmelerden en çok etkilenmiş kentin yeni kurulan bölgesinde apartman yaşamını tercih eden asıl sahipleri tarafından kaderlerine terk edilmiştir [Ören, 1996].

Tekirdağ'ın eski evleri, genellikle iki veya üç katlı olup ahşaptan yapılmıştır. Duvarları ahşap, çatki arası kerpiç dolgudur. Dış cephe yatay olarak ağaç malzeme ile kaplanmıştır. Temeller ve zemin kat taştan yapılmıştır [Saktın, 1996].

Geleneksel Tekirdağ evlerinde odalar, genellikle sofa veya taşlık etrafına uzunluk yönünde dizilmiştir. Evler, çoğunlukla iç sofalı planlıdır. Büyük evlerin pek çoğu haremli, selamlıdır. Çatı katları oldukça yaygındır. Birçok evde orta katta ki cumbanın üstü çatı katında örtülü balkon şeklindedir [Saktın,1996].

Ahşap giriş kapıları çift kanatlı, oymalı, kapı kollu veya tokmaklıdır. Giriş kapısı çoğunlukla giriş nişi ile içeri çekilmiştir. Birinci kata çıkan dış merdivenler mermerdir. Merdiven ön cephede olup genellikle 7-8 basamaklıdır. Çift taraflı merdivenler de vardır. Taştan yapılan zemin katın, tek kanatlı ayrı bir kapısı vardır. Kapı genellikle evin ön cephesindedir ve alçaktır. Genelde kiler, depo ve ocak zemin kattadır [Saktın, 1996].

Evin içinden birinci ve ikinci kata ahşap merdivenlerden çıkılmaktadır. Odalarda pencere altlarında sedir vardır. Tavan ve tabanlar ahşaptır. Evlerin hemen hepsi *şahnişli*, yani ileriye çıkmalı, cumbalıdır. Cumbaların altında cumba destekleri vardır. Ahşap direklerin destek olarak kullanılması da çok yaygındır [Saktın, 1996].

Evlerin ön cephelerine tezyinat yapılmıştır. Evler geniş ve çok pencereli olup alt kat pencereleri demir parmaklıklıdır. Dış cephede genellikle ahşap süsler vardır. Ahşap pencerelerin etrafı, balkon, cumba ve saçaklar ahşap süslerle süslenmiştir. Bu süsler tezyinatın en önemli unsurlarıdır [Saktın, 1996].

Bitişik evlerde, çoğunlukla öne ve arkaya meyilli beşikörtüsü çatı, ayrı evlerde ise dört tarafa veya iki yana akıntılı çatı kullanılmıştır. Çatılar saçaklı ve alaturka denilen tek oluklu kiremitle kaplanmıştır [Saktın,1996].

Günümüze örnek kalmayan konakların cümle kapılarının oldukça yüksek kanatları olup, geniş bahçesinin bir tarafında, mutfağı, arabalığı, hayvan ahırları, uşak ve hizmetçi odaları, hususi mermer hamamı, büyük havuzlu çeşmesi ve çift kuyusu bulunmaktadır. Harem ve selamlığı ayrıdır [Saktın, 1996].

Ülkemizin çeşitli bölgelerinde yer alan geleneksel Türk evleri ile ilgili çalışmalar aşağıda sunulmuştur.

Kale (2000), geleneksel Anadolu Türk konutlarında yaygın olan dış sofalı ve iç sofalı plan tiplerinin uygulandığını belirtilerek, evin planını, temelde odalar ve sofa ile katlar arası bağlantıyı sağlayan merdivenler meydana getirdiğini, az sayıda pencere açıklığı sebebiyle evlerin alt katlarındaki bölümlerin ağır ve loş görünümüne karşılık oturma katı olan üst kısımlar oldukça aydınlık ve ferah bir mekân etkisine sahip olduğunu belirtmiştir. Şehirdeki geleneksel konutların en önemli kısımları olarak kabul edeceğimiz sofa ve odalar gerek düzenlenmesi gerekse bulundurdıkları ihtiyaç bakımından tipik Türk evlerinin özelliklerini taşıdığını belirtmiştir. Evlerin ana cephelerinin avluya ya da sokağa baktığını ve gösteriştan uzak sade bir şekilde ele alındığını belirtmiştir. Değişik biçimlerde şekil alan ve cepheleri yumuşatarak daha sevimli hale getiren çıkmalar, bunları alttan destekleyen sütun veya eliböğünde denilen payandalarla evin esas görüntüsüne güzellik kattığını belirtmiştir.

Toker (1999), geleneksel yaşamdan çağdaş yaşama geçişin geleneksel evlerin, kendi kaderlerine terk edilmesine neden olduğunu, belirtmiş olup, sonuçta kendi kaderlerine terk edilen evlerin her geçen gün birer ikişer yok olduğu belirtmiştir. Geleneksel Muğla Milas evleri birçok açıdan incelenmiş, rölevaleri ve envanterleri çıkartılarak sonraki nesillere aktarılmak üzere belgelemiştir. Evlerin sofaları, odaları ve odaların mimarı elemanlarını incelemiştir. Geleneksel Muğla Milas evlerinin dış sofalı divanhaneli ve karma sofalı olduğunu tespit etmiştir. Her iki merkez evlerine

ait odaların mimari elemanları karşılaştırılmış, evlerin genelinde ölçü birliğinin olduğunu tespit etmiştir.

Anar (1982), Geleneksel Türk evinde değişikliklere ve eklentilere neden olan unsurlar, hakkındaki çalışmasında İzmit yöresinde değişik ve eklentilere uğramış 11 örnek ev seçerek araştırma yapmıştır. Araştırma sonucunda, ekonomik yetersizlikler nedeniyle çoğu geleneksel yapıların sadece tescil edilerek kaderlerine terk edildiğini bildirmiştir. Bu nedenle, devletin ancak birkaç yapıyı restore edip sergileyebildiğini bildirmektedir. Bunda amaç tarihi değerdeki bir yapının sadece onarılıp, bir müze şeklinde ziyaretçilerin görüşüne açılmasının olmaması gerektiği, asıl amacın yapıyı dondurmak yerine, yaşatmak olması gerektiği belirtilmiştir. Bunun da geleneksel konutların günümüzdeki kullanıcı ihtiyaçlarına cevap verebilecek duruma gelmesiyle mümkün olabileceği ifade edilmiştir.

Kalfagil (1987), Eski Ankara Erzurum mahallesi geleneksel konutların ahşap yapı konstrüksiyonları ile ilgili çalışmasında, tarihi değerdeki yapıtlarımızın yok olmadan veya tanınmayacak bir biçimde asıllarından uzak değişikliğe uğramadan, onlar üzerinde saptanabilecek değerlerin ortaya konması ve bu değerlerin tasarımcıların yorumlarına göre kullanılması da geçmişle gelecek arasında bir köprü kurulmasını sağlaya bileceğini ifade etmektedir.

Hacıbaloğlu (1989), geleneksel Türk evi ile ilgili çalışmasında, Türk evinin her geçen gün yok olmaya terk edildiğini, günümüz toplumunun kalplerinde yaşamakla beraber, ayakta kalan örneklerinin birer ikişer yok olduğunu, koruma amaçlı yasalarla verilen uğraşların da bu trajik sona engel olmadığını bildirerek, Türk evinin günümüze kadar yaşamasının sosyal, kültürel, endüstriyel, parasal, yasal ve yönetsel nedenleri olduğu, eski mükemmel Türk evlerinin restore edilerek toplumun hizmetine sunulması gerektiğini, bu işe gönül vermiş genç mimarların, yeni fakat geleneksel tavrılı Türk evleri ile kentlerimize çağdaş görünüm vermesi gerektiğini ifade etmektedir.

Yapılan bu çalışmaların çoğunda, geleneksel Türk evlerinin kaybedilmekte olduğuna

vurgu yapılmış ve bunun önlenmesi için öneriler getirilmiştir. Kötüye giden bu durum karşısında yapılan bu çalışmanın da faydalı olabileceği ümit edilmektedir.

Çalışmanın Amacı

Bu araştırma, Tekirdağ ilinin merkez yerleşim alanında bulunan ve yaklaşık bir asır önce yapılmış olan geleneksel Türk evlerinde yürütülmüş olup; bu evlerin günümüz konut kullanıcılarının zamana bağlı olarak değişen istek ve gereksinimlerini ne ölçüde karşılayıp karşılamadıklarını irdelemektedir. Bu nedenle yüzlerce yıllık bir kültürel birikime sahip olan geleneksel evlerin incelenmesi ve yeni üretilecek konutlara bu kültürel mirasımızın izlerinin taşınması oldukça önemlidir. Bu noktadan hareketle tesadüfi örnekleme yöntemi ile seçilmiş olan 20 adet geleneksel Tekirdağ evi araştırma kapsamına alınmıştır. Bu evlerin mevcut durumları envanter yardımıyla kaydedilmiş, kullanıcılarına “konut değerlendirme anketi” uygulanmıştır. Anket, evlerin kullanıcılarına hafta içi ve hafta sonu dahil olmak üzere günün farklı zamanlarında uygulanmıştır. Anket verileri, 2006 yılı içinde iki aylık bir periyotta yüzyüze görüşülerek elde edilmiştir. Daha sonra evlerin fotoğrafları çekilerek tasnifi yapılmıştır.

2. TEKİRDAĞ EVLERİNİN GENEL ÖZELLİKLERİ

2.1. Tekirdağ Bölgesinin Coğrafi Özellikleri

İl doğudan İstanbul'un Silivri ve Çatalca; kuzeyden Kırklareli'nin Vize, Lüleburgaz, Babaeski ve Pehlivanköy; batıdan Edirne'nin Uzunköprü ve Keşan; Çanakkale'nin Gelibolu ilçeleriyle güneyden ise Marmara Denizi ile çevrilidir. Kuzey-doğudan Karadeniz'e çok küçük bir kıyısı vardır [<http://www.tekirdag.gov.tr/cografi.asp>]

Tekirdağ şehri, Marmara Denizi'nin Trakya içine doğru yaptığı geniş girintinin dibindedir. Bunun için eskiden beri Trakya'nın iskelesidir. Kuruluş ve gelişimi bu coğrafi konuma sıkıca bağlıdır. Tekirdağ işlek yolların düğüm noktasıdır [<http://www.tekirdag.gov.tr/cografi.asp>]

Matematiksel Coğrafi Konumu

Tekirdağ Türkiye'nin kuzey-batısında, Marmara Denizi'nin kuzeyinde, Trakya'da 40°, 36' ve 41°, 31' enlemleri ile 26°, 43' ve 28°, 08' doğu boylamları arasında yer almakta ve 6.128 m² yüz ölçümü ile Türkiye topraklarının %8'ini kaplamaktadır. İlin denizden yüksekliği 0–200 m arasındadır. Tekirdağ il merkezinin yeri ise 40°, 59' kuzey enlemleri ile 27°, 20' doğu boylamları üzerindedir [Meydan larousse ansiklopedisi]

Özel (Coğrafi) Konumu

Kıyılar doğudan Kumbağ köyüne kadar düz ve sığ, daha batıda dik ve derindir. İlin Marmara Denizi'ne 133 km' lik kıyısı vardır. Arazi genellikle Neojen ve güneybatıda Eosen devirlere ait katlarla örtülüdür. İl toprakları geniş düzlükler ve alçak tepelerle kaplıdır. Başlıca yükseltiler: Işıklar Dağı (Tekir Dağları), Korudağ ve Yıldız Dağları'dır. Işıklar Dağı Kumbağ'dan başlar, Gelibolu'ya kadar uzanır; 60 km uzunluğundadır; en yüksek yeri 960 m olan Ganos'tur. Yanı başında Marmara'nın en

derin çukuru olan ve derinliği 1000 m'yi geçen *Batı Çukuru* vardır [Çevik H., 1949]

Marmara kıyıları boyunca uzanan dar ve küçük kıyı ovaları, toprakların %15,5'ini kaplar. Genellikle akarsu ağzlarında bulunurlar. Başlıcaları: Kınık, Kumluca, Şerefli, Değirmenaltı, Naip ve Şarköy ovalarıdır. İç bölümlerde akarsuların geniş tabanlı vadilerini kaplayan verimli ovalar vardır. Ergene, Hayrabolu ve Çene ovaları en önemlileridir [Türk ansiklopedisi].

İl topraklarının güneyinde Şarköy-Kumbağ arasında ince bir şerit üzerinde Akdeniz iklimi belirlenir. Bu şerit kıyı boyunca kuzeyden dağlarla oldukça korunmuş olduğundan kışlar çok soğuk olmaz. Buna karşılık Tekirdağ-Ereğli-Silivri arasında kıyı, kuzey rüzgârlarına açık olduğundan kışın soğuk baskınları görülür. Kıyılar hemen hemen Akdeniz iklimindedir. Yalnız kışın zaman zaman esen soğuk rüzgârları ve birkaç kere düşüp eriyen karlar ile bu iklimden ayrılır ve değişik geçer [Çevik, 1949].

Harita 2.1. Tekirdağ ilinin haritası [Atlas Türkiye mülki idare haritası, 2003]

Tekirdağ'ın biraz iç kesimlerinde karasal etmenler kuvvetlenip, yazlar sıcak, kışlar soğuk ve rüzgarlı olmaktadır. İçlere doğru yaz yağışlarının oranının artması, Akdeniz etkisinin azalarak kara iklim etkisinin kuvvetlendiğini belirtir. Yaz ve kış güneydoğudan esen lodos ve kuzeybatıdan esen poyraz rüzgârları hâkimdir. Çünkü Tekirdağ Akdeniz ve Karadeniz gibi iklim şartları bambaşka iki büyük alanı birbirine bağlayan Marmara oluğunun kenarında bulunmaktadır [Çevik, 1949].

Marmara Bölgesi'nin Ergene bölümünde yer alan il topraklarının oluşumu büyük ölçüde Üçüncü zamanda gerçekleşmiştir. Dördüncü zamanda Anadolu ve Trakya yükselirken Ege, Marmara ve Karadeniz alçalarak derin bir çanak biçimini almış, Marmara Denizi boğazlar aracılığıyla Ege Denizi ve Karadeniz ile birleşmiştir. İlde bu döneme ait Marmara çukurları ile Ganos Körfezi arasında Muratlı ve Çorlu'dan başlayarak güneybatıya uzanan Üç kırık hat bulunmaktadır. Bu nedenle de il Türkiye'nin deprem bölgelerindendir. Özellikle Şarköy ve Mürefte yakınlarında sık sık hafif sarsıntılar görülmektedir [Tekirdağ belediyesi koruma imar planı, 1991].

2.2. Tekirdağ Evlerinin Yapı Elemanları

2.2.1. Dış yapı elemanları

Kapılar

Evlerin çoğunda sokak kapısı giriş nişi ile içeriye çekilmiştir. Giriş nişi olmayan evlerde kapı, duvar hizasında ve sokak üstündedir (Resim 2.1). Geleneksel Tekirdağ evlerinin sokak kapıları iki kanatlı ve ahşap olup çeşitli motiflerle süslenmiştir. Çift kanatlı kapılardan biri lüzumu halinde açılmak üzere daima kapalı durmaktadır. Dış ve iç kapılar içeri doğru açılmaktadır [Serez , 1993].

Kapılar dış tesirlere dayanıklı olması için sert ağaç meşeden, yağmura maruz kalmıyorsa çamdan yapılmıştır. Toprak boyalarla, bitki köklerinden elde edilen tabii boyalarla (daha sonra yağlı boyalarla) renklendirilen ahşap kapılar, motifleriyle doğramacılık sanatının çok güzel örnekleridir (Resim 2.2) [Serez , 1993].

Oda kapısı ve iç kapılar genellikle tek kanatlı ve düzdür. Dış ve iç kapılar genellikle camsızdır. Eğer içeri ışık gerekiyorsa dış kapı üzerine sofayı aydınlatmak için pencereler yapılmıştır (Resim 2.3) [Serez , 1993].

Gelenlerin kapıyı çalmaları için kapının kanatları kenarında, demir veya pirinçten oymalı iki büyük pul ve ortalarında iki demir halka bulunur. Bu halkalar oymalı motiflere vurulmak suretiyle, ses çıkartılır ve içerdekiler bu suretle haberdar edilmektedir. Halkaları kadınlar bir defa, erkekler ise iki defa vurarak kapıyı çalmaktadır. Kapı kolu çok yaygın olarak kullanılmıştır (Şekil 2.1) [Serez , 1993].

Sokak kapıları, genellikle tablarukalı yapılmıştır. Kapının kasası duvara çivi ve takozlar vasıtasıyla bağlanır. Kapı kanatları da menteşelerle kasalara bağlanmıştır [Satkın,1996].

Zemin katların ayrı özel kapısı vardır. Bu kapılar ön cepheedir ve 1.kattaki sokak kapılarına göre daha alçaktır (Resim 2.5) [Satkın,1996].

Konak gibi büyük evlerin cümle kapıları büyük başlı çivilerle yapılmıştır. Oldukça yüksektir ve o denli kanatları vardır ki aralarından faytonlar girdiği belirtilmiştir. Ancak bu gibi kapılardan günümüze örnek kalmamıştır [Satkın,1996].

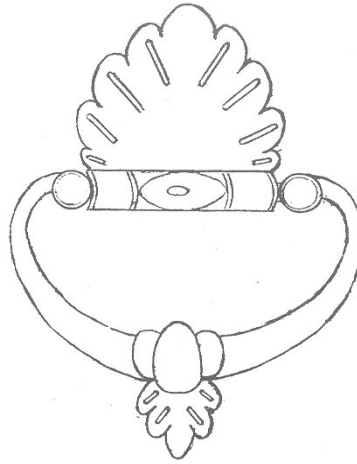
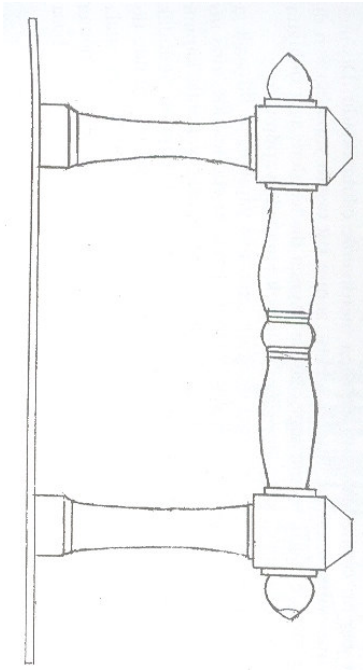
Resim 2.1. Giriş nişi olmayan evlerden bir örnek [Gümüş, 2006]

Resim 2.2. İşlemeli bir dış kapı örneği [Gümüş, 2006]

Resim 2.3. Sofayı aydınlatmak için kapı üzerine yapılmış pencere örneği [Gümüş, 2006]

Şekil 2.1. Kapı kolu ve kapı tokmağı örnekleri [Satkın,1996]

Resim 2.4. Birinci kattaki sokak kapılarına göre zemin kattaki kapıların yükseklik durumları [Gümüş, 2006]

Pencereler

Pencere genel olarak yapının içine ışık ve havanın girmesini, dışarı ile görsel bağlantıyı sağlamak amacıyla açılan aralıklardır. Geleneksel Tekirdağ evlerinin pencereleri, içeriye bol ışık ve hava girmesi için genellikle büyük yapılmıştır. Her odada pencere vardır. Bir yüzü sokağa veya bahçeye bakan odalarda bile iki büyük pencere vardır. İki yüzü de sokağa, bahçeye bakan odalarda iki yönde ikişer pencere vardır [Satkın,1996].

Kapı ve pencere boyu, genişliğin iki katı olarak oranlanmıştır. Üst kat pencereleri tabandan alçak olmasına karşılık, alt kat pencereleri tabandan biraz yüksekten başlamak üzere genellikle yukarıdaki kat pencereleri alt kat pencereleri ile bir hizada bulunur. Tezyinat yapılan evlerde, pencerelerin dört kenarına veya sadece alt kenarına çeşitli desenli ahşap süslemeler yapılmıştır [Satkın,1996].

Giriş nişi ile içeriye çekilmiş olan giriş kapısının yanında veya üstünde yer alan pencerelerle hem giriş kontrol edilmekte hem de doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanabilmektedir. Giriş nişindeki pencereler genellikle birinci ve ikinci kat pencereleri büyüklüğündedir. Evlerin çoğunda kapı üzerinde pencereler vardır. Bunların kafesli olanlarına şemse (Resim 2.6), cumbaların yanlarındaki pencerelere köşe pencere denir. 17 'nci ve 18 'inci yüzyıllara tarihleyebileceğimiz bazı evlerde ahşap pencere kapakları kullanılmıştır. Zamanla pencere kapakları kaldırılarak sadece kafeslerle yetinilmiştir [Satkın,1996].

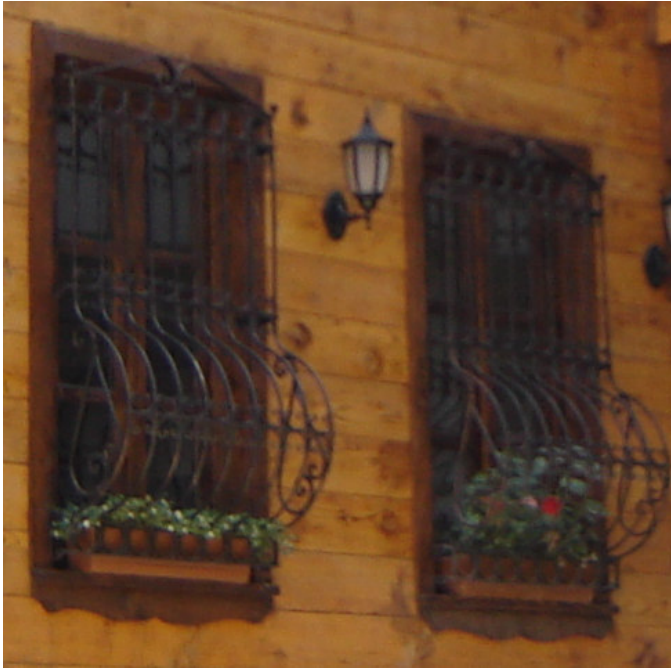
Zemin kat ve birinci kat pencerelerinde demir parmaklıklar vardır. Üst kat pencerelerinde demir parmaklıklar yoktur. Parmaklıklar içeri girilmemesi için güvenlik amacıyla yapılmış olup, aralıklı demir çubuklardan meydana gelmiştir. Bunların göz göz yapılmış olanlarına kafes parmaklık veya şebeke denir. Parmaklıklarda estetik ve güzellik ön planda tutulmuştur. Son derece dekoratiftir. Çoğunlukla iki çeşit parmaklık kullanılmıştır. Birincisi, düz demir çubuklardan yapılan parmaklıklardır (Resim 2.7). İkincisi ise dışa bombeli biçimde yapılan cumba parmaklıklardır. Bunlar pencere kenarına oturan kişinin rahatça sokağa doğru eğilebilmesi, evin iki yönünü görebilmesi amacıyla yapılmıştır (Resim 2.8) [Satkın,1996].

Resim 2.5. Kapı üzerindeki kafesli pencere “Şemse” [Gümüş, 2006]

Resim 2.6. Düz demir çubuklardan yapılan parmaklıklar [Gümüş, 2006]

Resim 2.7. Dışa bombeli biçimde yapılan cumba parmaklıkları [Gümüş, 2006]

Dış merdivenler

Birinci kat, zemin katın üzerine yapıldığı ve yerden 1-1.5 metre yükseklikte olduğu için ön cephedeki giriş kapısına merdivenle çıkılmaktadır. Dış merdivenler mermer veya taştandır. Bunun sebebi, zemin kat taştan yapıldığı için dış merdivenlerin zemin kat ile uyum sağlamasıdır. Ayrıca dış tesirlere açık olduğundan ve sürekli kullanıldığı için aşınmasını önlemek amacıyla yapılmıştır [Satkın,1996].

Tekirdağ'daki eski evlerin çoğunluğuna giriş nişi yapılmıştır. İki çeşit giriş nişi vardır. En çok kullanılan giriş nişi şöyledir; Evin ön cephesinde giriş nişi dediğimiz girintide dış merdivenler 7-8 basamakla, dönemeç yaparak kapının önündeki sahanlık denilen düzlüğe ulaşır (Resim 2.9). Kapının önündeki bu düzlüğün genişliği merdiven uzunluğu kadardır. Bu giriş nişinin önünde döküm veya demirden güzel motiflerle bezenmiş korkuluklar vardır. Bunlar ortalama bel hizası yüksekliğindedir. Bu giriş nişlerindeki dış merdivenlerin hemen hepsi 7-8 basamaklıdır. İkinci çeşit giriş nişi genişliği, kapı genişliğindedir. Evin içine doğru düz, dar ve uzun bir girintidir. Bu nişteki merdivenler kapıya doğru düz çıkmaktadır (Resim 2.10) [Satkın,1996].

Resim 2.8. Merdivenler ve giriş nişi [Gümüş, 2006]

Resim 2.9. Dış merdivenler ve giriş kapısı [Gümüş, 2006]

Zemin katı olan bazı evlerde giriş nişi yoktur. Birinci kattaki giriş kapısı duvar hizasındadır. Bu evlerin giriş kısıpı önünde, zemin kat yüksekliğinde, kapı hizasına kadar taş veya mermerden bir set vardır. Kapı genişliğindeki bu sete bir veya iki yandaki merdivenlerle çıkılmaktadır. Bu merdivenler taş veya mermerdir [Satkın,1996].

Cumba

Evlerin duvar sathından dışarı doğru çıkan, etrafı ve üstü kapalı olan, altı boş olmak üzere yapılan çıkmalara cumba denilmektedir. Alt katın duvarları yapıp, onun üzerine ikinci kat dışarıya taşmış ve cumba teşkil etmek üzere inşa edilmiştir. Genellikle bu yeniliğin 16 'ncı yüzyıl sonları ile 17 'nci yüzyıl içinde uygulanmış olduğu kabul edilmektedir [Satkın,1996].

Cumba eski Tekirdağ evlerinin ve cephelerinin en önemli ögesidir. Cumbaların dışa olan taşkınlıkları, çoğunlukla 70 cm kadardır. Daha dar veya daha geniş cumbalar da vardır (Resim 2.11) [Satkın,1996].

Bu cumbalardan maksat, alt katın duvarlarını yağmurun ve havanın tesirinden korumak, kapıyı ve sokağı görebilmek ve aynı zamanda arsaların sınırlı olması nedeniyle yer kazanmaktır. Böylece zemin kata oranla daha fazla kullanım alanı elde edilmiş ve ikinci katta evin sathı daha büyütülmüştür. Hava ve güneşten daha çok yararlanmak, görüş hâkimiyetini arttırmak, havalandırma sağlamak maksadıyla da yapılan cumbaların önüne ve yanlarına da pencere yapılmıştır [Satkın,1996].

Resim 2.10. Cumba örneği [Gümüş, 2006]

Cumba desteği

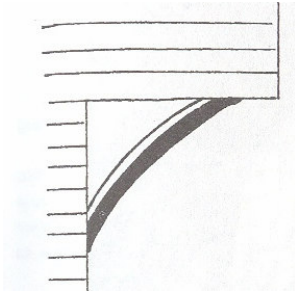
Cumba veya balkon gibi çıkıntılı kısımların altına, onları tutmaya yarayan destekler konulmuştur ki bunlara cumba desteği denilmektedir. Cumbaların hepsi destekler

üzerine oturmaktadır. Eğri ağaç desteklere halk dilinde eli böğründe denir [Satkın,1996].

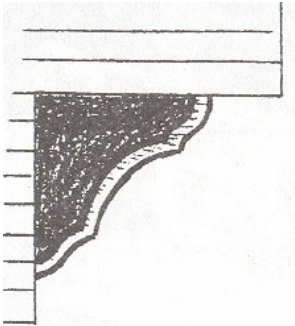
Değişik süsleme motifli cumba destekleri kullanılmıştır. En çok kullanılan destekler şunlardır:

- 1) Dörtköşe kesitli, eğri ağaç (eli böğründe): Kalınlıkları 10–13 cm arasındadır (Şekil 2.2).
- 2) Kıvrımlı bir şekilde, süslü ve oymalı destekler: Çok yaygın olup genellikle tezyinat yapılan evlerde kullanılmıştır. Kalınlıkları ortalama 13–15 cm (Şekil 2.3).
- 3) Uçları helezon biçiminde, dövme demirden cumba destekleri: Buda çok kullanılan cumba destek çeşitlerindendir (Şekil 2.4) [Satkın,1996].

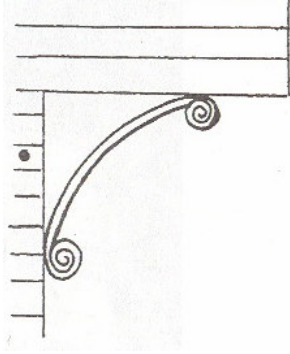
Bazı evlerin ön cephesinde, kapının önünde ve merdivenlerin üzerine dikilen iki ahşap sütun vardır. Bu ahşap sütunlar ya çıkmaların altına destek olarak veya balkonlara destek olarak dikilmiştir (Resim 2.12) [Satkın,1996].

Şekil 2.2 Dört köşe kesitli, eğri ağaç (eli böğründe) [Satkın,1996]

Şekil 2.3 Kıvrımlı bir şekilde, süslü ve oymalı destekler [Satkın,1996]

Şekil 2.4 Uçları helezon biçiminde, dövme demirden cumba desteği [Satkın,1996]

Resim 2.11. Cumbaların ahşap sütunlarla desteklenmesi [Gümüş, 2006]

Balkonlar

Bir binanın cephesinde duvar yüzeyinden dışarıya taşkın olarak yapılan altı boşta geniş düzlüklere balkon denilmektedir [Meydan larousse ansiklopedisi].

Üst katlarda yapılan balkonlar, açık ve kapalı olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Açık

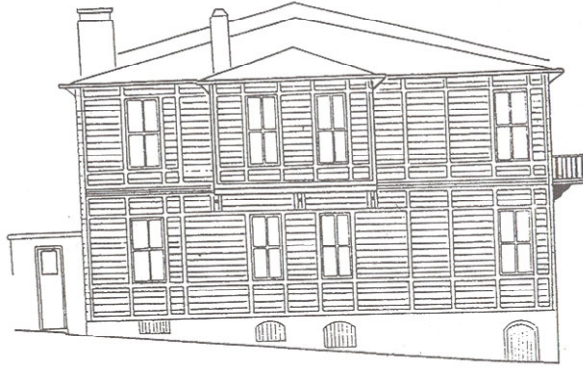
olarak düzenlenen balkonlar çoğunlukla cephe ortasında ve sofa önündedir. Genellikle 2.5- 3 metre uzunluğundadır. Üstü açık balkonlar altlarından ahşap veya demir destekler üzerine oturtulmuştur (Şekil 2.5) [Satkın,1996].

Üstü kapalı, etrafı açık olanlarına örtülü balkon veya etrafı açık cumba denilmektedir. Üstü kapalı yanları açık balkonlar ikinci kattaki cumbanın üzerine yani çatı katına ve genellikle cephe ortasına yapılmıştır (Resim 2.13). Bu balkonların iki yanında çatıyı tutan ahşap direkler vardır. Bu direkler bazı evlerde 3–4 tanedir. Birçok balkonun çatı saçaklarına ahşap süsler konulmuştur. Üstü örtülü balkonların yanları kapatılanlar da vardır [Satkın,1996].

Bazı evlerin iki tarafındaki çift cumbanın arası birleştirilerek balkon olarak düzenlenmiştir. Bu balkonlar iki direk üzerine oturtulmuş, bu direkler de giriş merdivenleri üzerine dikilmiştir (Resim 2.14).

Bazı evlerin balkonları çıkma olarak, evin dışındaki merdivenlere dikilen ahşap direklerin üzerine oturtulmuş ve üstü açıktır (Şekil 2.6). Genelde evin sofasından bir kapı ile çıkılır [Satkın,1996].

Balkonların kenarlarına yapılan parmaklıklara korkuluk denilmektedir. Demir balkon parmaklıklarının üstüne kol dayamak için yatay olarak kalın ahşap elemanlar konulmuştur. Üstü kapalı balkanların çatı saçakları ahşap süslerle süslenmiştir. Üstü açık balkonların ise taban kenarları ahşap süslerle süslenmiştir

Şekil 2.5. Açık olarak düzenlenen balkon örneği [Satkın,1996]

Resim 2.12. Çatı katında balkon örneği [Gümüş, 2006]

Resim 2.13. Evin iki tarafındaki cumbanın arası birleştirilerek oluşturulan balkon
[Gümüş, 2006]

Şekil 2.6 Evin dışındaki merdivenlere dikilen ahşap direklerin üzerine oturtulmuş ve üstü açık balkon örneği [Satkın,1996]

Saçak

Damların sularını binadan harice, temellerden uzağa saçmak için dam kenarlarından ileriye doğru taşkın olarak yapılan kısımlardır [Meydan larousse ansiklopedisi].

Saçaklar, Türk mimarisinin karakteristik unsurlarından biridir ve binaya mimari karakter vermiştir. Türkler, saçakları binaların duvarlarını yağmurdan korumak amacıyla, üst pencerelerden girecek olan güneşe ve rüzgâra siper olarak yapmışlardır

Saçaklar ahşap ve yarım kâgir binalarda ahşaptan yapılmıştır. Saçakların geniş olanları da vardır. Bunlar desteklerle binanın yüzüne tutturulmuştur. Ancak bu saçaklardan günümüze örnek kalmamıştır. Küçük saçaklar desteksiz olarak ve dam mertekleri ileri doğru uzatılarak yapılmıştır [Satkın,1996].

Konak veya büyük evlerin saçakları, tavanlı, kafesli ve oymalıdır; ancak bu saçaklardan günümüze örnek kalmamıştır. Tezyinat yapılan evlerde, saçak kenarlarına oymalı ahşap süsler konulmuştur [Satkın,1996].

Kiremitler saçak kenarlarına kadar döşenip kiremitleri tutan ahşap konulmuştur. Evlerin bitişik kısımlarına saçak yapılmamıştır [Satkın,1996].

Çatı

Çatılar binaların içini dış hava şartlarından korumak için üzerine kiremit döşenerek su geçirmez ve akıntılı vaziyette yapılmışlardır.

Çatılar ahşaptan yapılmış ve akıntılı olup iki, üç ya da dört eğimlidir. Çatı katları oldukça yaygındır.

Yan yana bitişik binaların üstünü örtmek için yapılan çatılar genellikle öne ve arkaya olmak üzere iki tarafa akıntılıdır. Bu gibi çatılarda binanın uzun yan kenarlarındaki duvarlar gerekli yüksekliğe kadar çıkmış; fakat yanlardaki dar kısımların orta

kısmına doğru yükselmek üzere karşılıklı birer üçgen şeklinde inşa edilmiştir. Bu Üçgenin tepesi, binanın yan duvarlarının tam ortasına gelmekte, yüksekliği de dama verilmesi lazım gelen ölçüde olmaktadır. Başları bu sivri noktalar üzerine oturmak üzere boydan boy yatay bir kiriş atılmakta, buna mahya kirişi denmektedir. Sonra çatı tabanından mahya kirişine uzanan mertekler çakılmıştır. Yatay tavan kirişleri ile eğilimli mertekler arasında meydana gelen boşluklara çatı boşluğu denir. Merteklerin üzeri de ahşaptan kaplanıp üzerine de kiremit örtülmüştür [Satkın,1996].

Çatı katında üstü kapalı balkonu olan evlerin çatıları da öne ve arkaya olmak üzere genellikle iki tarafa akıntılıdır; ancak üst katta yanları açık balkonu örten çatılar ise iki yana meyillidir ve üstü kiremitle kaplıdır (Resim 2.13).

İki yanında çift çıkması olan bazı büyük evlerin çatıları yanlara olmak üzere iki tarafa akıntılıdır (Şekil 2.7). Bu evlerin ön ve arka tarafındaki duvarları orta kısmına doğru gerekli yüksekliğe kadar yükselmek üzere karşılıklı üçgen şeklinde inşa edilmiştir. Dört köşe ayrı binalarda çatılar genellikle dört tarafa akıntılıdır (Şekil 2.8).

Şekil 2.7 İki tarafa eğimli çatı örneği [Satkın,1996]

Şekil 2.8 Dört tarafa akıntılı çatı örneği [Satkın,1996]

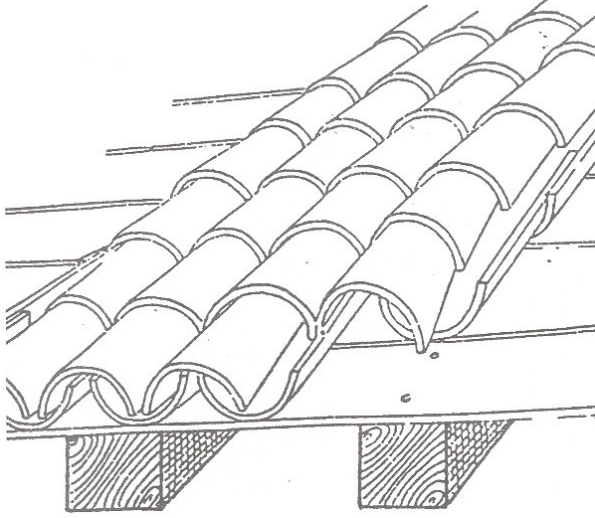
Kiremit

Evlerin çatıları, tek oluklu kiremit ile kaplıdır. Bunlara halk dilinde alaturka, Osmanlı veya çingene kiremidi denilmektedir [Satkın,1996].

Bu kiremitler, iki başları kesik bir koninin ortasından yarılmış parçası şeklindedir. Kiremitlerin ay gibi olan ağızlarından biri diğerinden daha küçüktür [Satkın,1996].

Kiremitlerin çatı üzerine serilmesinde öne, diğerinde çatının alt tarafından yukarıya doğru kiremitlerin oyuk tarafları üste gelmek üzere aşağıdan yukarıya doğru ve uçları birbirinin üzerine binmek üzere sıra ile dizildikten sonra, her iki sıranın ortası üstüne binmek üzere sıralanır. Bunların üzerine de şişkin tarafları üste gelmek ve onların da uç tarafları birbiri üzerine binmek üzere, diğer bir sıra ile kapatılır ve böylece kiremit sıralarıyla çatı tamamıyla örtülür (Şekil 2.9) [Satkın,1996].

Kiremitlerin üzerine akan yağmur suları alttaki kiremitlerin oluklarından akarak çatının kenarlarındaki derelerde toplanır ve oradan, oluk veya borularla aşağıya akar [Satkın,1996].

Şekil 2.9 Osmanlı kiremidi ve diziliş şekli [Satkın,1996]

2.2.2. İç yapı elemanları.

Odalar

Eski Tekirdağ evlerinde odalar genellikle sofa veya divanhane etrafına uzunluğuna dizilmekte, kapıları da büyük sofaya açılmaktadır. Odanın şekli genellikle dörtgendir. Farklı elemanlar bu dörtgene dahil veya ilave edilerek yer alır. Mesela bir cumba, oda hacminin bir parçası olabildiği gibi, buna ilave bir çıkıntı şeklinde de olabilir [Satkın,1996].

Odayı teşkil eden unsurlardan biri sedirdir. Odalar çok geniş ve çok pencerelidir. Odanın zemini ahşap döşeli ve üzerine de halı veya kilim serilidir. Kilim; genellikle desenli, havsız, kıl veya yün dokumadır. Evlerin odaları şimdiki evlerde olduğu gibi yatak odası, misafir odası, yemek odası gibi ayrılmış değildir. Her oda aynı zamanda hem oturma odası, hem yatak odası olarak kullanılmıştır. Odaların yüklerindeki yataklar serilince oda yatak odasına çevrilmiştir [Satkın,1996].

Yemek yeneceği zaman dolaplardan bir sofra iskemlesi çıkarılıp ortaya serilen bir

örtü üzerine konmakta ve bunun üstüne de yuvarlak bir sini (tepsi) konarak etrafa çepeçevre dizilen minderlere oturulup yemek yenmektedir (Resim 2.15) [Sümer 1970]

Evin içine ayakkabı ile girilmediği gibi odanın içinde de ayakkabı ile dolaşılmamaktadır. Ayakkabılar girişte bırakılır, sofa ve odada mes, terlik gibi ev içine özgü ayakkabılar kullanılır veya çorap ile kalınmaktadır. Odanın içinde ayakta dolaşmak, ayrı sohbet grupları teşkil etmek, söz konusu değildir. Oda içlerinde genellikle masa, sandalye, yatak, dolap gibi hafif veya ağır taşınır eşya bulunmamaktadır. Her türlü kullanma ve yaşama ihtiyacı kullanıldığı müddetçe ortaya serilir veya kurulmakta, diğer zamanlarda kendine ait dolap veya yüklüğe konmaktadır. Normal zamanda döşeme boş kalmaktadır [Sümer 1970].

Ailenin her gün oturduğu odaya günlük oda denmektedir. Her evin bir başodası vardır. Burası en büyük, en süslü odadır. Evin en üst katındadır. Burada evin en büyüğü oturur ve misafir kabul edilir [Satkın,1996].

Eskiden odalarda mangal kullanılmıştır. Mangal; odaları ısıtmak için ateş konan madenden veya topraktan yapılan kaptır. Gerekğinde yemek ısıtmak için de kullanılmıştır (Resim 2.16) [Sümer 1970].

Resim 2.14. Sofra iskemlesi üzerine konulmuş yemek sinisi [Gümüş, 2006]

Resim 2.15. Odaları ısıtmak için kullanılan mangal [Gümüş, 2006]

Sofa

Binaların içinde çok büyük ve geniş olarak bırakılan ve oda kapılarının açıldığı yerdir. Ferah ve sefalı yer anlamına gelmektedir. Sofa tabiri daha ziyade her tarafı kapalı ve odaların ortasında bulunan geniş kısımlar için kullanılmaktadır [Satkın,1996].

Odalar birbirine bağlı veya birbirinden geçme olmayıp her birinin sofaya ayrı bağlantısı vardır. Bu özellik Türk evini Avrupa evlerinden kesin suretle ayırır. Bu sayede Türk evi, kullanma bakımından başka evlere nazaran büyük üstünlüğe sahiptir. Sofanın planı evin bütün oda ve servis yerlerine giriş verecek şekilde yapılmıştır. Evin tipini tayin eden sofa, esas itibariyle üç cinstir. Dış, iç ve merkezi sofa. Odaların bu farklı sofaların etrafında toplanma şekliyle, farklı ev tipleri ortaya çıkmıştır [Satkın,1996].

Dış sofalar bütün uzunluklarıyla evin bir yüzünü veya köşesini kaplamıştır. Odalar, sofanın bir yanında yer almışlardır [Satkın,1996].

İç sofalar, evin ortasından geçerek oda sıralarını karşılıklı olarak ikiye bölerler. Genellikle evin iki cephesinde yüzleri vardır. Eski Tekirdağ evlerinde dış kapıdan sofaya girilir. Sofa ortada, odalar iki tarafında yer alır. Bu tip evlere evi yapan ustalar, karnı yarık demektedir. Günümüze ulaşan eski Tekirdağ evlerinin çoğu bu planlıdır [Satkın,1996].

Merkezi sofalar evin ve odaların ortasındadır. Çıkma şeklinde eyvanlarıyla dış cephelere açılırlar [Satkın,1996].

Sofalar, yalnız geçit veya odalar arasında bağlantı durumunda değildir, aynı zamanda toplantı yerleridir. Sofalar, ev halkının bir araya geldiği, oturduğu, ferah ve büyük oda mahiyetindedir. Geniş sofaların büyük faydaları vardır. Sık sık açık havaya çıkamayan aile, bol havalı sofada oturur, gezinir ve oradan sokağı seyreder. Ailenin buluştuğu sohbet ettiği, merasimlerin yapıldığı mekândır. Daha sonra herkes kendi odasına çekilir. Bahçe ve dış hayat ile bağlantı yeri burasıdır [Satkın,1996].

Bazı sofalarda, döşemenin pencerelere yakın olan kısmında, oturmaya mahsus olarak zeminden yüksekçe yapılan geniş sedirler vardır (Resim 2.17). Bu sedirler rahat oturulacak yükseklikte olup üzerleri minderli ve şiltelidir, kenarlarına yastıklar konulmuştur. Evin en itibarlı yerine konulmuş alanlarına baş sedir denilmekte, hürmet edilen misafirler buraya oturulmaktadır, Sedirler gerektiğinde yatak olarak da kullanılmıştır [Satkın,1996].

Konak gibi büyük binalarda sofaların büyüklerine divanhane denilmekte ve meclis kurulan yer anlamına gelmektedir [Satkın,1996].

Resim 2.16. Sofada bulunan bir sedir [Gümüş, 2006]

Zemin kat

Konakların ve evlerin temeli ve zemin kat duvarları taştır. Zemin katlar yer hizasında olup tabanı taş, tuğla, mermer veya topraktır [Satkın,1996].

Zemin kat yüksekliği 2-2.5 m'yi geçmemekte, kapısı çoğunlukla ön cephede ve birinci kat kapılarından daha alçaktır. Zemin kat pencerelerinin üst kenarı çoğunlukla eğimlidir (Resim 2.18).

Zemin katın ortasında sofa mahiyetinde geniş bir taşlık vardır. Odalar taşlık etrafına uzunluğuna dizilmiştir. Kiler, depo veya hizmetçilere ait oda zemin kattadır. Bazı evlerin taőlığında yağmur sarnıcı vardır (Resim 2.19).

Geleneksel Türk evinin giriş katı çoğunlukla taşlık, depo ya da ahır olarak kullanılırken, Tekirdağ'da yaşama mekânı olarak da düzenlenmiştir. Zemin katlarda özellikle yaz mevsiminde oturulmaktadır [Satkın,1996].

Ailenin hayvanları varsa zemin katın ayrı kapısı olduğu için dam veya depo olarak

kullanılmıştır. Zemin katta ev için üretim yapılır, ev araç gereçleri, tarım araç gereçleri ve malzemeler bulundurulmaktadır [Satkın,1996].

Resim 2.17. Zemin katın diğer katlara göre yüksekliği ve pencere üstlerinin eğimli yapılmasına bir örnek [Gümüş, 2006]

Resim 2.18. Yağmur sarnıcından kovayla su çekilirken [Gümüş, 2006]

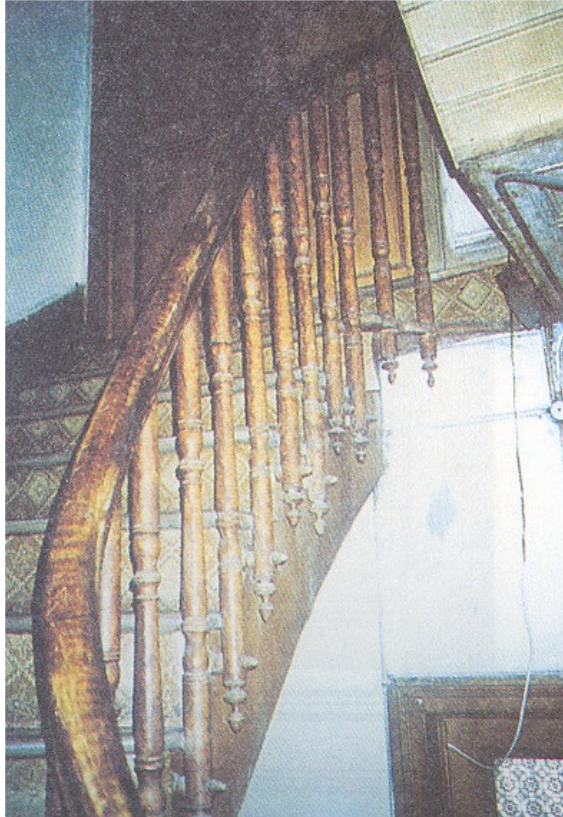
İç merdivenler

Evlerin içinde zemin kattan birinci kata, birinci kattan ikinci kata veya üçüncü kata

çıkan merdivenler vardır. Bunlar ahşaptandır. Merdivenlerden çıkarken merdiven boşluğuna düşmemek için merdiven basamaklarının kenarında bel hizasına kadar yapılan merdiven parmaklığı, ahşaptan oymalı veya tornada çekilerek yapılmıştır [Satkın,1996].

Merdiven parmaklıkları üstüne merdiven istikametinde devam eden kalınca, yassıca, yuvarlak ahşap elemanlar konulmuştur. Bunlara merdiven küpeştesi veya korkuluk küpeştesi denilmekte, merdivenlerden inip çıkarken tutunmak amacıyla yapılmıştır (Resim 2.20) [Satkın,1996].

Alt kattan üst kata çıkıldığı zaman üst kattaki sofada, merdivene çok yakın bir yerde masa bulunmaktadır. Eskiden elektrik olmadığından geceleyin alt kattan üst kata çıkıldığında bu masaya gaz lambası konulmaktadır.

Resim 2.19. İç merdiven, merdiven parmaklığı ve merdiven küpeştesi [Gümüş, 2006]

Tavan

Tavan süslemeleri Türk mimarisinin özel ve önemli bir bölümünü teşkil eder. Ev tavanları ahşaptır. Evlerin en süslü yerlerinden biridir. Türklerin tavanlara bu derece önem vermelerinin ve duvarları sade bıraktıkları halde, tavanları süslemelerinin bazı sebepleri vardır. Bu sebeplerden biri odada oturan ve yatanların yukarıya baktıklarında, oradaki süslerle veya nakışlarla meşgul olarak düz ve sade bir tavanın ruha verdiği baskıyı duymamaktır. Diğer bir sebep; yatıldığı vakit gözlerin güzel nakışlarla meşgul olması ve gözü okşayan duygularla ruha bir haz ve sükûn vererek rahat uyuyabilmektir. Bir diğer sebep de tavanların ne kadar çok süslü olması o ev sahibinin o kadar çok zengin olması anlamına gelmesidir [Satkın,1996].

Günümüze ulaşan eski Tekirdağ evlerinin çoğunda tavanlar, ahşap ve nakışsız olup genellikle düz tavanlar kullanılmıştır (Resim 2.21) Düz tavanlara süslemeler de yapılmıştır. Yapılan süslemelerde geometrik şekiller, özellikle kare ve dikdörtgen şekiller yaygın olarak kullanılmıştır (Resim 2.22) [Satkın,1996].

Tavanlarda, duvarlarla tavan arasını kapatan ve korniş görevini yapan düz ahşap elemanlar kullanılmıştır [Satkın,1996].

Önemli odaların tavanları, etrafına halılarda olduğu gibi bir veya birkaç kenar yapılarak bunların içine nakışlar işlenmiş, ortaya bir göbek nakış yapılmıştır. Büyük binalarda ve varlıklı kişilerin evlerindeki tavanlarda dairesel veya elips biçiminde göbek bulunmaktadır. Tavan ile tavan göbeği bir bütünlük oluşturur. Çıtakârî ve oyma tekniği ile yapılan tavan göbekleri ayrı hazırlanıp sonra tavana monte edilmiştir (Resim 2.23) [Satkın,1996].

Resim 2.20. Birçok evde kullanılan düz tavan [Gümüş, 2006]

Resim 2.21. ıtalarla geometrik şekiller verilmiş bir tavan örneği [Gümüş, 2006]

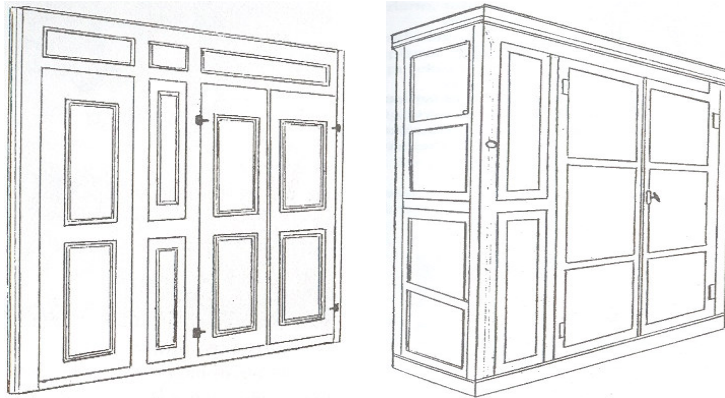

Resim 2.22. Tavan göbeği [Gümüş, 2006]

Yüklük

Evlerde yatak, yorgan, sandık vb. gibi yükleri koymaya yarayan, ahşaptan, sabit, büyük ve geniş dolaplara yüklük denilmektedir. Genellikle birkaç odada vardır ve çoğunlukla 2–3 kapılıdır [Satkın,1996].

Eski Tekirdağ evlerinde, yatak yorganlar bu yüklüklere katlanarak konulmakta, gece yatma vakti gelince yatak, yorganlar buradan çıkarılıp çeşitli odalarda yere serilmekte , sabah ise yeniden toplanarak yüklüklere konulmaktadır (Şekil 2.10). Somya ve divan pek fazla yaygın değildir [Satkın,1996].

Şekil 2.10 Gömme yüklük ve dolap şeklinde yüklük [Satkın,1996]

Kiler

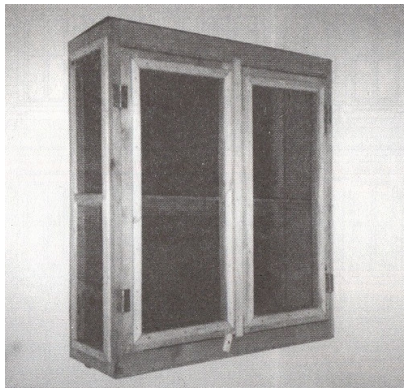
Bir eve lazım olan yiyecek ve içeceği saklamaya yarayan yerdir. Genellikle zemin katta, mutfaklara yakın bulunmaktadır. Bunların büyüklerine erzak ambarı, dolap şeklinde olanlarına da erzak dolabı denilmektedir [Satkın,1996].

Kilere kış için hazırlanan tarhana, un, bulgur, fasulye, nohut, mısır v.b. yiyecekler konulmaktadır. Ayrıca ev hanımları turşu, salça gibi yiyecekleri sebzelerin bol ve ucuz olduğu yaz aylarında evin zemin katında hazırlanmakta; bunları kışın kullanılmak üzere kilerde saklanmaktadır [Satkın,1996].

Mutfak

Mutfak, evin önemli bir parçasıdır. Yiyeceklerin temizlenerek hazırlandığı, pişirildiği, saklandığı yerdir. Büyük konaklarda mutfak genellikle evin haricine, binadan oldukça uzağa, bahçe içine yapılmıştır. Normal evlerde ise evlerin köşesinde, alt kata veya zemin kata yapılmıştır. Yemekler mutfaktaki ocakta pişirilmiş, yiyecekler pişmiş veya çiğ olarak tel dolapta saklanmıştır [Satkın,1996].

Tel dolaplar; üç tarafı veya sadece ön kapısı tel kaplı diğer yanları ahşaptır. Bunlar duvara bir insanın rahatça erişebileceği bir yüksekliğe asılmıştır (Resim 2.24). Boş mutfak kaplarını koymak için duvara asılan ahşap raflar vardır [Satkın,1996].

Resim 2.23. Mutfığa asılmış bir tel dolap [Gümüş, 2006]

Ocak

Ocak, mutfak ısıtmak ve yemek pişirmek için etrafı siperli, üstünde dumanı çekmeye yarayan koni şeklinde davlumbazlıdır. Ocaklar genellikle döşemeden 10 cm kadar yüksekte yapılmış set ile bunun üzerinde yanan ateşin dumanlarını kavrayarak bacaya sevk etmeye yarayan yaşmak ve davlumbaz denilen yarım hilal veya üstüvane gibi ince zar duvarlardan ibarettir (Resim 2.25) [Satkın,1996].

Ocağın içi tencere ve kazan koymaya yarayan, taştan bölmelere ayrılmıştır. Bu bölmelerin içine odun konularak yakılmakta ve yemekler odun ateşiyle pişirilmektedir [Satkın,1996].

Mutfaklarda maltız denilen kömür ocakları kullanılmaya başlanınca bu ocaklar terk edilmiştir. Maltız: çoğunlukla yemek pişirmekte kullanılan, içinde ızgara bulunan ayaklı ve taşınır ocaktır [Satkın,1996].

Resim 2.24. Orijinal bir ocak örneği [Gümüş, 2006]

Resim 2.25. Ocak [Gümüş, 2006]

Hamam (banyo)

Evliya Çelebi seyahatnamesinde Tekirdağ şehrinde yüz kırk yedi adet konak ve evin özel hamamı bulunduğunu, çünkü şehir halkının ırz sahibi kimseler olduğunu anlatmaktadır [Çevik, 1949].

Evlerdeki hamamlarda, musluk ile musluk altına konulan içinde su biriktirilen, yuvarlak, çukur ve çoğunlukla mermerden yapılan kurna denilen tekne vardır (Resim 2.27) [Satkın,1996].

Gusülhane

Yatılan bazı odalarda büyükçe bir dolap şeklinde, mangal ateşiyle ısıtılan, zemini tuğla veya çinko döşeli bir yer bulunur. Günümüz evlerindeki duş yerleri gibi burada yıkanılır; fakat bunlar hamam mahiyetinde olmayıp ancak Müslümanlarca zorunluluk olan gusül abdesti almaya mahsus olduğundan bunlara gusülhane ismi verilmiştir [Satkın,1996].

Resim 2.26. Kurna [Gümüş, 2006]

Helâ

Tabii ihtiyacın giderildiği helâ evlerin içinde ve her katta yapılmıştır. Üzerine çömelerek kullanılan, ortası delik ve oyuk büyük mermer taş yerleştirilerek yapılmıştır (Resim 4.28).

Resim 2.27. Helâ [Gümüş, 2006]

3. ARAŞTIRMA YÖNTEMİ

Araştırmada Tekirdağ ilinin merkez yerleşim alanında bulunan tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen geleneksel Türk evleri incelenmiştir. İçerisine girilmeyen, şu anda kullanılmayan ve mimari asliyetini kısmi olarak kaybetmiş evler kapsam dışı tutulmuştur. Araştırmada kullanılan yöntemler ve verilerin değerlendirme şekli aşağıda açıklanmıştır.

3.1. Araştırmanın Yöntemi

Araştırmada veriler dört farklı şekilde elde edilmiştir.

Yüzyüze görüşme yöntemi

Kullanıcılar ile görüşmeler yüzyüze görüşme yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Sistematik gözlem yapma

Daha önceden hazırlanan sistematik gözlem formlarına; incelenen konutların durumu, düzeni ve kullanılan malzemeler hakkında tespit edilen bilgiler kaydedilmiştir.

Anket uygulama yöntemi

Literatürde İmamoğlu (1982), Işık (1992), ve Yıldırım (1999) tarafından hazırlanarak kullanılan ev anketleri esas alınarak amaca ve kapsama uygun şekilde geliştirilmiştir. Kullanılan anket dört bölümden oluşmaktadır (EK 5).

Kullanıcılarla ilgili sorular: Yaş, meslek aile bağı, hane halkı sayısı vb. sorulardan oluşmaktadır.

Konut ile ilgili sorular: Mülkiyet durumu, plan tipi, kullanıcının memnuniyet derecesi, kışlık yazlık odalar vb. sorulardan oluşmaktadır.

Kullanıcıların günlük ve sosyal yaşamları ile ilgili sorular: Misafir ağırlamaları, yemek yedikleri mekân ve metot vb. sorulardan oluşmaktadır.

Günlük yaşamda en çok kullanılan odalar ile ilgili sorular: Kullanılan mobilya kalitesi ve tipi, eşyalardan memnuniyet dereceleri, duvar ve zemin kaplaması, aydınlatma, kullanılan havalandırma, ısıtma soğutma araçları ve memnuniyet dereceleri vb. sorulardan oluşmaktadır.

Fotoğraflar ile belgeleme yöntemi

Aşağıdaki amaçları gerçekleştirmek amacıyla mekânların fotoğrafları çekilmiş ve tasnifi yapılmıştır.

- * Konutların sokaktan dış kapı görünüşleri, avludan görünüşleri ve mimari yapıda dikkat çeken süsleme ve donatı elemanlarının görünüşlerini belgelemek.
- * Anket verilerinin değerlendirilmesinde, gözden kaçan ve çelişkiye düşülen cevapları kontrol etmek.
- * Eşyaları ve dekoratif öğeleri ayrıntılarıyla saptamak.
- * Odalarda kullanılan renkleri belirlemek ve renk kompozisyonunu belgelemek.

3.2. Araştırma Guruplarının Seçimi

Araştırmanın amacı doğrultusunda Tekirdağ'ın eski kent dokusunda girilmesi mümkün olan evlerden rasgele örneklemeler alınmıştır. Araştırmada toplam yirmi ev incelenmiş olup bunların dört tanesi ticari amaçlı diğerleri mesken olarak kullanılmaktadır. İncelenen evlere ait planlar Ek 2'de, fotoğraflar ise Ek 3'te verilmiştir.

3.3. Verilerin Değerlendirilmesi

Araştırma bulgularına ilişkin değerlerin aritmetik ortalaması hesaplanmıştır.

Aritmetik ortalama ($\bar{X}$);

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^N X_i}{n} \quad (3.1.)$$

eşitliğinden hesaplanmıştır.

4.BULGULAR

4.1. Kullanıcılar İle İlgili Bulgular

Bu bölümde, kullanıcıların eğitim durumları, meslekleri, misafir ağırlamaları, günlük ve sosyal yaşamları tespit edilmiştir.

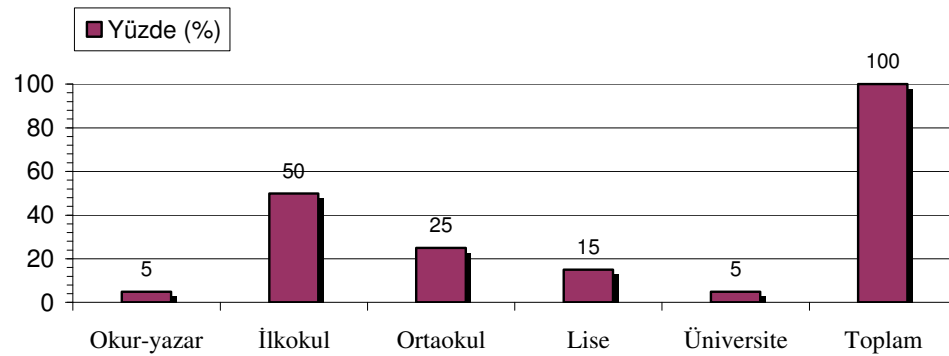
4.1.1. Aile reislerinin eğitimi

Aile reislerinin eğitim durumlarına ait değerler Çizelge 4.1’de verilmiştir.

Çizelge 4.1. Aile reislerinin eğitim durumları [Gümüş, 2006]

Aile reislerinin eğitim durumları	Frekans	Yüzde (%)
Okur-yazar	1	5
İlkokul	10	50
Ortaokul	5	25
Lise	3	15
Üniversite	1	5
Toplam	20	100

Buna göre; aile reislerinin %5’inin okur-yazar, %50’sinin ilkokul, %25’inin ortaokul, %15’inin lise %5’inin ise de üniversite mezunu oldukları belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.1’de gösterilmiştir.

Şekil 4.1. Aile reislerinin eğitim durumları [Gümüş, 2006]

Ayrıca evlerden ticari amaçlı kullanılan evlerin yöneticilerinin biri üniversite, ikisi lise ve biri ortaokul mezunudur. Araştırma yapılan evlerde yaşayan aile reislerinin eğitim durumları yüksek oranla ilkokul mezunu olduğu tespit edilmiştir.

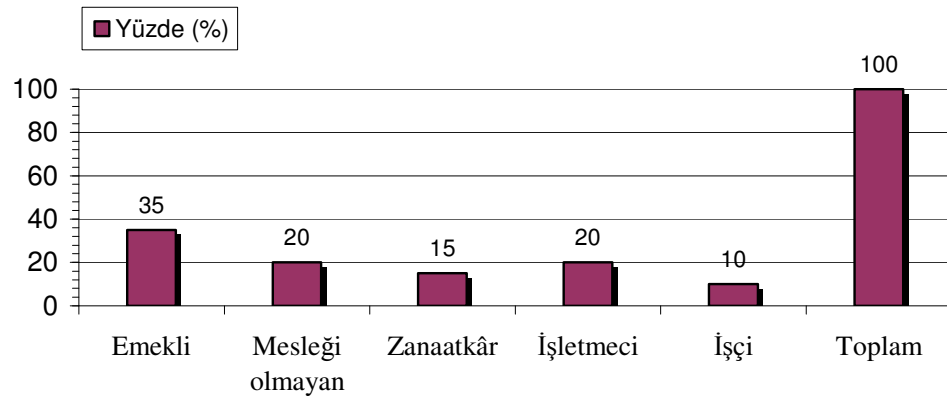
4.1.2. Aile reislerinin meslekleri

Aile reislerinin mesleklerine ait değerler Çizelge 4.2’de verilmiştir.

Çizelge 4.2.Aile reislerinin meslekleri [Gümüş, 2006]

Aile reislerinin meslekleri	Frekans	Yüzde (%)
Emekli	7	35
Mesleği olmayan	4	20
Zanaatkâr	3	15
İşletmeci	4	20
İşçi	2	10
Toplam	20	100

Buna göre; aile reislerinin %35’inin emekli, %20’sinin belirli bir mesleği olmayan , %15’inin zanaatkâr, %20’sinin işletmeci, %10’unun ise işçi olduğu belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.2’de gösterilmiştir.

Şekil 4.2. Aile reislerinin meslekleri [Gümüş, 2006]

İşyeri olarak kullanılan evlerin yöneticileri, işletmeci olarak belirtilmiştir. Mesken olarak kullanılan evlerin, aile reislerinin çoğu emeklidir. Bu durumda evlerde kalan

insanların genelde yaşı insanlar olduğu görünmektedir. Emekli olanların çoğunluğun SSK emeklisi olduğu tespit edilmiştir.

4.1.3. Ailelerin misafir ağırlama durumları

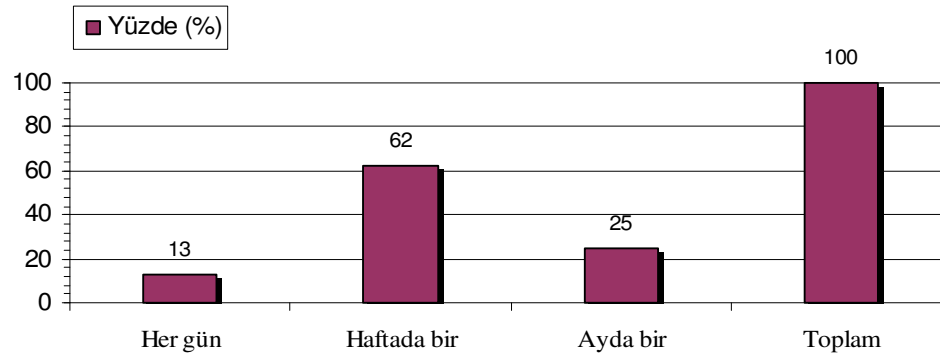
Araştırmada, gelen misafirler, sadece erkek, sadece bayan ve ailece gelenler olarak üç grupta incelenmiştir. Bu bölümde ticari amaçlı kullanılan evler hariç tutulup mesken olarak kullanılan evlerde araştırma yapılmıştır.

Evlerdeki ailelerin ailece misafir ağırlama sıklığına ait değerler Çizelge 4.3' de verilmiştir.

Çizelge 4.3. Ailece misafir gelme sıklığı [Gümüş, 2006]

Ailece misafir gelme sıklığı	Frekans	Yüzde (%)
Her gün	2	13
Haftada bir	10	62
Ayda bir	4	25
Toplam	16	100

Buna göre; araştırma kapsamına alınan evlerde yaşayan ailelerin %13'üne her gün, %62'sine haftada bir, %25'ine ise ayda bir misafir geldiği tespit edilmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.3'de gösterilmiştir.

Şekil 4.3. Ailece misafir gelme sıklığı [Gümüş, 2006]

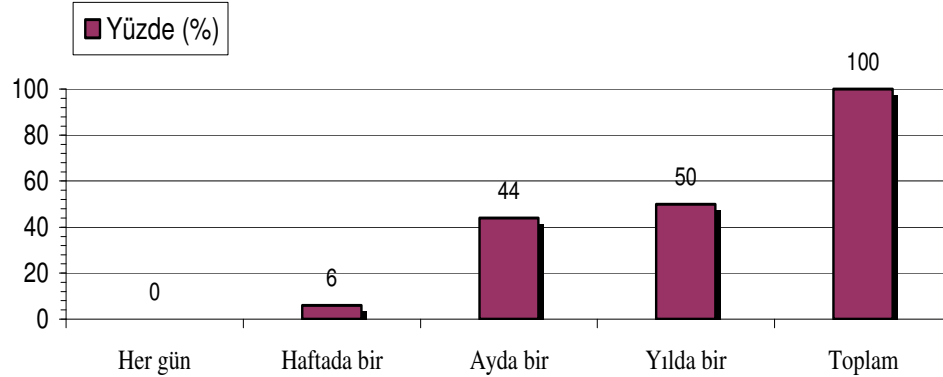
Ev sahipleri, evin müstakil olma durumundan dolayı, ailece misafir ağırlamada apartmanlarda yaşayan ev sahiplerine kıyasla daha rahat olduklarını belirtmişlerdir.

Araştırma kapsamına alınan evlerdeki ailelerin sadece erkek misafir ağırlama sıklığına ait değerler Çizelge 4.4’ de verilmiştir.

Çizelge 4.4. Sadece erkek misafir gelme sıklığı [Gümüş, 2006]

Sadece erkek misafir gelme sıklığı	Frekans	Yüzde (%)
Her gün	0	0
Haftada bir	1	6
Ayda bir	7	44
Yılda bir	8	50
Toplam	16	100

Evlerde yaşayan ailelerin %6’sına haftada bir, %44’üne ayda bir, %50’sine ise yılda bir sadece erkek misafir geldiği tespit edilmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.4’de gösterilmiştir.

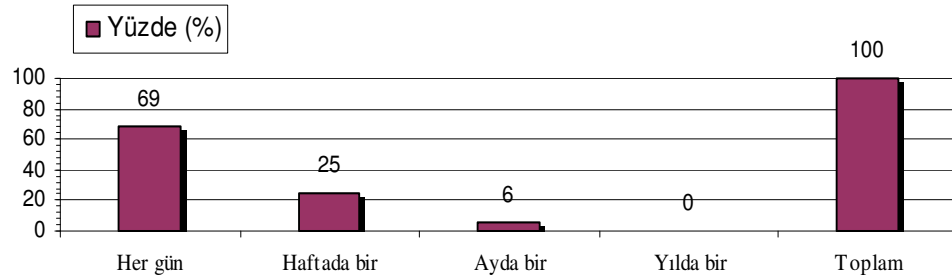
Şekil 4.4. Sadece erkek misafir gelme sıklığı [Gümüş, 2006]

Evlerdeki ailelerin sadece bayan misafir ağırlama sıklığına ait değerler Çizelge 4.5’ de verilmiştir.

Çizelge 4.5. Sadece bayan misafir gelme sıklığı [Gümüş, 2006]

Sadece bayan misafir gelme sıklığı	Frekans	Yüzde (%)
Her gün	11	69
Haftada bir	4	25
Ayda bir	1	6
Yılda bir	0	0
Toplam	16	100

Buna göre; evlerde yaşayan ailelerin %69'una her gün, %25'ine haftada bir, %6'sına ise ayda bir sadece bayan misafir geldiği tespit edilmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.5'de gösterilmiştir.

Şekil 4.5. Sadece bayan misafir gelme sıklığı [Gümüş, 2006]

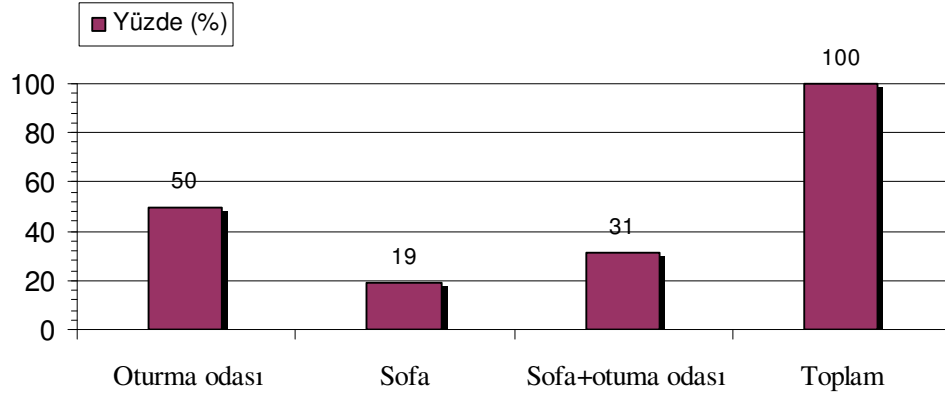
Buna göre; sadece bayan misafir gelme sıklığı, ailece ve sadece erkek misafir gelme sıklığına göre daha fazladır. Araştırma kapsamındaki ailelerin bayanları, herhangi bir işte çalışmadığı için ev hanımlığı yapmaktadır. Bu sebeple bayan misafir gelme sıklığı diğerlerine göre fazla olduğu tespit edilmiştir.

Ev kullanıcılarının misafirlerini ağırladıkları odalara ait değerler Çizelge 4.6' da verilmiştir.

Çizelge 4.6. Misafirlerin ağırlandığı odalar [Gümüş, 2006]

Misafirlerin ağırladığı odalar	Frekans	Yüzde (%)
Oturma odası	8	50
Sofa	3	19
Sofa+oturma odası	5	31
Toplam	16	100

Buna göre; misafirlerini ailelerin %50'si oturma odasında, %19'u sofada, %31'i ise Sofa+otuma odasında ağırladıkları tespit edilmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.6'da gösterilmiştir.

Şekil 4.6. Misafirlerin ağırlandığı odalar [Gümüş, 2006]

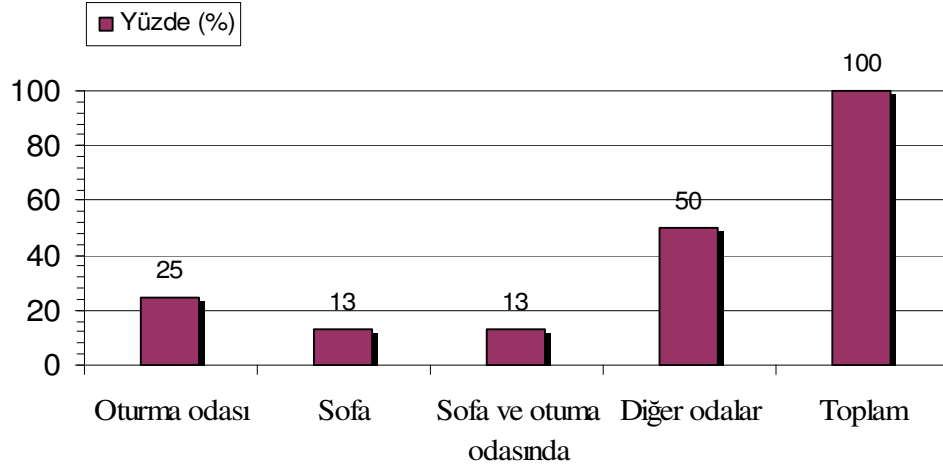
Araştırma yapılan evlerde birden fazla oda bulunmaktadır. Bu odalardan oturma odası olarak kullanılan oda; genellikle evin en büyük odası, güneş gören ve çabuk ısınabilen odadır. Evlerde ayrı bir salon yoktur bunun yerine evin sofası salon gibi kullanıldığı tespit edilmiştir. Ticari amaçlı kullanılan evlerde ise evin odaları değişik faaliyet alanları olarak iş görmektedir, sofa kısmında ise ortak faaliyet alanı olarak iş gördükleri belirlenmiştir.

Araştırma kapsamına alınan ev kullanıcılarının misafirlerini yatırdıkları odalara ait değerler Çizelge 4.7' de verilmiştir.

Çizelge 4.7. Misafirlerin yatırıldığı odalar [Gümüş, 2006]

Misafirlerin yatırıldığı oda	Frekans	Yüzde (%)
Oturma odası	4	25
Sofa	2	13
Sofa ve otuma odasında	2	13
Diğer odalar	8	50
Toplam	16	100

Buna göre; misafirlerini ailelerin, %25'i oturma odasında %13'ü sofada %13'ü sofa ve oturma odasında ve %50'sinin ise evin diğer odalarında yatırdıkları tespit edilmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.7'de gösterilmiştir.

Şekil 4.7. Misafirlerin yatırıldığı odalar [Gümüş, 2006]

Şekil 4.7'de görüldüğü gibi yatıya kalan misafirlere çoğunlukla evin diğer odaları tahsis edilmektedir. Oda sayısı yetersiz olduğu durumlarda misafirlerin oturma odası veya sofada yatırıldığı belirlenmiştir.

4.1.4. Ailelerin mevsimlere göre yaşadıkları odalar

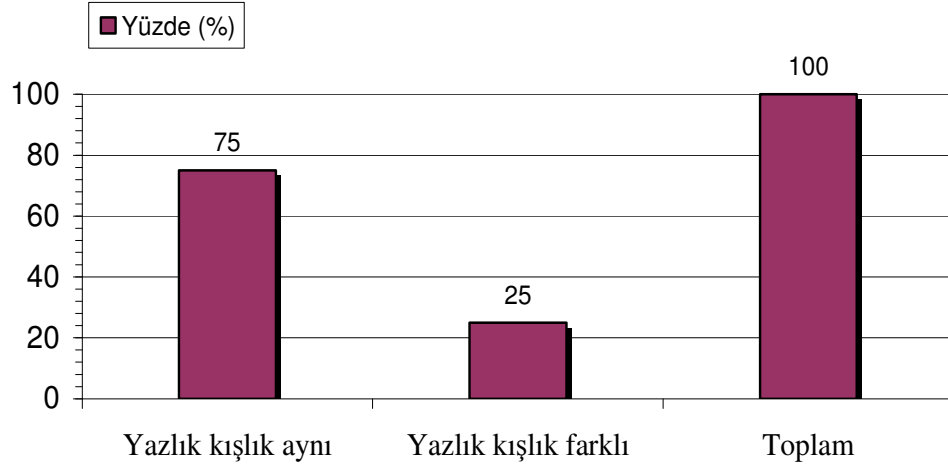
Evlerdeki ailelerin, mevsimlere göre yaşadıkları odalara ait değerler Çizelge 4.8' de verilmiştir.

Çizelge 4.8 Mevsimlere göre oda değiştirme durumu [Gümüş, 2006]

Oda değiştirme durumu	Frekans	Yüzde (%)
Yazlık kışlık aynı	12	75
Yazlık kışlık farklı	4	25
Toplam	16	100

Buna göre; ailelerden % 75'inin yaz ve kış aylarında aynı odaları kullandıkları,

%25'inin ise yaz ve kış aylarında odalarını değiştirdikleri tespit edilmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.8'de gösterilmiştir.

Şekil 4.8. Mevsimlere göre oda değiştirme durumu [Gümüş, 2006]

Ailelerin çoğu oda değiştirmenin zahmetli bir iş olduğundan dolayı odalarını değiştirmek istemediğini belirtmiştir. Ayrıca mevsimlere göre odayı değiştirmeyen aileler oturma odasını kullanmaktadır. Yazın oturduğu odayı değiştiren aileler ise sofa veya diğer serin olan odaların birinde oturduklarını belirtmişlerdir.

4.1.5. Ailenin yemek yediği mekân ve donatı elemanı

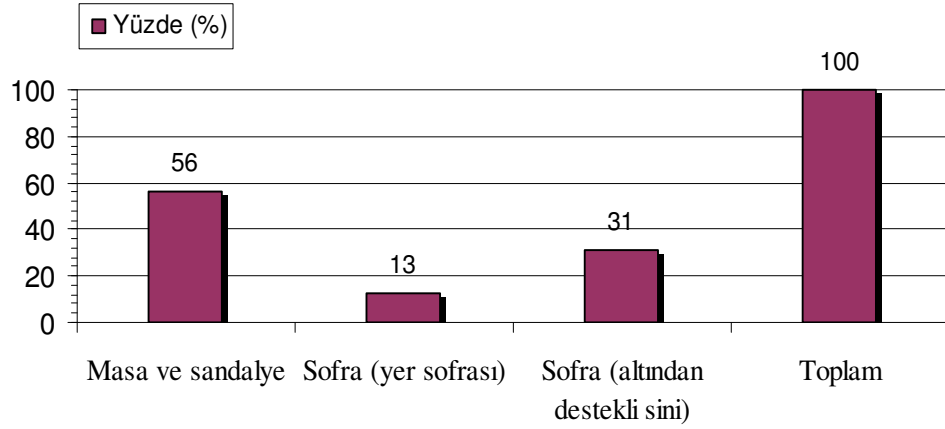
Evlerdeki ailelerin, yemek yedikleri donatı elemanlarına ait değerler Çizelge 4.9'da verilmiştir.

Çizelge 4.9. Ailelerin yemek için kullandıkları donatı elemanları [Gümüş, 2006]

Üzerinde yemek yenilen donatı elemanı	Frekans	Yüzde (%)
Masa ve sandalye	9	56
Sofra (yer sofrası)	2	13
Sofra (altından destekli sini)	5	31
Toplam	16	100

Buna göre; ailelerin % 56'sının yemeklerini masa ve sandalyede, % 13'ünün sofrada

(yer sofrası) ve % 31'inin ise altından destekli sofrada yedikleri belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.9'da gösterilmiştir.

Şekil 4.9. Ailelerin yemek yeme için kullandıkları donatı elemanları [Gümüş, 2006]

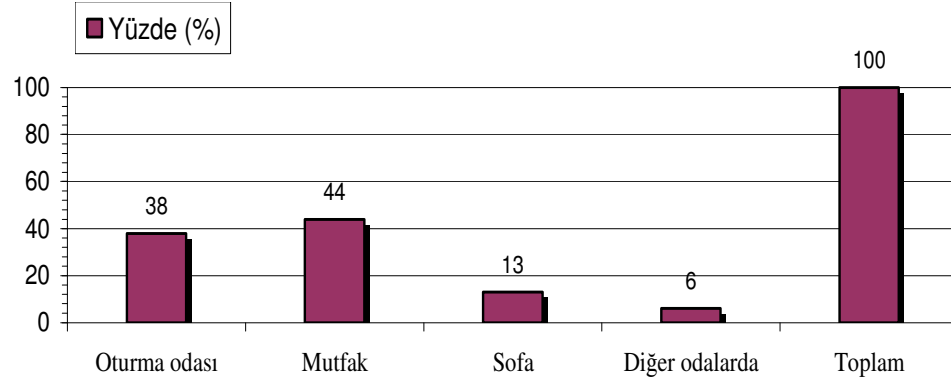
Ticari amaçlı kullanılan evlerde çalışan personelin masa ve sandalyede yemek yedikleri tespit edilmiştir.

Ailelerin, ailenin tüm fertleriyle birlikte yemek yedikleri mekâna ait değerler Çizelge 4.10'da verilmiştir.

Çizelge 4.10. Ailenin tüm fertleriyle birlikte yemek yedikleri mekân [Gümüş, 2006]

Ailelerin tüm fertleriyle yemek yediği mekân	Frekans	Yüzde (%)
Oturma odası	6	38
Mutfak	7	44
Sofa	2	13
Diğer odalarda	1	6
Toplam	16	100

Buna göre; ailelerin tüm fertleri ile birlikte % 38'inin oturma odasında, % 44'ünün mutfakta, % 13'ünün sofada ve % 6'sının ise diğer odalarda yemek yedikleri belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.10'da gösterilmiştir.

Şekil 4.10. Ailenin tüm fertleriyle birlikte yemek yedikleri mekân [Gümüş, 2006]

Ayrıca yaz aylarında avlusu olan evlerdeki aileler açık havada, evin avlusunda yemek yediklerini belirtmişlerdir.

4.2. Evler İle İlgili Bulgular

Bu bölümde araştırma kapsamına alınan evlerin mülkiyet durumları, kullanıcıların oturma süreleri, evin plan tipi, kullanıcıların konuttan memnuniyet durumları, konutta kullanılan ısıtma, soğutma ve havalandırma araçlarının tespit edilmesi ve ailelerin konutu kullanım şekli ve konut hakkındaki görüş ve düşünceleri belirlenmiştir.

4.2.1. Evlerin mülkiyet durumu

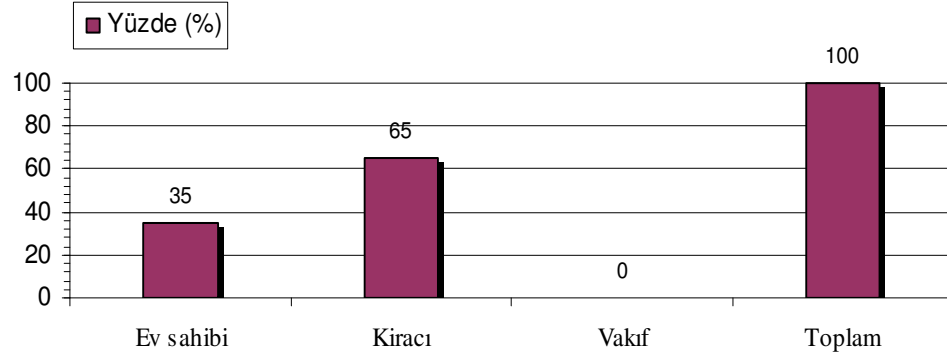
Evlerin mülkiyet durumlarına ait değerler Çizelge 4.11’de verilmiştir.

Çizelge 4.11. Evlerin mülkiyet durumları [Gümüş, 2006]

Evlerin mülkiyet durumu mekân	Frekans	Yüzde (%)
Ev sahibi	7	35
Kiracı	13	65
Vakıf	0	0
Toplam	20	100

Buna göre; evlerdeki kullanıcıların %35’inin ev sahibi, %65’inin ise kiracı olduğu

tespit edilmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.11’de gösterilmiştir.

Şekil 4.11. Evlerin mülkiyet durumları [Gümüş, 2006]

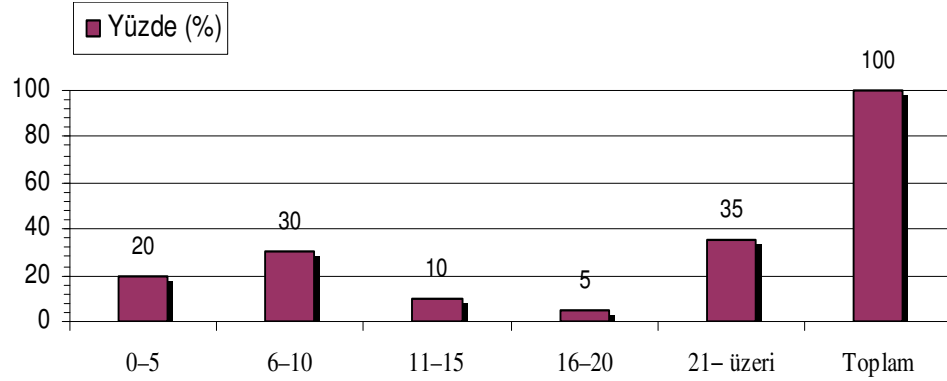
4.2.2. Evlerin kullanım süresi

Evlerde son kullanıcıların oturma sürelerine ait değerler Çizelge 4.12’de verilmiştir.

Çizelge 4.12. Ailelerin evlerde oturma süreleri [Gümüş, 2006]

Evlerde oturma süreleri (yıl)	Frekans	Yüzde (%)
0-5	4	20
6-10	6	30
11-15	2	10
16-20	1	5
21- üzeri	7	35
Toplam	20	100

Buna göre; evlerde oturan kullanıcıların %20’sinin 0-5 yıl, %30’u 6-10 yıl, %10’u 11-15 yıl, %5’inin 16-20 yıl, %35’inin ise 21 yıl ve üzeri oturdukları belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.12’de gösterilmiştir.

Şekil 4.12. Ailelerin evlerde oturma süreleri [Gümüş, 2006]

Ayrıca; araştırma kapsamına alınan evlerde genelde 21 ve üzeri yıl oturan ailelerin ev sahibi, 21 yıldan az oturan ailelerin kiracı, ticari amaçlı kullanılan evleri ise 0-10 yıldır kullandıkları tespit edilmiştir.

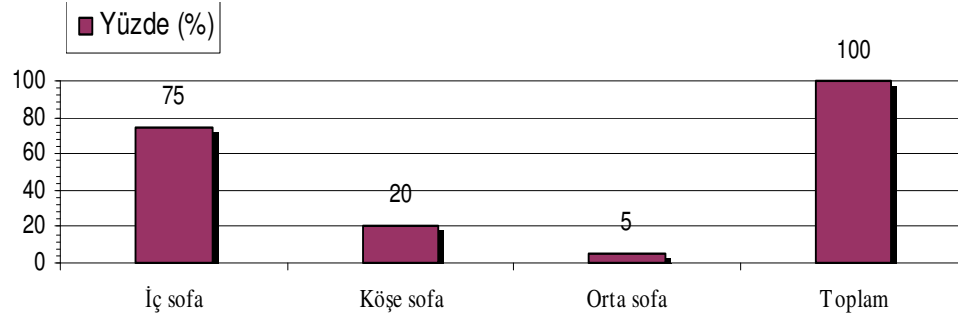
4.2.3. Evlerin plan tipleri

Evlerin plan tiplerine ait değerler Çizelge 4.13’de verilmiştir.

Çizelge 4.13. Evlerin plan tipleri [Gümüş, 2006]

Evlerin plan tipleri	Frekans	Yüzde (%)
İç sofa	15	75
Köşe sofa	4	20
Orta sofa	1	5
Toplam	20	100

Buna göre; evlerin %75’inin iç sofalı , %20’sinin köşe sofalı, %5’inin ise orta sofalı plan tipinde olduğu belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.13’de gösterilmiştir.

Şekil 4.13. Evlerin plan tipleri [Gümüş, 2006]

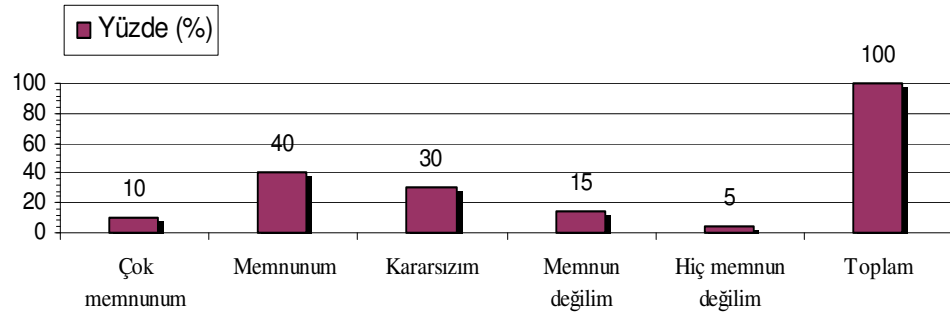
4.2.4. Kullanıcıların memnuniyet durumları

Evlerdeki kullanıcıların memnuniyet derecelerine ait değerler Çizelge 4.19’da verilmiştir

Çizelge 4.14. Evlerden memnuniyet durumları [Gümüş, 2006]

Evlerinden memnuniyet durumları	Frekans	Yüzde (%)
Çok memnunum	2	10
Memnunum	8	40
Kararsızım	6	30
Memnun değilim	3	15
Hiç memnun değilim	1	5
Toplam	20	100

Buna göre; evlerde oturanların, %10’unun evlerinden çok memnun, %40’ının memnun olduğu, %30’unun kararsız, %15’inin memnun olmadığı, %5’inin ise hiç memnun olmadığı belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.14’de gösterilmiştir.

Şekil 4.14. Evlerden memnuniyet durumları [Gümüş, 2006]

Kullanıcılardan, genelde evinden çok memnun ve memnun olduklarını belirten, ev sahipleri olmuştur. Kararsız ve memnun olmayanlar kiracı kullanıcılardır. Ticari amaçlı ev kullanıcıları ise gelen müşterilerin bu tür mekanları otantik bulmasından dolayı müşteri ilgisinin yüksek olduğunu ve memnun olduklarını belirtmişlerdir.

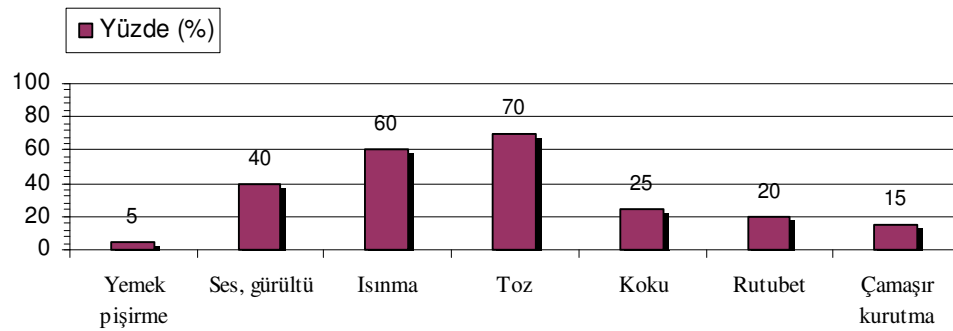
4.2.5 Kullanıcıların şikâyet durumları

Kullanıcıların evlerinden şikâyet durumlarına ait değerler Çizelge 4.15’de verilmiştir.

Çizelge 4.15. Kullanıcıların evlerinden şikâyet durumları [Gümüş, 2006]

Kullanıcıların evlerden şikâyet durumları	Frekans	Yüzde (%)
Yemek pişirme	1	5
Ses, gürültü	8	40
Isınma	12	60
Toz	14	70
Koku	5	25
Rutubet	4	20
Çamaşır kurutma	3	15

Buna göre; ev kullanıcılarının %5’inin yemek pişirmeden sıkıntı yaşadığı, %40’ının ses ve gürültüden, %60’ının ısınmadan, %70’inin evin çabuk tozlanmasından, %25’inin kokudan %20’sinin rutubetten, %15’inin ise çamaşırların kurutulabilecek yerin olmayışından şikâyetçi oldukları belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.15’de gösterilmiştir.

Şekil 4.15. Kullanıcıların evlerinden şikâyet durumları [Gümüş, 2006]

Şekil 4.15'e bakıldığında; ev kullanıcılarının %70'inin gibi büyük bir çoğunluğu, evin ahşaptan yapılması nedeni ile çok çabuk toz tutması, bu yüzden sık sık temizlemekten şikâyetçi olduklarını belirtmişlerdir. %60'ı ev ve odaların büyük olduğu, kapı ve pencerelerin ısı yalıtımı iyi olmadığı için ısıtılmasında sıkıntı çektiklerini belirtmiştir. % 40'ı sokaktaki satıcı sesi, sokaktan geçen araç sesleri, sokakta oynayan çocuk sesleri vb. ses ve gürültülerden şikayetçi olmuşlardır.. Bazı evlerin ise rutubet aldığı, buna bağlı olarak da kokudan şikâyetçi oldukları tespit edilmiştir.

4.3. Evlerin Odalarıyla İlgili Bulgular

Bu bölümde ev kullanıcılarının günlük yaşamda en fazla kullandıkları, incelenmesine ve fotoğraflarının çekilmesine izin verilen odalardan oturma odası, sofa ve mutfak ele alınmıştır.

4.3.1. Oturma odası

Araştırma kapsamına alınan evlerde oturma odası olarak kullanılan oda; genellikle evin en büyük odası, güneş gören ve çabuk ısınabilen oda olarak belirlenmiştir.

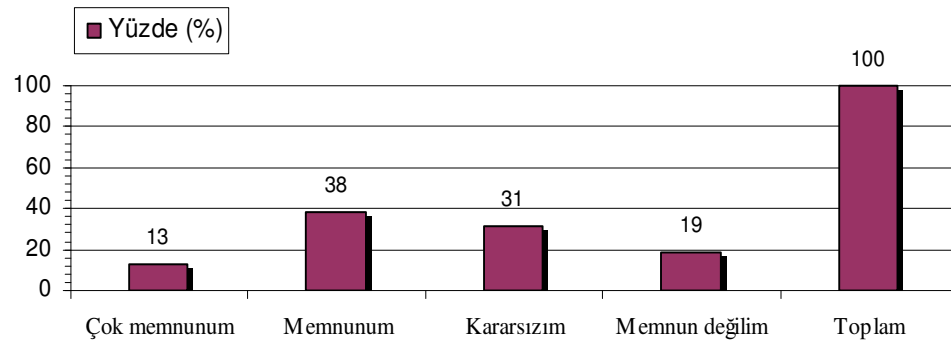
Ailelerin oturma odası eşyalarından memnuniyet durumları

Ailelerin oturma odası eşyalarından memnuniyet durumlarına ait değerler Çizelge 4.16'da verilmiştir.

Çizelge 4.16. Ailelerin oturma odası eşyalarından memnuniyet durumları [Gümüş, 2006]

Eşyalardan memnuniyet dereceleri	Frekans	Yüzde (%)
Çok memnunum	2	13
Memnunum	6	38
Kararsızım	5	31
Memnun değilim	3	19
Toplam	16	100

Buna göre; oturma odası eşyalarından kullanıcıların % 13'ünün çok memnun, % 38'inin memnun, % 31'inin kararsız, %13'ünün memnun değil, %6'sının ise hiç memnun olmadıkları belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.16'da gösterilmiştir.

Şekil 4.16. Ailelerin oturma odası eşyalarından memnuniyet durumları [Gümüş, 2006]

Eşyalarından memnun olanlar modern tip mobilya kullanan aileler olmuştur. Eşyaların fonksiyonel olması, estetik gözükmesi, odaya uyumlu olması gibi nedenlerden memnun olduklarını belirtmişlerdir. Modern tip mobilyalar, evin orijinalinde kullanılan eşyalara göre mekan içinde daha çok yer kapladığı tespit edilmiştir. Kararsız ve memnun olmadıklarını belirten aileler, eşyaların değişmesi gerektiği fakat, maddi durumların yetersiz olması nedeni ile değiştiremediklerini belirtmişlerdir.

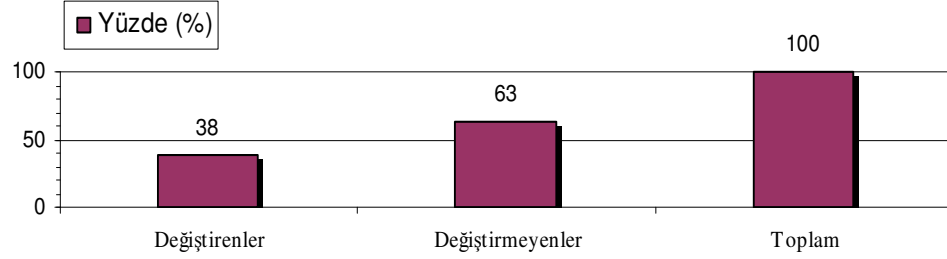
Eşya yerlerinin değiştirilmesi ve nedenleri

Evlerdeki ailelerin, oturma odasındaki mobilyaların yerlerinin değiştirilmesine ait değerler Çizelge 4.17'de verilmiştir.

Çizelge 4.17. Oturma odasındaki mobilyaların yer değiştirme durumları [Gümüş, 2006]

Mobilya yerlerinin değiştirme durumları	Frekans	Yüzde (%)
Değiştirenler	7	38
Değiştirmeyenler	9	63
Toplam	16	100

Buna göre; oturma odası eşyalarını, kullanıcıların; %38'inin yerlerini değiştirdikleri, %63'ünün ise değiştirmedikleri belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.17'de gösterilmiştir.

Şekil 4.17. Oturma odasındaki mobilyaların yer değiştirme durumları [Gümüş, 2006]

Mobilya yerlerini değiştirenler; değişiklik yapmak için, sobaya yer açmak için ve daha rahat kullanabilme gibi nedenlerden dolayı yerlerini değiştirdiklerini belirtmişlerdir.

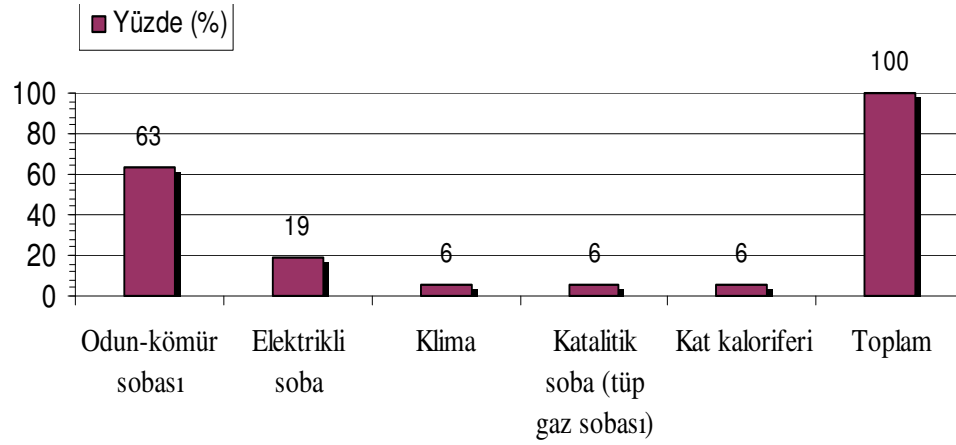
Oturma odasının ısıtılması

Oturma odasının ısıtılmasında kullanılan araçlara ait değerler Çizelge 4.18'de verilmiştir

Çizelge 4.18. Oturma odasının ısıtılmasında kullanılan araçlar [Gümüş, 2006]

Oturma odasının ısıtılmasında kullanılan araçlar	Frekans	Yüzde (%)
Odun-kömür sobası	10	63
Elektrikli soba	3	19
Klima	1	6
Katalitik soba (tüp gaz sobası)	1	6
Kat kaloriferi	1	6
Toplam	16	100

Buna göre; oturma odasının ısıtılmasında kullanıcıların %63'ünün odun kömür sobası, %19'unun elektrikli soba, %6'sının klima, %6'sının katalitik soba, %6'nın ise kat kaloriferi kullandıkları tespit edilmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.18'de gösterilmiştir.

Şekil 4.18. Oturma odasının ısıtılmasında kullanılan araçlar [Gümüş, 2006]

Ev kullanıcıların büyük bölümü oturma odasında ısıtıcı olarak odun-kömür sobası kullandıkları belirlenmiştir. Bunun nedeni olarak kullanıcılar, odun-kömür sobasının daha ekonomik olduğunu belirtmiştir. Ticari amaçlı kullanılan evlerde ısıtmanın, kat kaloriferi veya elektrikli soba ile yapıldığı tespit edilmiştir. Evlerin soğutulması için ise kullanıcılar, genelde evin kapı ve pencerelerini açarak ya da seyyar vantilatör kullanarak çözümlediği belirlenmiştir. Odanın havalandırılmasında da, kullanıcıların kapı ve pencereleri kullandıkları tespit edilmiştir.

Oturma odasının aydınlatılması

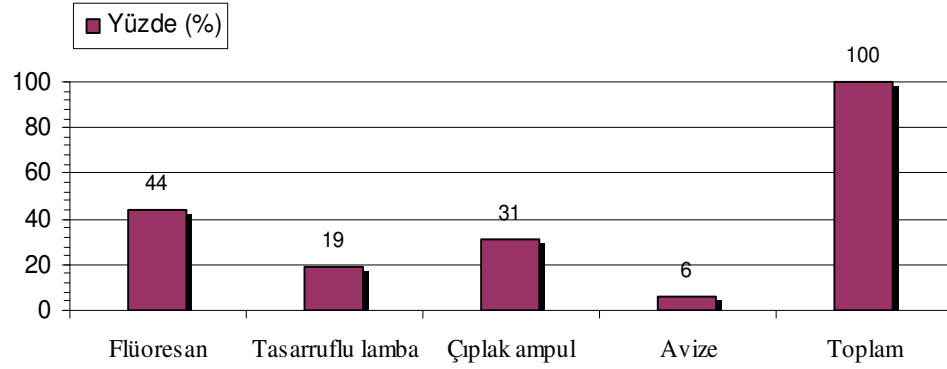
Oturma odasının aydınlatılmasında kullanılan araçlara ait değerler Çizelge 4.19’da verilmiştir.

Çizelge 4.19. Oturma odasının aydınlatılmasında kullanılan araçlar [Gümüş, 2006]

Aydınlatılmada kullanılan araçlar	Frekans	Yüzde (%)
Flüoresan	7	44
Kompakt flüoresan lamba (tasarruflu lamba)	3	19
Çıplak ampul	5	31
Avize	1	6
Toplam	16	100

Buna göre; kullanıcıların %44’ünün flüoresan, %19’unun kompakt flüoresan lamba,

%31'inin çıplak ampul, %6'sının ise avize kullandıkları belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.19'da gösterilmiştir.

Şekil 4.19. Oturma odasının aydınlatılmasında kullanılan araçlar [Gümüş, 2006]

Oturma odasının günlük kullanım süresi diğer odalara göre daha fazla olduğundan, elektrikten tasarruf etme ve daha aydınlık bir mekan oluşturma isteğinden flüoresan lamba kullanım oranı yüksek tespit edilmiştir.

Oturma odasının zemin, duvar ve tavan kaplaması

Evlerin oturma odalarındaki yer kaplamasında kullanıcıların, %80'i evin orijinal haldeki ahşap döşemesi üzerine PVC zemin kaplaması kullandıkları, % 20'lik kısmı ise her hangi bir yer kaplama gereci kaplamayıp orijinal halde bıraktıkları tespit edilmiştir.

Oturma odasının duvar kaplamasında kullanıcıların büyük bir çoğunluğu, sıva üzerine plastik boya kullandıkları, duvarlarda bulunan ahşap bordürlerin ve süpürgeliğin oda kapı ve pencerelerine uygun yağlı boya veya vernik sürülerek kaplandığı tespit edilmiştir. Bordürlerin yerden 80–90 cm yükseklikte, oda kapılarının orta serenleri hizasında yapılmakta olduğu tespit edilmiştir.

Oturma odasının tavanları ahşaptır. Tavanlarında duvar bordürlerinde olduğu gibi, yağlı boya veya vernik ile kaplanmış olduğu tespit edilmiştir.

Dekorasyonda kullanılan aksesuarlar

Oturma odasının dekorasyonunda kullanılan aksesuarlara ait değerler Çizelge 4.20’de verilmiştir.

Çizelge 4.20. Oturma odasının dekorasyonunda kullanılan aksesuarlar [Gümüş, 2006]

Oturma odasının dekorasyonunda kullanılan aksesuarlar	Frekans	Yüzde (%)
Nazar boncuğu	2	13
Vazo	2	13
Dantel örtüler	6	38
Masaüstü resim	2	13
Biblolar	3	19
Bakır eşya	1	6
Tablo	2	13
Poster	1	6
Dinsel objeler	7	44
Çiçekler(canlı-cansız)	4	25
Kartpostal	2	13
Başarı belgeleri	1	6
Takvim	2	13
Manzara resimleri	3	19
Saat	3	19

Buna göre; evlerin oturma odalarının dekorasyonunda aksesuar olarak en çok %44’le dinsel objeler, %38’le dantel örtüler,%25’le çiçekler, %19’la manzara resimleri kullanıldıkları belirlenmiştir. Bunları da sırasıyla saat, biblolar, masaüstü resim, nazar boncuğu, vazo, kartpostal, tablo ve takvim izlemiştir.

Oturma odasının algısal kalitesi ve kullanılan renkler

Oturma odasının algısal kalitesine ait değerler Çizelge 4.21’de verilmiştir.

Çizelge 4.21. Oturma odasının algısal kalitesi [Gümüş, 2006]

Algısal kalite		Katılıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Hiç katılmıyorum
Davet edici	n	7	6	2	1
	%	43	38	13	6
Huzur verici	n	8	5	2	1
	%	50	31	13	6
Rahat	n	8	4	3	1
	%	50	25	19	6
İyi planlanmış	n	7	5	3	2
	%	43	31	19	13
Büyük	n	8	4	3	1
	%	50	25	19	6
Ferah	n	10	3	2	1
	%	63	19	13	6

Çizelge 4.21'ye göre oturma odasının algısal kalite değerlendirmelerine bakıldığında; kullanıcıların %43'ünün mekanı davet edici, %50'sinin huzur verici, %50'sinin rahat, %43'ünün iyi planlanmış, %50'sinin büyük ve %63'ünün ise ferah olarak algıladıkları görülmektedir.

Oturma odasına hâkim olan renklere ait değerler Çizelge 4.22'de verilmiştir.

Çizelge 4.22. Oturma odasında hâkim olan renkler [Gümüş, 2006]

Oturma odasında hâkim olan renkler	Duvar		Halı		Mobilya		Tekstil		Aksesuar	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Sarı	-	-	-	-	-	-	-	-	3	19
Kırmızı	-	-	7	44	-	-	2	13	2	13
Mavi	4	25	2	13	-	-	2	13	2	13
Krem	6	38	5	31	4	25	4	25	2	13
Yeşil	2	13	-	-	-	-	-	-	2	13
Beyaz	4	25	-	-	-	-	8	50	1	6
Kahverengi	-	-	2	13	12	75	-	-	4	25
TOPLAM	16	100	16	100	16	100	16	100	16	100

Buna göre elde edilen veriler çerçevesinde yüzdesi en fazla olana baktığımızda kullanıcıların; oturma odası duvarlarında %38'inin kremi, halıda %44'ünün kırmızıyı, mobilyada %75'inin kahverengiye, tekstilde %50'sinin beyazı, aksesuarda %25'inin kahverengi renklerini tercih ettikleri belirlenmiştir.

4.3.2. Sofa

Evlerde ayrı bir salon yoktur, bunun yerine evin sofasının salon gibi kullanıldığı tespit edilmiştir.

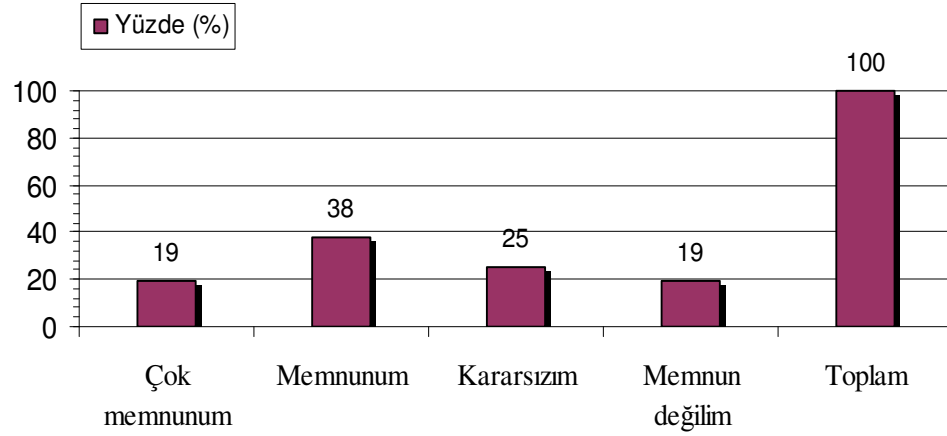
Ailelerin sofa eşyalarından memnuniyet durumları

Ailelerin sofa eşyalarından memnuniyet durumlarına ait değerler Çizelge 4.23'de verilmiştir.

Çizelge 4.23. Ailelerin sofa eşyalarından memnuniyet durumları [Gümüş, 2006]

Eşyalardan memnuniyet dereceleri	Frekans	Yüzde (%)
Çok memnunum	3	19
Memnunum	6	38
Kararsızım	4	25
Memnun değilim	3	19
Toplam	16	100

Buna göre; kullanıcıların % 19'unun çok memnun, % 38'inin memnun, % 25'inin kararsız, %19'unun ise memnun olmadıkları belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.20'de gösterilmiştir.

Şekil 4.20. Ailelerin sofa eşyalarından memnuniyet durumları [Gümüş, 2006]

Eşyalarından memnun olanlar modern tip mobilya kullanan kullanıcılar olmuştur. Eşyaların fonksiyonel olması, estetik gözükmesi, odaya uyumlu olması gibi nedenlerden memnun olduklarını belirtmişlerdir. Kararsız ve memnun olmadıklarını belirten aileler, eşyaların değişmesi gerektiği fakat, maddi durumların yetersiz olması nedeni ile değiştiremediklerini belirtmişlerdir.

Eşya yerlerin değiştirilmesi ve nedenleri

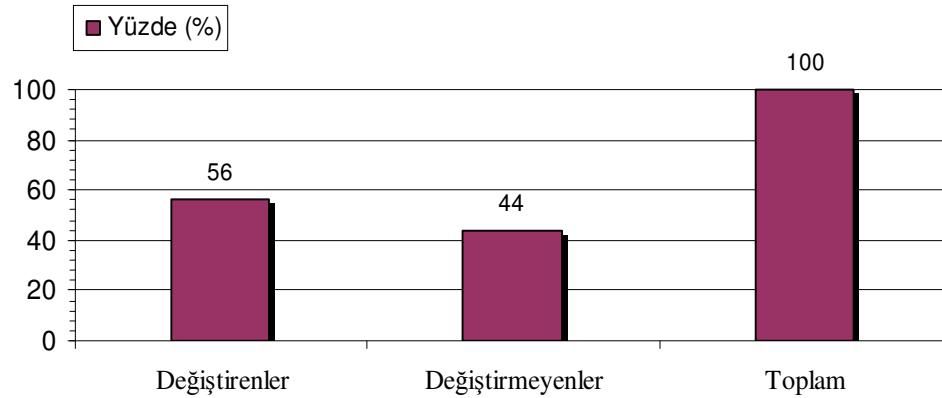
Sofadaki mobilyaların yerlerini değiştirip değiştirmediklerine ait değerler Çizelge 4.24'de verilmiştir.

Çizelge 4.24. Sofadaki mobilyaların yer değiştirilme durumları [Gümüş, 2006]

Mobilya yerlerinin değiştirme durumları	Frekans	Yüzde (%)
Değiştirenler	9	56
Değiştirmeyenler	7	44
Toplam	16	100

Buna göre; sofa eşyalarını, kullanıcıların; %56'sının yerlerini değiştirdikleri,

%44'ünün ise değiştirmedikleri belirlenmiştir.. Bunlara ait grafik şekil 4.21'de gösterilmiştir.

şekil 4.21. Sofadaki mobilyaların yer değiştirilme durumları [Gümüş, 2006]

Mobilya yerlerini değiştirenler; değişiklik yapmak, yer açmak, daha rahat kullanabilmek gibi nedenlerden değiştirdiklerini belirtmişlerdir.

Ayrıca araştırma kapsamına alınan oturma odasındaki mobilyaların yer değiştirmeleri sofaya göre daha az olduğu tespit edilmiştir. Bunun nedeni, kış aylarında yoğun kullanılmayan sofa yaz aylarında daha çok kullanmasından kaynaklanmaktadır.

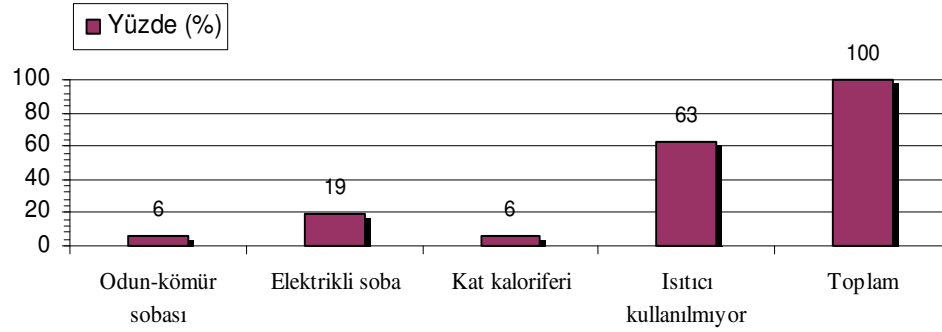
Sofanın ısıtılması

Sofanın ısıtılmasında kullanılan araçlara ait değerler izelge 4.25'de verilmiştir

Çizelge 4.25. Sofanın ısıtılmasında kullanılan araçlar [Gümüş, 2006]

Sofanın ısıtılmasında kullanılan araçlar	Frekans	Yüzde (%)
Odun-kömür sobası	1	6
Elektrikli soba	3	19
Kat kaloriferi	1	6
Isıtıcı kullanılmıyor	10	63
Toplam	16	100

Buna göre; sofanın ısıtılmasında kullanıcıların %6'sının odun kömür sobası, %19'unun elektrikli soba, %6'sının kat kaloriferi, %63'ünün ise herhangi bir ısıtıcı kullanmadıkları tespit edilmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.22'de gösterilmiştir

Şekil 4.22. Sofanın ısıtılmasında kullanılan araçlar [Gümüş, 2006]

İncelenen evlerde genel olarak kışın, sofa kullanımı az olduğundan herhangi bir ısıtıcı kullanmadıkları, mecbur kalındığı zaman (kalabalık misafirler geldiğinde, özel günler vb.) elektrik sobası veya katalitik soba kullandıkları tespit edilmiştir. Ticari amaçlı kullanılan evlerde ısıtmanın, kat kaloriferi veya elektrikli soba ile yapıldığı tespit belirlenmiştir. Sofanın soğutulması için ise kullanıcılar, genelde evin kapı ve pencerelerini açarak veya seyyar vantilatör kullanarak çözümlediği belirlenmiştir. Oda havalandırılmasında da, kullanıcıların kapı ve pencereleri kullandıkları tespit edilmiştir.

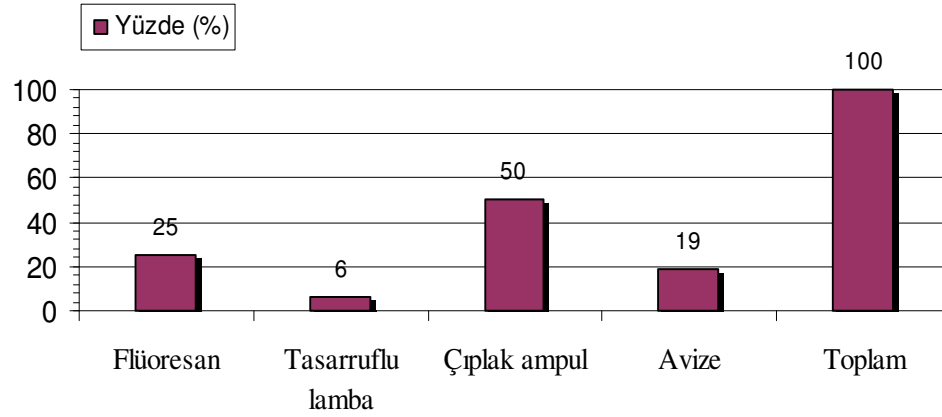
Sofanın aydınlatılması

Sofa aydınlatılmasında kullanılan araçlara ait değerler Çizelge 4.26'da verilmiştir.

Çizelge 4.26. Sofa aydınlatılmasında kullanılan araçlar [Gümüş, 2006]

Aydınlatılmada kullanılan araçlar	Frekans	Yüzde (%)
Flüoresan	4	25
Kompakt flüoresan lamba (tasarruflu lamba)	1	6
Çıplak ampul	8	50
Avize	3	19
Toplam	16	100

Buna göre; kullanıcıların %25'inin flüoresan, %6'sının kompakt flüoresan lamba, %50'sinin çıplak ampul %19'unun ise avize kullandıkları belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.23'de gösterilmiştir

Şekil 4.23. Sofa aydınlatılmasında kullanılan araçlar [Gümüş, 2006]

Sofanın zemin, duvar ve tavan kaplaması

Evlerin sofalarında, kullanıcıların %80'inin evin orijinal haldeki ahşap döşemesi üzerine PVC yer kaplaması kapladıkları, % 20'lik kısmı ise her hangi bir yer kaplama gereci kaplamayıp orijinal halde bıraktıkları tespit edilmiştir.

Sofanın duvar kaplamasında kullanıcıların büyük bir çoğunluğu, sıva üzerine plastik boya kullandıkları, duvarlarda bulunan ahşap bordürlerin ve süpürgeliğin oda kapı ve pencerelerine uygun yağlı boya veya vernik sürülerek kaplandığı tespit edilmiştir. Bordürlerin yerden 80–90 cm yükseklikte, oda kapılarının orta serenleri hizasında yapılmakta olduğu tespit edilmiştir.

Sofanın tavanları ahşaptır, duvar bordürlerinde olduğu gibi yağlı boya veya vernik ile kaplanmış olduğu tespit edilmiştir.

Sofanın dekorasyonda kullanılan aksesuarlar

Sofanın dekorasyonunda kullanılan aksesuarlara ait değerler Çizelge 4.27’de verilmiştir.

Çizelge 4.27. Sofanın dekorasyonunda kullanılan aksesuarlar [Gümüş, 2006]

Sofada kullanılan dekorasyonlar	Frekans	Yüzde (%)
Nazar boncuğu	4	25
Vazo	6	38
Dantel örtüler	14	88
Masaüstü resim	8	50
Biblolar	9	56
Bakır eşya	5	31
Tablo	4	25
Dinsel objeler	7	44
Çiçekler(canlı-cansız)	11	69
Takvim	3	19
Manzara resimleri	5	31
Saat	6	38

Buna göre; evlerin sofa dekorasyonunda aksesuar olarak en çok %88’le dantel örtüler, %69’la canlı cansız çiçekler, %56’yla biblolar, %50’ile masaüstü resim, %44’le dinsel objeler, %38’le vazo, saat kullanılmış, bunları sırasıyla manzara resimleri, bakır eşya, nazar boncuğu tablo ve takvim izlemiştir.

Ayrıca evlerin oturma odalarına göre, sofada daha çok dekorasyon unsurunun var olduğu belirlenmiştir. Buda eve gelen insanların ilk olarak sofaya girmesinden, evin güzel ve gösterişli olması isteğinden kaynaklandığı söylenebilir.

Sofanın algısal kalitesi ve kullanılan renkler

Sofanın algısal kalitesine ait değerler Çizelge 4.28’de verilmiştir.

Çizelge 4.28. Sofanın algısal kalitesi [Gümüş, 2006]

Algısal kalite		Katılıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Hiç katılmıyorum
Davet edici	n	7	5	4	-
	%	43	31	25	-
Huzur verici	n	7	6	3	-
	%	43	38	19	-
Rahat	n	10	5	1	-
	%	63	31	6	-
İyi planlanmış	n	5	7	4	-
	%	32	44	25	-
Büyük	n	9	6	1	-
	%	57	38	6	-
Ferah	n	10	5	1	-
	%	63	31	6	-

Çizelge 4.28’e göre sofanın algısal kalite değerlendirmelerine bakıldığında; kullanıcıların %43’ünün mekanı davet edici ve huzur verici, %63’ünün rahat, %32’sinin iyi planlanmış, %57’sinin büyük ve %63’ünün ise ferah olarak algıladıkları görülmektedir.

Sofada hâkim olan renklere ait değerler Çizelge 4.29’da verilmiştir.

Çizelge 4.29. Sofada hâkim olan renkler [Gümüş, 2006]

Sofada hâkim olan renkler	Duvar		Halı		Mobilya		Tekstil		Aksesuar	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Sarı	-	-	-	-	1	6	-	-	2	13
Kırmızı	-	-	5	31	-	-	2	13	1	6
Pembe	1	6	-	-	-	-	-	-	-	-
Mavi	4	25	2	13	2	13	-	-	3	19
Krem	5	31	3	19	5	31	4	25	2	13
Yeşil	3	19	2	13	-	-	-	-	-	-
Beyaz	3	19	-	-	-	-	9	56	3	19
Kahverengi	-	-	4	25	8	50	1	6	5	31
TOPLAM	16	100	16	100	16	100	16	100	16	100

Buna göre elde edilen veriler çerçevesinde yüzdesi en fazla olana baktığımızda kullanıcıların; sofa duvarlarında %31'inin kremi, halıda %31'inin kırmızıyı, mobilyada %50'sinin kahverengiyi, tekstilde %56'sının beyazı, aksesuarda %31'inin kahverengi renklerini tercih ettikleri belirlenmiştir.

4.3.3. Mutfak

Araştırma kapsamındaki evlerde mutfak; evin köşesinde, alt kata veya zemin kata yapılmıştır.

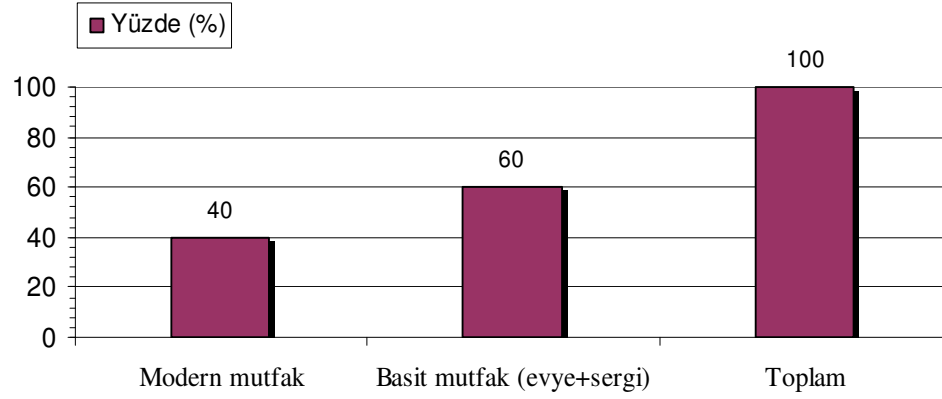
Kullanılan mobilya tipleri

Evlerde kullanıcıların mutfakta kullandıkları mobilya tiplerine ait değerler Çizelge 4.30'da verilmiştir.

Çizelge 4.30. Mutfakta kullanılan mobilya tipleri [Gümüş, 2006]

Kullanılan mobilya tipleri	Frekans	Yüzde (%)
Modern mutfak	8	40
Basit mutfak (evye+sergi)	12	60
Toplam	20	100

Buna göre; mutfakta kullanıcıların %40'ının modüler mutfak, %60'ının ise basit mutfak (evye+sergi), kullandıkları tespit edilmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.24'de gösterilmiştir

Şekil 4.24. Mutfakta kullanılan mobilya tipleri [Gümüş, 2006]

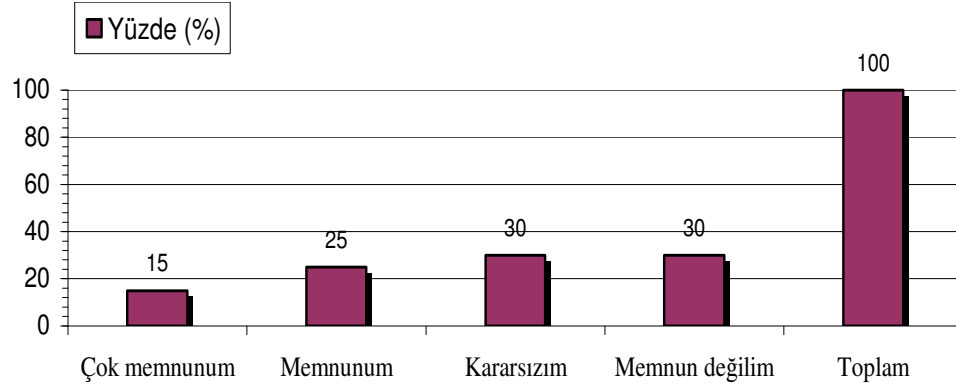
Ev kullanıcıların mutfak eşyalarından memnuniyet durumları

Kullanıcıların mutfak eşyalarından memnuniyet durumlarına ait değerler Çizelge 4.31'de verilmiştir.

Çizelge 4.31. Ev kullanıcıların mutfak eşyalarından memnuniyet durumları [Gümüş, 2006]

Eşyalardan memnuniyet dereceleri	Frekans	Yüzde (%)
Çok memnunum	3	15
Memnunum	5	25
Kararsızım	6	30
Memnun değilim	6	30
Toplam	20	100

Buna göre; kullanıcıların %15'inin mutfak eşyalarından çok memnun, %25'inin memnun, %30'unun kararsız, %30'unun ise memnun olmadıklarını belirtmişlerdir. Bunlara ait grafik Şekil 4.25'de gösterilmiştir

Şekil 4.25. Ev kullanıcıların mutfak eşyalarından memnuniyet durumları [Gümüş, 2006]

Eşyalarından çok memnun ve memnun olan kullanıcılar, genelde modern tip mutfak olanlardır. Mutfak; geniş, fonksiyonel, estetik gözüküyor gibi nedenlerden memnun olduklarını belirtmişlerdir. Kararsız ve memnun olmadıklarını belirten kullanıcılar, mevcut mutfak dolaplarının yetersiz olduğunu, eşyaların değişmesi gerektiğini fakat maddi durumlarının yetersiz olması nedeni ile değiştiremediklerini belirtmişlerdir.

Ev kullanıcılarının bir kısmı, oturma odası ve sofa eşyalarından memnun oldukları halde mutfak eşyalarından memnun olmadığı görülmüştür bunun nedeni olarak istedikleri tür mutfak eşyalarının maddi değeri diğer odalarda kullanılan eşyalara oranla daha yüksek olduğundan elde etmede güçlük çektiklerini belirtmişlerdir.

Mutfak ısıtılması

Yapılan araştırmada, bir kullanıcı mutfak kat kaloriferi ile, biride kömür sobası ile ısıttığı diğer kullanıcıların ise herhangi bir ısıtıcı kullanmadıkları tespit edilmiştir.

Mutfak ısıtılması için ise kullanıcılar, genelde kapı ve pencereleri açarak ya da seyyar vantilatör kullanarak çözümlediği belirlenmiştir.

Yemek kokularının giderilmesinde kullanıcıların %40'ının aspiratör kullandıkları, %60'ının ise kapı ve pencereleri açarak mutfak havalandırdıkları tespit edilmiştir.

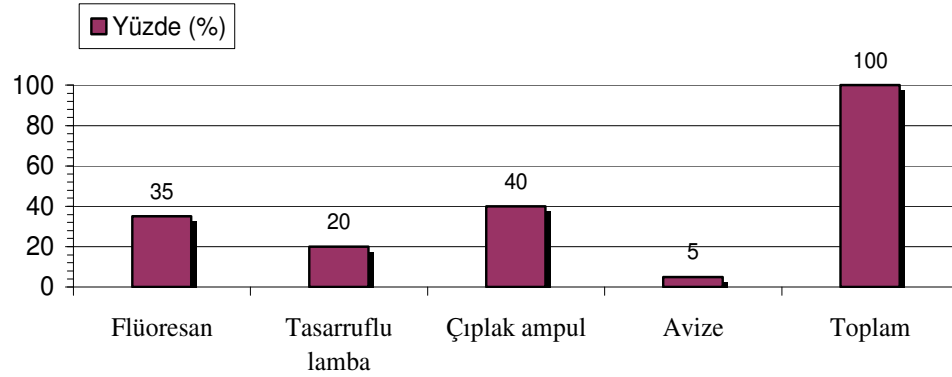
Mutfağın aydınlatılması

Mutfağın aydınlatılmasında kullanılan araçlara ait değerler Çizelge 4.32’de verilmiştir.

Çizelge 4.32. Mutfak aydınlatılmasında kullanılan araçlar [Gümüş, 2006]

Aydınlatılmada kullanılan araçlar	Frekans	Yüzde (%)
Flüoresan	7	35
Kompakt flüoresan lamba (tasarruflu lamba)	4	20
Çıplak ampul	8	40
Avize	1	5
Toplam	20	100

Buna göre; kullanıcıların %35’inin flüoresan, %20’sinin kompakt flüoresan lamba, %40’ının çıplak ampul %5’inin ise avize kullandıkları belirlenmiştir. Bunlara ait grafik Şekil 4.26’da gösterilmiştir.

Şekil 4.26. Mutfak aydınlatılmasında kullanılan araçlar [Gümüş, 2006]

Mutfağın yer kaplaması, duvar kaplaması ve tavan kaplaması

Evlerin mutfaklarında, kullanıcıların %30’unun evin orijinal haldeki ahşap döşemesi üzerine PVC yer kaplaması kapladıkları, % 20’sinin her hangi bir yer kaplama gereci kaplamayıp orijinal halde bıraktıkları, %50’sinin ise karo mozaik, seramik gibi malzemeler ile kapladıkları tespit edilmiştir.

Mutfağın duvar kaplamasında kullanıcıların büyük bir çoğunluğu, sıva üzerine plastik boya kullandıkları, ayrıca mutfak tezgâhı olan kısımların duvarları, fayans ile kaplandığı tespit edilmiştir.

Mutfağın tavanları ahşaptır, duvar bordürlerinde olduğu gibi yağlı boya veya vernik sürüldüğü tespit edilmiştir.

Mutfağın algısal kalitesi ve kullanılan renkler

Mutfağın algısal kalitesine ait değerler Çizelge 4.33’de verilmiştir.

Çizelge 4.33. Mutfağın algısal kalitesi [Gümüş, 2006]

Algısal kalite		Katılıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Hiç katılmıyorum
Davet edici	n	6	7	5	2
	%	30	35	25	10
Huzur verici	n	4	8	7	1
	%	20	40	35	5
Rahat	n	6	7	5	2
	%	30	35	25	10
İyi planlanmış	n	5	8	6	1
	%	25	40	30	5
Büyük	n	12	5	2	1
	%	60	25	10	5
Ferah	n	10	6	3	1
	%	50	30	15	5

Çizelge 4.35’e göre mutfağın algısal kalite değerlendirmelerine bakıldığında; kullanıcıların %30’unun mekanı davet edici, %20’sinin huzur verici, %30’unun rahat, %25’inin iyi planlanmış, %60’ının büyük, %50’sinin ise ferah olarak algıladıkları görülmektedir.

Mutfakta hâkim olan renklere ait değerler Çizelge 4.34’de verilmiştir.

Çizelge 4.34. Mutfakta hâkim olan renkler [Gümüş, 2006]

Mutfakta hâkim olan renkler	Duvar		Zemin		Mobilya		Tekstil		Aksesuar	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Sarı	3	15	-	-	-	-	-	-	2	10
Kırmızı	-	-	1	5	-	-	-	-	4	20
Pembe	1	5	-	-	-	-	-	-	-	-
Mavi	7	35	3	15	5	25	5	25	3	15
Krem	4	20	-	-	-	-	7	35	2	10
Yeşil	-	-	-	-	-	-	-	-	3	15
Gri	-	-	4	20	-	-	-	-	1	5
Beyaz	5	25	7	35	8	40	8	40	-	-
Kahverengi	-	-	5	25	7	35	-	-	5	25
TOPLAM	20	100	20	100	20	100	20	100	20	100

Buna göre elde edilen veriler çerçevesinde yüzdesi en fazla olana baktığımızda kullanıcıların; mutfak duvarlarında %35'inin maviyi, zeminde %35'inin beyazı, mobilyada %40'ının beyazı, tekstilde %40'ının beyazı, aksesuarda %20'sinin kırmızı renklerini tercih ettikleri belirlenmiştir.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmada Tekirdağ'ın merkez yerleşim alanında bulunan tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen geleneksel evlerde; kullanıcıların sosyo kültürel yapısının iç mekânı nasıl etkilediği, evlerin günümüz konut kullanıcılarının zamana bağlı olarak değişen istek ve gereksinimlerini ne ölçüde karşıladıklarına ve bugünkü kullanım şekillerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Elde edilen sonuçlar ve öneriler aşağıda verilmiştir.

Evlerde ikamet eden kullanıcıların % 35'inin ev sahibi oldukları ve ekonomik durumlarının iyi olmadığı görülmektedir. Ekonomik durumu iyi olan ev sahiplerinin, apartman dairesinde oturmayı tercih ederek evlerini kiraya verdikleri tespit edilmiştir. Kiracı kullanıcıların iş yeri olarak kullananlar hariç, evleri bakımsız bıraktıkları, evin restorasyonunu yapacak güce sahip olmadıkları tespit edilmiştir.

Aile reislerinden %95'inin eğitimi ilköğretim ve ortaöğretim düzeyindedir. Aile reislerinin çoğunluğunun emekli yada vasıfsız eleman olarak çalıştıkları, gelir seviyelerinin düşük olduğu belirlenmiştir. Buna bağlı olarak evin bakımı için gerekli finansı sağlayamadıkları ortaya çıkmaktadır.

Kullanıcıların % 75'inin yaz ve kış aylarında aynı odaları kullandıkları, %25'inin yaz ve kış aylarında odalarını değiştirdikleri tespit edilmiştir. Bunun nedeni olarak kullanıcıların çoğu oda değiştirmenin zahmetli bir iş olduğundan, odalarını değiştirmek istemediğini belirtmiştir. Ayrıca mevsimlere göre odayı değiştirmeyen ailelerin kullandıkları oda, oturma odası olmaktadır. Yazın oturduğu odayı değiştiren aileler ise sofa veya diğer serin olan odaların birinde oturduklarını belirtmişlerdir.

Kullanıcıların %62'sine ailece haftada bir misafir geldiği, %93'üne sadece erkek misafirin yılda bir geldiği, %68'ine sadece bayan misafirin her gün geldiği tespit edilmiştir. Her gün misafir gelen evlerin çoğunlukta olması nedeniyle, misafiri ağırlamak için sürekli hazır bir odanın olması gerekmektedir. Araştırmaya göre ev kullanıcılarının %50'si gelen misafirlerini sürekli kullandığı, günlük oda olan,

oturma odasında ağırladıkları tespit edilmiştir. Ev kullanıcıları ailece gelen misafirlere haremlik- selamlık uygulamamışlardır. Kalabalık misafir geldiği zamanlarda oturma odası ile birlikte evin sofasını veya diğer odalardan birini kullanıma açtıkları belirlenmiştir. Evine yatıya kalacak misafiri çok gelen kullanıcılara, fonksiyonel yataklar (çekyat gibi) kullanmaları önerilebilir.

Ailelerin %43'ünün ailenin tüm fertleriyle beraber sabah kahvaltısı öğle ve akşam yemeklerini mutfakta yedikleri belirlenmiştir. Bu durumda mutfak aile fertleriyle birlikte yemek yenilebilecek genişlikte olduğu ve ev kullanıcıları için bu durumun olumlu karşılandığı görülmüştür. Misafir ile birlikte yemek yenilen mekan ise genellikle oturma odası olduğu tespit edilmiştir. Ailelerin %56'sının yemek yemek için kullandığı donatı elemanın masa ve sandalye olduğu belirlenmiştir. Mutfak dar olan kullanıcıların, duvara monte edilmiş açılıp kapanabilen masa ve tabure gibi mobilyalar kullanmaları önerilebilir.

Evlerin ısıtılmasında, bölgesel ısıtma tercih edilmekte, evin geneli ısıtılmamaktadır. En çok ısıtma yapılan oda, oturma odasıdır ve kullanıcıların %63'ü bu odayı odun-kömür sobası ile ısıtmaktadır. Ticari amaçlı kullanılan evlerde ısıtmanın kat kaloriferi veya elektrikli soba ile yapıldığı tespit edilmiştir. Tekirdağ'da yaz aylarında bunaltıcı sıcaklar yaşanmadığı için evlerde soğutucu olarak klima kullanılmadığı, bunun yerine seyyar vantilatör ya da kapı ve pencere açılarak çözümleme yapıldığı tespit edilmiştir. Bölgesel ısıtma tercih edilen evlerde yangın tehlikesine karşı önlem almak için, ısıtıcı zeminine ve yakın olan yüzeylere ısıya dayanıklı malzemelerin kaplanması uygun olabilir.

Ev kullanıcılarının %37'sinin oturma odasındaki eşyalarından memnun olduğunu belirtmiştir. Eşyalarından memnun olan kullanıcılar; estetik görünüyor, fonksiyonel, sade, odaya uyumlu gibi nedenlerden memnun olduklarını belirtmişlerdir. Kararsız ve memnun olmadıklarını belirten aileler, eşyaların değişmesi gerektiği fakat maddi durumlarının yetersiz olması nedeni ile değiştiremediklerini belirtmişlerdir.

Ev kullanıcıların %56'sının sofadaki eşyaların yerlerini değiştirdikleri tespit

edilmiştir. Mobilya yerlerini değiştirenler; değişiklik yapmak, yer açmak, daha verimli kullanabilmek gibi nedenlerden mobilyaların yerlerini değiştirdiklerini belirtmişlerdir. Araştırmada oturma odasındaki mobilyaların yer değiştirmeleri sofaya göre daha az olduğu tespit edilmiştir.

Araştırma kapsamına alınan evlerin sofa ve oturma odasında, kullanıcıların %80'inin evin orijinal haldeki ahşap zemini üzerine PVC yer kaplaması kapladıkları, % 20'sinin ise her hangi bir yer kaplama gereci kaplamayıp orijinal halde kullandıkları tespit edilmiştir. Zeminin PVC yer kaplaması ile kaplanmasının sebebi, temizliğin daha kolay yapılabilmesi ve ahşap olan zeminin dış etkilere karşı dayanıklılığının arttırılmak istenmesidir.

Duvar kaplamasında kullanıcıların büyük bir çoğunluğu, sıva üzerine plastik boya kullandıkları, duvarlarda bulunan ahşap bordürlerin ve süpürgeliğin oda kapı ve pencerelerine uygun, yağlı boya veya vernik sürülerek kaplandığı tespit edilmiştir. Bordürlerin yerden 80–90 cm yükseklikte, oda kapılarının orta serenleri hizasında yapılmakta olduğu tespit edilmiştir. Tavanlar ahşaptır, duvar bordürlerinde olduğu gibi yağlı boya veya vernik ile kaplanmış olduğu tespit edilmiştir.

Ev kullanıcıların evlerde en çok kullandığı dekorasyon öğesi olarak sırasıyla dantel örtüler, dinsel objeler, canlı-cansız çiçekler ve biblolar olmuştur. Dekorasyon öğesi olarak kullanılanların genelde maddi değeri düşük olması tercih edilmiştir.

Araştırma kapsamına alınan evlerden, evinden çok memnun ve memnun olduklarını belirten, genelde ev sahipleri olmuştur. Kararsız ve memnun olmayanlar kiracı kullanıcılarıdır. Bunun nedeni; ev sahibi olan kullanıcıların maddi durumu, kiracı kullanıcılara göre yüksek olduğundan evin bakım-onarım masraflarını karşılayabilmektedir. Ticari amaçlı ev kullanıcıları ise gelen müşterilerin bu tür yerleri farklı bulmasından, müşteri ilgisinin yüksek olduğu ve dolayısıyla memnun olduklarını belirtmişlerdir

Ev kullanıcılarının %70'i evin ahşaptan yapılması nedeni ile çok çabuk toz tutması,

bu yüzden sık sık temizlemekten şikâyetçi olduklarını belirtmişlerdir. Ev kullanıcılarının %60'ı odaların ve evin büyük olduğundan, kapı ve pencerelerin ısı yalıtımı iyi olmadığından, kışın ısıtılmasında sıkıntı çektiklerini belirtmiştir. % 40'ı sokaktaki satıcı sesi, sokaktan geçen araç sesleri, sokakta oynayan çocuk sesleri vb. ses ve gürültülerden şikayetçi olmuşlardır. Bazı evlerin rutubet aldığı buna bağlı olarak kullanıcıların kokudan şikâyetçi oldukları tespit edilmiştir. Bir başka şikâyet konusu ise ev çevresindeki yüksek yapılar nedeniyle manzaranın ve eve giren güneşin kesilmiş olmasıdır.

Araştırma kapsamına alınan evlerin sahipleri, evlerini ya satmışlar, ya da kiraya vererek apartman hayatını tercih etmişlerdir. Kiraya verilen evler kiracının anlayışına ve kaderine terk edilmiştir. Genel olarak kiracı kullanıcılar eve bakım yapmadığı, yapsa bile kendi tasarrufuna göre evin bazı kısımlarına ekleme ve çıkarmalar yaparak orijinallliğini bozmaktadır. Daha kötüsü ise ev boş bırakılarak evin korunaksız kalmasıdır. Bu durumda ev kısa bir süre içerisinde ömrünü yitirmekte, yıkılma sürecine girmekte ve çevresine tehlike arz etmektedir.

Evlerden elde edilen verilerden yola çıkarak, ev sahiplerine öneri olarak; evlerinde mimari yapıyı bozacak tadilatlar ve yapılaşmalara gitmeden, aynı zamanda günlük yaşamlarını kolaylaştıracak bakımları yapmaları önerilebilir. Evi kiraya verme durumunda tercihin, evi ticari amaçlı kullanacak kişilere olması daha uygun olacaktır. Çünkü ticari amaçlı kullanımda ev müşteriye teşhir niteliğinde olacağı için evin gerekli bakımı ister istemez yapılacaktır.

Geleneksel Tekirdağ evleri mimari yapımı ve tasarımı itibarıyla bugünkü kullanıcıları durumunda olan dar gelirli aileler için uygun değildir. Bunun yerine bu evlerde kalacak olan ev sahipleri sosyoekonomik olarak iyi durumda olmaları gerekmektedir. Bu gibi insanların bu tür evlerde yaşamayı özendirici olunması gerekmektedir. Örneğin çeşitli basın-yayın organları kullanılarak topluma bu evlerde yaşamayı özendirecek yazılar, reklamlar, dizi veya sinema filmi içinde geçen bir mekan olarak gösterilebilir.

Geleneksel evlerimiz içerisinde önemli bir yeri olan Tekirdağ evlerinin korunması restorasyonu ve gelecek kuşaklara bir kültür mirası olarak aktarılması ancak; yetkili kuruluşların, sivil toplum örgütlerinin, medyanın, ekonomik yönden yeterli olan bu işe gönül veren iş adamlarımızın ve halkımızın benimsemesi, sahip çıkmasıyla mümkündür.

KAYNAKLAR

Anar, Y., "Geleneksel Türk evi bünyesinde, günümüzde yapılan değişik ve eklentilerle ilgili bir araştırma", Yüksek Lisans Tezi, **Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü**, Ankara, 5-16 (1982).

Çevik, H., "Tekirdağ tarihi araştırmaları", **Tekirdağ Valiliği Yayınları**, İstanbul, 13-65 (1949).

Göycüncik, T., "Kilis evleri", Lisans Tezi, **Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi**, Ankara, 1-19 (1998).

Gümüş, Ö., Arşivinden , (2006)

Gür, Ö., Geçkin, Ş., "Konutta Mekan Standartları" **Yapı 179**, Ankara, 25-60 (1996).

Hacıbaloğlu, M., "Geleneksel Türk evi ve çağımıza ulaşmasının nedenleri", **Gazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Yayınları**, Ankara, 26-35 (1989).

Işık, Z., "Geleneksel ve günümüz evlerinin iç mekan analizi", Doktora Tezi, **Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü**, Ankara, 1-10 (1992).

İzgi, U., Aysel, B.B., "Kapılar ve Hafif Bölmeler" 2 Cilt, **Yem Yayınları**, İstanbul, 11-25 (2003).

Kale, A., "Geleneksel Konya evleri ve süslemeleri", Lisans Tezi, **Dumlupınar Üniversitesi Simav Teknik Eğitim Fakültesi**, Kütahya, 1-21 (2000).

Kalgafil, H., "Geleneksel konutlarda ahşap yapı konstrüksiyonları, Ankara Erzurum mahallesi örneği", Yüksek lisans tezi, **Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü**, Ankara, 5-12 (1984).

Karpuz, H., "Türk İslam mimarisinde Erzurum evleri" Sayı:5 **Kültür Bakanlığı Sanat Eserleri Dizisi**, Ankara, 9-11 (1984).

Kurt, S., "Tekirdağ ahşap evleri" **Renkly Trakya Dergisi**, Aralık 8: 26-29 (2005)

Küçükerman, Ö., Güner, Ş. "Anadolu Mirasında Türk Evleri", **T.C. Kültür Bakanlığı Yayınları**, İstanbul, 1-320 (1995).

Meydan Larousse ansiklopedisi, *Milliyet Yayınları*, İstanbul, 14: 534-559 (1986).

Ören, S.İ., “Geleneksel Urfa evleri eski kent merkezinin bir kısmının incelenmesi”, Yüksek lisans tezi, *ODTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü*, Ankara, 5-7 (1996).

Saktın, M., “Tekirdağ eski ahşap evleri”, *Tek Ofset Matbaacılık*, Tekirdağ, 7-102 (1996).

Serez, M., “Tekirdağ ve çevresi vakfiyeleri”, *Tekirdağ Valiliği Yayınları*, Tekirdağ, 33-59 (1993).

Sümer, M., “Tekirdağ’ın eski günleri”, *Tekirdağ Halk Eğitim Yayınları*, Tekirdağ, 12-45 (1970)

Türk ansiklopedisi, *Anadolu Yayıncılık*, İstanbul, 16: 163-164 (1986).

Uluengin, N.Y., “Osmanlı Türk mimarisinde pencere açıklıklarının gelişimi”, *Yem Yayınları*, İstanbul 2-9 (1998)

Toker, H., “Geleneksel Muğla Milas evlerinde ince yapı elemanlarının analizi”, Yüksek Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü*, Ankara, 1-12 (1999).

Turgut, H., “Geleneksel Malatya evleri, kültür ve mekan “ *Yapı 179*, Ankara 3-26 (1991)

Utar, M., “Urfa konut mimarisinde dış cephe süslemeleri”, Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi*, Ankara, 5-16 (2000).

Yıldırım, K., “Konut mutfakların mekan ve donatı organizasyonunda ergonomik yaklaşım”, Doktora Tezi, *Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü*, Ankara, 1-12 (1999).

Yıldırım, K., Hacıbaloğlu, M., “Konut mutfakları ile ilgili ergonomik bir araştırma” *Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 13: (3), 549-566 (2000)

EKLER

EK-1 İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.1. Tekirdağ geleneksel 1 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			1				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Meserret sokak	3				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Bilinmiyor	1890	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Dikdörtgen biçiminde ve iç sofalı plan tipinde tertip edilmiş ve zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Evin giriş nişi yoktur. Kapının önünde merdivenle çıkılan sahanlık vardır. Evin birinci kat giriş kapısı bahçe içinde ve kuzey cephededir. Buna karşılık zemin kat kapısı ise güney cephededir. Asıl yaşanan mekân birinci kattır. Birinci kattaki sofa kısmına iki kapı ile girilir. Kapılar arasındaki boşluk evin içine yapılmış bir niş görünümü vermektedir. Evin içi ve tavanlar gayet sadedir. Üst katta kiler ve yüklük olarak kullanılan küçük odalar vardır. Süsleme dış cephede yoğunlaşmıştır. Doğu cephesi hariç diğer üç cephede birinci ve ikinci kat pencerelerin alt kenarında ahşaptan yapılmış süsler vardır. Zemin kat ve birinci kat pencereleri demir parmaklıklıdır. Evin güney cephesinde çıkma olarak yapılmış üstü kapalı balkon vardır. Balkonun iki köşesinde çatıyı tutan ahşap direk vardır. Balkonun yan taraflarının saçaklarında ahşaptan yapılan süsler göze çarpmaktadır. Evin zemin katında yağmur suyu sarnıcı ve kuyu mevcuttur.							
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON			
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut			
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN			
Mesken		Mesken	Mesken	Senai TURAN			
İYİ	A	KORUMA DURUMU	B	TAŞIYICI YAPI	B	DIŞ YAPI	B
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET	C	SÜSLEME	A	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	A
İZİ	B						
YOK	C						
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.2. Tekirdağ geleneksel 2 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			2				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul mah. Sefa Sokak	12				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Mr. Mavridis (Rum kökenli Osmanlı vatandaşı)	1903	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Kare biçiminde ve iç sofalı plan tipinde düzenlenmiş ve zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemine evin güney cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zeminde taşlık ile birlikte; su sarnıcı, banyo ve kömürlük olarak kullanılan bir oda vardır. Evin en yoğun kullanılan katı 1.kattır girişi kuzeydedir ve bahçe kısmından girilmektedir. 1.katta sofa, oturma odası, mutfak ve tuvalet vardır. Mutfak zemininde halen daha kullanılmakta olan su sarnıcı mevcuttur. 2.kata u tipi ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. Burası 1. kata göre daha geniş hacme sahiptir. 2.katın doğu ve güney kısımlarına cumbalar yapılmıştır ve doğu kısmında bir oda daha mevcuttur. Pencereler giyotin tipte yapılmıştır 1. kata göre 2.kattaki pencere sayısı daha fazladır 1. ve 2. kat pencerelerin alt kenarında ahşaptan yapılmış süsler vardır. Zemin kat ve birinci kat pencereleri demir parmaklıklıdır. Evin içi ve tavanları sadedir yoğun bir süsleme yapılmamıştır.							
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON			
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut			
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN			
Mesken		Mesken	Mesken	Lale KARADUMAN			
İYİ	A	KORUMA DURUMU	B	TAŞIYICI YAPI	B	DIŞ YAPI	B
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET	B	SÜSLEME	B	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	A
İZİ	B						
YOK	C						
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.3. Tekirdağ geleneksel 3 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:		
			3		
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:		
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul mah. Şifa Sokak	4		
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU		
Bilinmiyor	1895	İç sofalı	Var		
EVİN GENEL TANIMI: Dikdörtgen biçiminde ve iç sofalı plan tipinde düzenlenmiş ve zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemine evin güney cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zemin deki alanlar kömürlük ve depo olarak değerlendirilmektedir. Evin en yoğun kullanılan katı 1.kattır girişi güney cephededir. Evin 1.kat giriş kısmında giriş nişi vardır ve buraya altı basamaklı dönemeç yaparak sahanlığa kadar ulaşan merdivenle çıkılmaktadır. Giriş kapısından yaklaşık bir buçuk metre içeride bir kapı daha mevcuttur bu kapıdan da geçilerek sofaya ulaşılır. 1.katta sofa, oturma odası, mutfak tuvalet, banyo ve oda vardır. 2.kata evin batı kısmındaki u tipi ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. Merdivenlerin köşelerinde merdiven kıvrımına uygun çıkıntılar yapılmıştır çıkıntılara vazo ve çiçekler konulmuştur. 2. kat 1. kata göre daha geniş hacme sahiptir. 2.katın kuzey ve güney kısımlarına cumbalar yapılmıştır dört oda sofa ve balkon mevcuttur. Pencerelemeler giyotin tipte yapılmıştır. Zemin kat ve birinci kat pencereleri demir parmaklıklılıdır. Odalardaki tavanlar sadedir 2.kat sofa kısmında ise çitalarla değişik geometrik şekillerle süslemeler yapılmıştır 1. ve 2. kat zemin ve tavanları ahşaptandır. Duvarlarda ahşaptan yapılmış yerden 80–90 cm yükseklikte oda kapısı orta serenleri hizasında bordürler vardır.					
TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
		Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN	
Mesken		Mesken	Mesken	Elverir BİLGİN	
İYİ	A	KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DİŞ YAPI	B
ORTA	B				
KÖTÜ	C				
VAR	A	RUTUBET	SÜSLEME	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	A
İZİ	B				
YOK	C				
HAZIRLAYAN			KONTROL		
ÖMER GÜMÜŞ			Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL		

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.4. Tekirdağ geleneksel 4 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			4				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul mah. Cemal Nadir Sokak	14				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Eski bir gemici	1905	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Dikdörtgen biçiminde ve iç sofalı plan tipinde düzenlenmiş ve zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemin kata evin doğu cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zemin katta; taşlık, mutfak ve oda mevcuttur ayrıca evin batı cephesindeki bahçeye zemin kattaki kapıdan girilip çıkılmaktadır. Evin en yoğun kullanılan katı 1.kattır girişi doğu cephededir. Evin 1.katın giriş kısmında giriş nişi vardır. Giriş nişi evin köşe kısmındadır ve buraya altı basamaklı dönemeç yaparak sahanlığa kadar ulaşan merdivenle çıkılmaktadır. Kapıdan geçilerek takribi üç metre koridor sonunda sofaya ulaşılır. 1.katta sofa, oturma odası ve tuvalet mevcuttur. 2.kata evin güney kısmındaki u tipi ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. Merdivenlerin köşelerinde merdiven kıvrımına uygun çıkıntılar yapılmıştır. 2.katın doğu kısmında kalan oda cumbalı odadır.2.katta iki oda, sofa, banyo ve balkon mevcuttur. Balkon saç ve metal malzemelerden yapılmıştır 2.kat sofa ve oda tavanları çıtalarla dikdörtgen şekilli süslemeler yapılmıştır. 1. ve 2. kat zeminleri ahşap üzeri PVC malzeme yapıştırılmıştır, tavanlar ahşaptandır. Duvarlarda ahşaptan yapılmış yerden 80–90 cm yükseklikte oda kapısı orta serenleri hizasında bordürler vardır.							
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON			
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut			
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN			
Mesken		Mesken	Mesken	Hasan KARA			
İYİ	A	KORUMA DURUMU	B	TAŞIYICI YAPI	B	DIŞ YAPI	C
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET	B	SÜSLEME	B	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	B
İZİ	B						
YOK	C						
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.5. Tekirdağ geleneksel 5 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:	
			5	
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:	
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul mah. Cemal Nadir Sokak	16	
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU	
Bilinmiyor	1906	İç sofalı	Var	
EVİN GENEL TANIMI: Dikdörtgen biçiminde ve iç sofalı plan tipinde düzenlenmiş ve zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemin kata evin doğu cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zemin katta; taşlık, mutfak tuvalet, oda ve depo olarak kullanılan tuvaletin yanında ufak bir oda mevcuttur. Mutfakta yağmur suyu sarnıcı bulunmaktadır. Evin batı cephesindeki bahçeye zemin kattaki kapıdan girilip çıkılmaktadır. 1. kata giriş doğu cephededir. Evin girişinde giriş nişi yoktur lakin evin ön cephesini boydan boya kaplayan bir balkon vardır buraya altı basamaklı merdivenle çıkılır. Kapıdan içeri girildiğinde karşımıza koridor çıkmaktadır. Koridorun sağında ve solunda birer oda bulunmaktadır. Bu odalara koridordan girilmektedir. Koridorun bitimi sofaya çıkmaktadır. 1.katta sofa, iki oda ve tuvalet mevcuttur. 2.kata evin güney kısmındaki u tipi ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. Merdivenlerin köşelerinde merdiven kıvrımına uygun çıkıntılar yapılmıştır. 2.katın doğu kısmında kalan odalar cumbalıdır. Cumba 1. kat girişindeki balkona yerleştirilmiş 4 adet 10x10cm kalasla desteklenmektedir ve iki kalas arasına ahşaptan süslü saçaklar yerleştirilmiştir. 2.katta iki oda, sofa, banyo ve balkon mevcuttur. Balkon saç ve metal malzemelerden yapılmıştır 1 ve 2.kat sofa ve oda tavanları çıtalarla dikdörtgen şekilleri verilmiştir. 1. ve 2. kat zeminleri ahşap üzeri PVC malzeme yapıştırılmıştır. Duvarlarda ahşaptan yapılmış yerden 80–90 cm yükseklikte oda kapısı orta serenleri hizasında bordürler vardır.				
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN
Mesken		Mesken	Mesken	Osman Yalın
İYİ	A	KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
ORTA	B			
KÖTÜ	C			
VAR	A	RUTUBET	SÜSLEME	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER
İZİ	B			
YOK	C			
HAZIRLAYAN			KONTROL	
ÖMER GÜMÜŞ			Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL	

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.6. Tekirdağ geleneksel 6 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			6				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul mah. Cemal Nadir Sokak	18				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Bilinmiyor	1905	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Dikdörtgen biçiminde ve iç sofalı plan tipinde düzenlenmiş ve zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemin kata evin doğu cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zemin katta; taşlık, mutfak ve oda mevcuttur. Evin batı cephesindeki bahçeye zemin kattaki kapıdan girilip çıkılmaktadır. Evin en yoğun kullanılan katı 1.kattır girişi evin doğu cephesindedir. Evin 1.katın giriş kısmında giriş nişi vardır. Giriş nişi evin sol köşesinde kalmaktadır ve buraya altı basamaklı dönemeç yaparak sahanlığa kadar ulaşan merdivenle çıkılmaktadır. Kapıdan geçilerek takribi üç metre koridor sonunda sofaya ulaşılır. 1.katta sofa, oturma odası ve tuvalet mevcuttur. 2.kata evin kuzey kısmındaki u tipi ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. Merdivenlerin köşelerinde merdiven kıvrımına uygun çıkıntılar yapılmıştır. 2.katın doğu kısmında kalan oda cumbalı odadır. Cumbaların altında dövmeye demirden yapılmış cumba destekleri vardır. 2.katta iki oda, sofa, banyo ve balkon mevcuttur. Balkon saç ve metal malzemelerden yapılmıştır tüm sofa ve oda tavanları çıtalarla dikdörtgen şekilliler verilmiştir ve ahşaptandır. 1. ve 2. kat zeminleri ahşap üzeri PVC malzeme yapıştırılmıştır. Duvarlarda ahşaptan yapılmış yerden 80–90 cm yükseklikte oda kapısı orta serenleri hizasında bordürler vardır.							
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON			
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut			
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN			
Mesken		Mesken	Mesken	Fatma BİRCAN			
İYİ	A	KORUMA DURUMU	B	TAŞIYICI YAPI	B	DIŞ YAPI	C
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET	B	SÜSLEME	B	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	B
İZİ	B						
YOK	C						
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.7. Tekirdağ geleneksel 7 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:		
			7		
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:		
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul mah. Şifa Sokak	18		
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU		
Bilinmiyor	19 yy.	İç sofalı	Var		
EVİN GENEL TANIMI: Ev kare biçiminde düzenlenmiştir. Zemin kat ve üst kattan ibarettir. Evin en yoğun kullanılan katı zemin kattır. Bu kat Zeminden 30 cm kadar yukarıdadır girişi evin güney cephesindedir ve girişinde giriş nişi bulunmamaktadır. Zemin katta; oturma odası, mutfak ve banyo mevcuttur. Giriş kapısından girildiğinde sağ tarafta koridor duvarı ile sınırlandırılmış mutfak, sol tarafta oturma odası ve banyo, tam karşıda ise üst kata çıkan tek kollu 1 tipi bir merdiven vardır. Üst katta iki oda sofa ve tuvalet mevcuttur. Evin güney batı kısmında kalan oda cumbalıdır. Bu oda yanındaki odaya göre daha geniştir. Evin zemin katın zeminine oturma odasında ahşap, diğer yerlerde fayans kaplanmıştır. Üst katta tüm zemin ahşapla kaplanmıştır. Her iki katın tavanları ahşaptandır. Tavanlarda ve duvarlarda herhangi bir süsleme unsuru bulunamamıştır.					
TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
		Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN	
Mesken		Mesken	Mesken	Mustafa ÜSTBAŞ	
İYİ	A	KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI
ORTA	B				
KÖTÜ	C				
VAR	A	RUTUBET	SÜSLEME	C	KARAKTERİSTİK ÖZELLİKLER
İZİ	B				
YOK	C				
HAZIRLAYAN			KONTROL		
ÖMER GÜMÜŞ			Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL		

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.8. Tekirdağ geleneksel 8 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:			
			8			
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:			
Tekirdağ	Merkez	Hürriyet Mah. Mayadağlı Cad. Büyük Avlu Sokak	5			
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU			
Bilinmiyor	19 yy.	İç sofalı	Var			
EVİN GENEL TANIMI: Ev dikdörtgen biçiminde düzenlenmiştir. Zemin kat ve üst kattan ibarettir. Evin en yoğun kullanılan katı zemin kattır. Bu kat yer seviyesindedir, girişi evin güney cephesindedir ve girişinde giriş nişi yoktur. Zemin katta; oturma odası, mutfak, sofa tuvalet ve banyo mevcuttur. Giriş kapısından girildiğinde sağ tarafta oturma odası, sol tarafta mutfak, mutfak içinde banyo ve tuvalet vardır, tam karşıda ise üst kata çıkan ahşap merdiven vardır. Merdivenlere çıkmak için merdiven başlangıcındaki kapıdan geçmek gerekir. Merdiven altında kalan bölge yüklük olarak değerlendirilmiştir. Üst katta üç oda ve sofa mevcuttur. Evin güney doğu kısmında kalan oda cumbalıdır. Evin zemin katın tüm zeminine karo döşenmiştir. Üst katta tüm zemin ahşap üzeri PVC malzemeye kaplanmıştır. Her iki katın tavanları ahşaptandır. Tavanlarda ve duvarlarda herhangi bir süsleme unsuru bulunamamıştır. Üst kat duvarları duvar kâğıdı ile kaplanmıştır.						
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON		
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut		
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN		
Mesken		Mesken	Mesken	Emine ACET		
İYİ	A	KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	A	
ORTA	B				B	
KÖTÜ	C					
VAR	A	RUTUBET	SÜSLEME	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER		
İZİ	B					
YOK	C				C	C
HAZIRLAYAN			KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ			Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.9. Tekirdağ geleneksel 9 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:									
			9									
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:									
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul mah. Orduevi Caddesi Şifa Sokak	1									
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU									
Bilinmiyor	1905	İç sofalı	Var									
EVİN GENEL TANIMI: Ev dikdörtgen biçiminde düzenlenmiştir. Zemin kat ve üst kattan ibarettir. Evin en yoğun kullanılan katı zemin kattır. Zemin kata giriş, evin kuzeydoğu cephesindedir ve girişinde giriş nişi yoktur. Zemin katta; oturma odası, mutfak, sofa tuvalet ve banyo mevcuttur. Giriş kapısı koridora açılmaktadır. Koridorun orta kısmında çift kanatlı bir kapı daha vardır. Koridor sonunda sağlı sollu iki kapı daha çıkmaktadır. Soldaki kapı sofaya sağdaki kapı üst kata çıkan merdivenlere açılmaktadır. Zemin katın mutfak kısmında tek kanatlı, sofa kısmında ise çift kanatlı kapı, evin bahçesine açılmaktadır. Bu katın oturma odası zemini ahşaptan kaplanmış diğer zeminler seramik ile kaplanmıştır. Tavanları ahşaptandır ve herhangi bir süsleme yapılmamıştır, düz tavanlıdır. Oturma odası ve sofada ahşaptan duvar bordürleri vardır. Üst kata ahşap merdivenle çıkılmaktadır. Üst kata çıkarken merdiven bitiminin sağında çift kanatlı kapı mevcuttur, bu kapı üst sokağa açılan ikinci eve giriş çıkış kapısıdır ev eğimli arazi üzerine kurulu olduğu için evin üst katı kuzey batısındaki sokaktan giriş kat olarak işlev görmektedir. Buraya giriş çıkışta merdiven boşluğuna düşülmemesi için merdiven bitimine köprü işlevi görecektir açılıp kapanabilen bir kapak monte edilmiştir. Üst katta üç oda, sofa ve sandık odası bulunmaktadır. Sofa ikiye bölünerek sandık odası yapılmıştır (depo). Üst katın kuzeydoğu kısmında kalan oda cumbalıdır ve evin en geniş odasıdır. Cumbalar dövme demirli cumba destekleriyle desteklenmiştir. Üst katın tüm zemin ve tavanları ahşaptandır tavanlar düz tavan olarak yapılmıştır. Üst kat duvarlarının genelinde ahşap duvar bordürleri mevcuttur. Evin pencereleri dikdörtgen formunda ve büyük yapılmıştır. İlk kat pencerelerinin tamamı demir parmaklıklarla kaplıdır.												
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON								
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut								
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN								
Mesken		Mesken	Mesken	Mehmet Cevdet KARAHALİL								
İYİ	A	KORUMA DURUMU	B	TAŞIYICI YAPI	B	DIŞ YAPI	B					
ORTA	B											
KÖTÜ	C											
VAR	A	RUTUBET	B	SÜSLEME	C	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	B					
İZİ	B											
YOK	C											
HAZIRLAYAN				KONTROL								
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL								

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.10. Tekirdağ geleneksel 10 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			10				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Hürriyet mah. Mayadağlı Caddesi	27				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Bilinmiyor	19 yy.	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Dikdörtgen biçiminde ve iç sofalı plan tipinde düzenlenmiş ve zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemine evin güneydoğu cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zemin deki alanlar kömürlük ve depo olarak değerlendirilmektedir. Evin en yoğun kullanılan katı 1.kattır girişi güneydoğu cephesindedir. Evin 1.kat giriş kısmında giriş nişi vardır ve buraya sekiz basamaklı dönemeç yaparak sahanlığa kadar ulaşan merdivenle çıkılmaktadır. Giriş nişi tavanında çıtalarla değişik geometrik şekiller verilmiştir. Çift kanatlı ve tablarukalı giriş kapısından geçilerek sofaya ulaşılır. 1.katta sofa, oturma odası, mutfak ve banyo vardır. 2.kata evin giriş kapısının tam karşısındaki u tipi ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. 2. kat 1. kata göre daha geniş hacme sahiptir. İki oda sofa ve tuvalet vardır 2.katın doğu kısmında kalan oda cumbalıdır. Cumba destekleri on beş cm genişliğinde olup formu kıvrımlı yapılmıştır. 1. ve 2. kat pencerelerin alt kenarında ahşaptan yapılmış süsler vardır. Birinci kat pencereleri demir parmaklıklıdır. Evin tavanları ahşaptan yapılmıştır ve sadedir Duvarlarda ahşaptan yapılmış yerden 80-90 cm yükseklikte oda kapısı orta serenleri hizasında bordürler vardır.							
TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON		
		Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut		
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN			
Mesken		Mesken	Mesken	Abdurrahman BAYDEMİR			
İYİ	A	KORUMA DURUMU	B	TAŞIYICI YAPI	B	DIŞ YAPI	C
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET	C	SÜSLEME	B	KARAKTERİSTİK ÖZELLİKLER	B
İZİ	B						
YOK	C						
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.11. Tekirdağ geleneksel 11 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			11				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul Mah. Peştamalcı Caddesi Saadet Sokak	3				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Bilinmiyor	1856	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: İki yana eğimli çatılı, kare biçiminde ve iç sofalı plan tipinde tertip edilmiştir. Evin mimari düzenlemesi, sanki birbirleriyle simetri olan iki evin bir araya getirilip birleştirilmiş gibi görünmektedir. Ev zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Evin giriş nişi vardır. Ev eğimli zemin üzerine yapılmıştır. Burası yer hizasından bir basamak yüksekliktedir. Evin birinci kat giriş kapısı kuzey cephededir. Buna karşılık zemin kat kapısı ise güney cephededir. Evin birinci kattaki sofa kısmına iki kapı ile girilir. Kapılar arasındaki boşluk evin içine yapılmış ayrı bir niş görünümü vermektedir. Evin içi ve tavanlar gayet sadedir. 1. katta; üç oda, iki sofa mutfak ve banyo bulunmaktadır. Evin doğu ve batı cephelerinde 2. kata çıkan u tipinde ahşap merdivenler vardır. 2. katta; dört oda, iki sofa ve balkon mevcuttur. Odaların konumu evin köşelerine gelmektedir 2.kat odalarının hepsi cumbalı yapılmıştır. Evin balkonu güney cephede, çıkma ve üstü kapalı olarak yapılmıştır. Balkonun yan taraflarının saçaklarında ahşaptan yapılan süsler göze çarpmaktadır Süsleme dış cephede yoğunlaşmıştır. Tüm cephede birinci ve ikinci kat pencerelerin alt kenarında ahşaptan yapılmış süsler vardır. Zemin kat ve birinci kat pencereleri demir parmaklıklıdır.							
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON			
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut			
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN			
Mesken		İşyeri	Mesken	Melahat Ayvaz Güzel Sanatlar Eğitim Merkezi			
İYİ	A	KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET		SÜSLEME	A	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	A
İZİ	B						
YOK	C		C				
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.12. Tekirdağ geleneksel 12 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			12				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul Mah Barbaros Caddesi	6				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Baba tahsin	1890	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Dikdörtgen biçiminde ve iç sofalı plan tipinde düzenlenmiş ve zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemin kata evin güney cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zemin katta; taşlık ve depo olarak kullanılan üç oda mevcuttur. 1.kata giriş evin güney cephesindedir. Evin 1.katın giriş kısmında giriş nişi vardır. Giriş nişi evin köşe kısmındadır ve buraya altı basamaklı dönemeç yaparak sahanlığa kadar ulaşan merdivenle çıkılmaktadır. Giriş nişi sahanlığında motifli, dökme demirden yapılmış parmaklıklar vardır. Kapıdan geçildiğinde direkt sofaya çıkılmaktadır. 1.katta sofa, oda, banyo ve tuvalet mevcuttur. Evin batı cephesinde bahçesi vardır. Buraya 1.kattaki tuvalet ve banyonun bulunduğu yerdeki kapıdan ya da ev dışından girilip çıkılmaktadır. 2.kata evin doğu kısmındaki u tipi, iç ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. 2.kata çıkıldığında hemen sofaya girilmektedir. Sofanın batı cephesinin bir kısmı cumbalı yapılmıştır. Cumbaların cumba destekleri motifli ve demir malzemeden yapılmıştır. Ayrıca evin çatı ile dış duvar arasınada motifli ve demir malzemeden yapılmış destekler vardır. 2.katta üç oda ve sofa mevcuttur. 1. ve 2. kat zeminleri ahşap üzeri PVC malzeme yapıştırılmıştır. Tavanlar ahşaptandır ve sadedir.. Zemin kat ve 1. kat pencerelerine demir parmaklıklar yapılmıştır. 1. ve 2. kat pencereleri giyotin tipte yapılmıştır.							
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON			
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut			
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN			
Mesken		İşyeri	Mesken	Tekirdağ Basketbol İhtisas Spor Kulübü			
İYİ	A	KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET		SÜSLEME		KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	
İZİ	B				B		B
YOK	C		C				
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.13. Tekirdağ geleneksel 13 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:		
			13		
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:		
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul mah eski bedesten sokak	32		
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU		
Bilinmiyor	1921	İç sofalı	Var		
EVİN GENEL TANIMI: Ev dikdörtgen biçiminde ve iç sofalı plan tipinde düzenlenmiştir. Zemin kat üzerine çatı katı dâhil üç kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemin kata evin güney cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zemin katta; taşlık ve depo olarak kullanılan iki oda mevcuttur. 1.kata giriş evin güney cephesindedir. Evin 1.katın giriş kısmında giriş nişi vardır. Giriş nişi evin orta kısmındadır ve buraya beş basamaklı direkt sahanlığa kadar ulaşan merdivenle çıkılmaktadır. Evin giriş kapısı tablarukalı yapılmıştır Kapıdan geçildiğinde sofaya çıkılmaktadır. 1.katta sofa, iki oda, mutfak ve tuvalet mevcuttur. 2.kata evin batı kısmındaki u tipi, ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. 2.kata çıkıldığında hemen sofaya girilmektedir. Evin güney kısmındaki oda cumbalı odadır. Cumba destekleri on beş cm genişliğinde olup formu, kıvrımlı yapılmıştır. Ayrıca evin çatı ile dış duvar arasına yine içe kıvrımlı formda destekler vardır. 2.katta oda, sofa ve tuvalet mevcuttur. Evin çatı katına ahşap merdivenlerle çıkılır. Burada oda ve teras vardır. Teras üzerinde çatı kaplıdır. Çatının saçaklarında ahşaptan yapılmış motifler göze çarpmaktadır. Teras korkulukları ahşaptandır ve tornalıdır. 1.,2.ve çatı katı zemin ve tavanları ahşaptandır ve sadedir. Zemin kat ve 1. kat pencerelerine demir parmaklıklar yapılmıştır.					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON	
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut	
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN	
Mesken		İşyeri	Mesken	Cezve kafe	
İYİ	A	KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A
ORTA	B				
KÖTÜ	C				
VAR	A	RUTUBET		SÜSLEME	A
İZİ	B				
YOK	C		C		
HAZIRLAYAN			KONTROL		
ÖMER GÜMÜŞ			Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL		

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.14. Tekirdağ geleneksel 14 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			14				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul Mah Barbaros Caddesi	18				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Bilinmiyor	19 yy.	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Ev dikdörtgen biçiminde düzenlenmiştir. Zemin kat ve üst kattan ibarettir. Evin en yoğun kullanılan katı zemin kattır. Eve güney cepheden, giriş nişi olan ve çift kanatlı kapıdan girilmektedir. Giriş direkt sofaya çıkmaktadır. Zemin katın sofa kısmı yerden bir basamak kadar yukarıdadır. Sağ tarafta mutfak, sol tarafta da oturma odası mevcuttur. Mutfak ve oturma odası sofadan iki basamak yukarıda yapılmıştır. Ayrıca evin mutfağında banyo, sofasında da tuvalet vardır. Tuvalet üst kata çıkan ahşap merdivenlerin altındadır. Üst katta sofa, iki oda ve balkon bulunmaktadır. Doğuda kalan odanın güney, batıda kalan odanın hem güney hemde batı kısmı cumbalı (çıkmalı) yapılmıştır. Cumba destekleri 13x13 cm kare kesitli içbükey ağaçlardan yapılmıştır. Balkona sofadan iki kanatlı kapı ile çıkılır. Balkon evin iki tarafında bulunan cumbaların arasında kalmaktadır ve üstü açıktır. Oturma odası ve üst kat zemini ahşap üzerine PVC kaplanmıştır. Tavanlarda ve duvarlarda herhangi bir süsleme unsuru bulunamamıştır. Zemin kat pencereleri demir parmaklıklıdır. Üst kat pencerelere göre, zemin kattaki pencerelerin boyları daha kısa yapılmıştır.							
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON			
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut			
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN			
Mesken		Mesken	Mesken	Recep AKSAKAL			
İYİ	A	KORUMA DURUMU	B	TAŞIYICI YAPI	B	DIŞ YAPI	B
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET	C	SÜSLEME	C	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	C
İZİ	B						
YOK	C						
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.15. Tekirdağ geleneksel 15 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			15				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Yunus bey Caddesi	46				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Bilinmiyor	19 yy.	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Ev dikdörtgen biçiminde düzenlenmiştir. Zemin kat ve üst kattan ibarettir. Evin en yoğun kullanılan katı zemin kattır. Eve güney cepheden, ortada, giriş nişi olan ve çift kanatlı kapıdan girilmektedir. Giriş nişinde merdivenler, nişin sağında ve solunda birbirleriyle simetrik durmaktadır. Merdivenlerin bittiği yerde 130 cm kadar sahanlık vardır. Sahanlık üzerinde iki adet ahşap direk vardır. Bu direkler üst katı desteklemektedir. Giriş kapısı direkt sofaya açılmaktadır. Zemin katın doğu tarafında mutfak, batı tarafında oturma odası mevcuttur. Ayrıca evin mutfağında banyo, sofasında da tuvalet vardır. Tuvalet üst kata çıkan ahşap merdivenlerin altındadır. Üst katta sofa ve iki oda bulunmaktadır. İki odanın da güney kesimi cumbalı (çıkmalı) yapılmıştır. Cumba destekleri ahşaptandır, göze hoş gelen kıvrımları vardır. Tavanlar ahşaptan yapılmıştır. Tavanlarda ve duvarlarda herhangi bir süsleme unsuru bulunamamıştır. Zemin kat pencereleri demir parmaklıklıdır. Üst kattaki sofa hariç diğer pencereler oldukça geniş yapılmıştır.							
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON			
	Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut			
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN			
Mesken		Mesken	Mesken	Ahmet ALKAN			
İYİ	A	KORUMA DURUMU	B	TAŞIYICI YAPI	B	DIŞ YAPI	B
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET	C	SÜSLEME	B	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	B
İZİ	B						
YOK	C						
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.16. Tekirdağ geleneksel 16 no’lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			16				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul Mahallesi Fevziye Sokak	36				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Bilinmiyor	19 yy.	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Ev dikdörtgen biçiminde ve iç sofalı plan tipinde düzenlenmiştir. Zemin kat üzerine çatı katı dâhil üç kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taşdır. Zemin kata evin güney cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zemin katta; taşlık ve depo olarak kullanılan iki oda mevcuttur. Evin en yoğun kullanılan katı 1.kattır. 1.kata girişi evin güney cephesinde ve köşede kalmaktadır. Evin giriş kapısı tablarukalı yapılmıştır Kapıdan geçildiğinde sofaya çıkılmaktadır. 1.katta sofa, oda, mutfak ve tuvalet mevcuttur. 2.kata evin batı kısmındaki dönerli ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. 2.kata çıkıldığında hemen sofaya girilmektedir. Evin güney kısmındaki oda ve sofanın doğu kısmı cumbalı yapılmıştır Cumbaların cumba destekleri motiflidir ve demir malzemeden yapılmıştır. 2.katta oda, sofa ve banyo mevcuttur. Evin çatı katına ahşap merdivenlerle çıkılır. Burada oda ve teras vardır. Teras üzerinde çatı kaplıdır. Teras korkulukları yuvarlak demirlerden yapılmıştır. Islak mekanlar hariç 1.,2.ve çatı katı zemin ve tavanları ahşaptandır ve sadedir. 1. ve 2. kat pencere kenarlarına 7 cm genişliğinde çtalar dönülmüş, alt kenarlarına da basit süslemeler yapılmıştır.							
TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON		
		Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut		
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN			
Mesken		Mesken	Mesken	Hüseyin KAVAK			
İYİ	A	KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	B
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET		SÜSLEME	B	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	B
İZİ	B						
YOK	C						
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.17. Tekirdağ geleneksel 17 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			17				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Orta çeşme sokak	16				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Bilinmiyor	19 yy.	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Evin dıştan mimari görünümüne bakıldığında iki farklı evin yan yana getirilip birleştirilmiş gibi gözükmetedir Zemin kat üzerine çatı katı dâhil üç kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemin kata evin güney cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zemin katta; taşlık ve depo olarak kullanılan alanlar mevcuttur. Evin en yoğun kullanılan katı 1.kattır. 1.kata girişi evin güney cephesinde ve ortada kalmaktadır. Evin giriş kapısı tablarukalı ve göbeklerine aplik oymalar yapıştırılmıştır. Kapıdan geçildiğinde sofaya çıkmaktadır. 1.katta sofa, oturma odası, mutfak ve tuvalet mevcuttur. 2.kata evin kuzey kısmındaki dönerli ahşap merdivenlerle çıkmaktadır. 2.kata çıkıldığında hemen sofaya girilmektedir. Evin güneyinde kalan oda ile doğuda kalan oda cumbalı yapılmıştır Cumbaların cumba destekleri şekilli olup ahşap malzemenen yapılmıştır. 2.katta iki oda, sofa ve banyo mevcuttur. Evin çatı katına ahşap merdivenlerle çıkılır. Burada tek bir oda vardır teras mevcut değildir... 1. ve 2. kat pencere kenarlarına 7 cm genişliğinde çıtalar dönülmüş, alt kenarlarına da dikey ve yatay çıtalar üst üste bindirilerek estetik bir görünüm verilmeye çalışılmıştır. Islak mekânlar hariç 1. , 2.ve çatı katı zeminleri ahşap üzerine PVC malzeme kaplanmıştır. Tavanlar ahşaptan yapılmıştır ve üzerlerine estetik gözükmesi için duvardan duvara çıtalarla dikdörtgenler oluşturulmuştur.							
TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON		
		Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut		
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM		ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN		
Mesken		Mesken		Mesken	Harun BAL		
İYİ	A	KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET		SÜSLEME		KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	
İZİ	B				B		B
YOK	C		C				
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.18. Tekirdağ geleneksel 18 no’lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:		
			18		
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:		
Tekirdağ	Merkez	Çiftlikönü caddesi	76		
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU		
Bilinmiyor	19.yy	İç sofalı	Var		
EVİN GENEL TANIMI: Ev zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemine evin batı cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zemin deki alanlar kömürlük ve depo olarak değerlendirilmektedir. Evin en yoğun kullanılan katı 1.kattır. Evin batı cephesinin ortasından, giriş nişi olan ve çift kanatlı kapıdan girilmektedir. Giriş nişinde merdivenler, 5 basamaklı, sağanlığın sağında ve solunda birbirleriyle simetrik durmaktadır. Giriş nişinin tavanında ahşap çıtalarla yapılmış büyük bir yıldız vardır. Ayrıca ahşaptan süslü saçaklar giriş nişine ayrı bir hava vermektedir. Giriş kapısından geçilerek sofaya ulaşılır. 1.katta sofa, iki oda, mutfak ve tuvalet, vardır. Evin güneybatısında kalan oda oturma odası olarak kullanılmakta 2.kata evin kuzey kısmındaki yarım döner ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. Merdivenlerin köşelerinde merdiven kıvrımına uygun çıkıntılar yapılmıştır. 2.katta iki oda sofa ve banyo mevcuttur. Odaların batı cepheleri cumbalıdır. Cumbalar göze hoş gelecek formda, ahşaptan yapılmış ve giriş nişindeki saçaklara uyumlu durmaktadır. Zemin kat ve birinci kat pencereleri demir parmaklıklıdır. Odalardaki tavanlar sadedir 2.kat sofa kısmında ise çıtalarla değişik geometrik şekillerle süslemeler yapılmıştır 1. ve 2. kat zemin ve tavanları ahşaptandır. Duvarlarda ahşaptan yapılmış yerden 80-90 cm yükseklikte oda kapısı orta serenleri hizasında bordürler vardır.					
TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
		Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN	
Mesken		Mesken	Mesken	Rasim SELVİ	
İYİ	A	KORUMA DURUMU	B	TAŞIYICI YAPI	B
ORTA	B				
KÖTÜ	C				
VAR	A	RUTUBET	C	SÜSLEME	A
İZİ	B				
YOK	C				
HAZIRLAYAN			KONTROL		
ÖMER GÜMÜŞ			Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL		

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

Çizelge 1.19. Tekirdağ geleneksel 19 no’lu ev envanteri

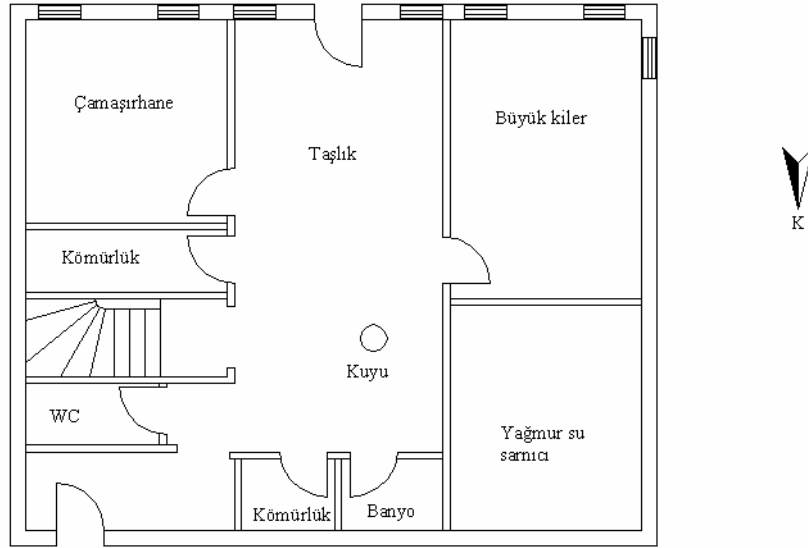
GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			19				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	İhsaniye Sokak	11				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Bilinmiyor	19.yy	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Bu ev kare biçiminde ve iç sofalı plan tipinde düzenlenmiş ve zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemine evin kuzey cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zeminde taşlık ile birlikte; su sarnıcı, banyo ve kömürlük olarak kullanılan bir oda vardır. Evin en yoğun kullanılan katı 1.kattır girişi güneydedir ve bahçe kısmından girilmektedir. 1.katta sofa, oturma odası, mutfak ve tuvalet vardır. Mutfak zemininde halen daha kullanılmakta olan su sarnıcı mevcuttur. 2.kata u tipi ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. Burası 1. kata göre daha geniş hacme sahiptir. 2.katın batı ve kuzey kısımlarına cumbalar yapılmıştır ve batı kısmında bir oda daha mevcuttur. 1. ve 2. kat pencerelerin alt kenarında ahşaptan yapılmış süsler vardır. Zemin kat ve birinci kat pencereleri demir parmaklıklıdır. 1. ve 2. kat sofa tavanların köşelerine ve ortalarında çiçek motifli süslemeler yapılmıştır.							
TEKNİK BİLGİLER	SU		ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON		
	Mevcut		Mevcut	Mevcut	Mevcut		
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM		ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN		
Mesken		Mesken		Mesken	Ayşe ÖZTÜRK		
İYİ	A	KORUMA DURUMU	B	TAŞIYICI YAPI	B	DIŞ YAPI	B
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET	B	SÜSLEME	B	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	B
İZİ	B						
YOK	C						
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-1 (Devam) İncelenen evlerin envanterleri

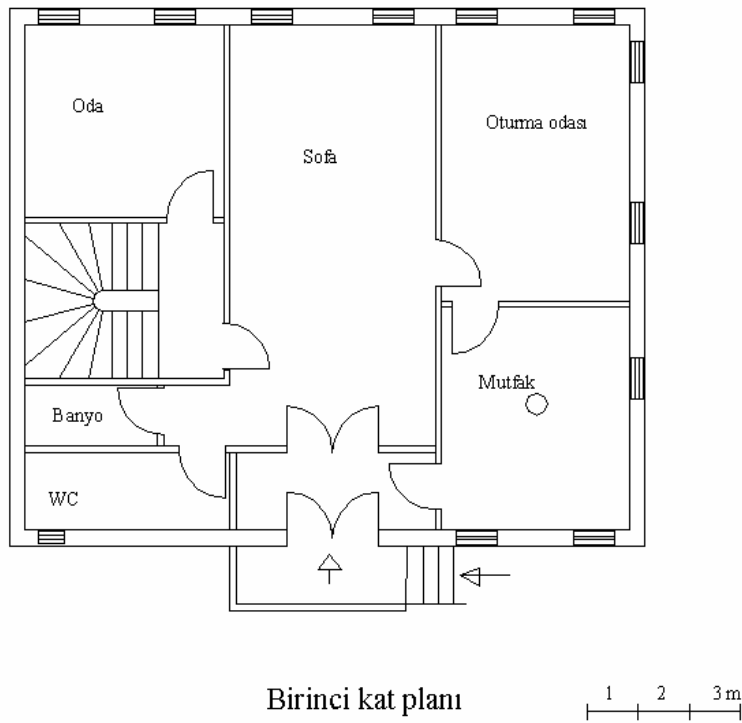
Çizelge 1.20. Tekirdağ geleneksel 20 no'lu ev envanteri

GAZİ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ			KATALOG NO:				
			20				
İLİ	İLÇESİ	MAHALLE - SOKAK	KAPI NO:				
Tekirdağ	Merkez	Ertuğrul mah Fevziye Sokak	20				
EVİ YAPTIRAN	YAPILIŞ TARİHİ	PLAN TİPİ	TESCİL DURUMU				
Bilinmiyor	19 yy.	İç sofalı	Var				
EVİN GENEL TANIMI: Dikdörtgen biçiminde ve iç sofalı plan tipinde düzenlenmiş ve zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Zemin kat duvarları taştır. Zemine evin güneydoğu cephesindeki kapıdan veya iç kat merdivenlerinden girilebilmektedir. Zemin deki alanlar kömürlük ve depo olarak değerlendirilmektedir. Evin en yoğun kullanılan katı 1.kattır girişi güney cephesindedir. Evin 1.kat giriş kısmında giriş nişi vardır ve buraya sekiz basamaklı dönemeç yaparak sahanlığa kadar ulaşan merdivenle çıkılmaktadır. Giriş nişi tavanında çıtalarla değişik geometrik şekiller verilmiştir. Çift kanatlı ve tablarukalı giriş kapısından geçilerek sofaya ulaşılır. 1.katta sofa, oturma odası, mutfak ve banyo vardır. 2.kata evin giriş kapısının tam karşısındaki yarım daire ahşap merdivenlerle çıkılmaktadır. 2. kat 1. kata göre daha geniş hacme sahiptir. İki oda sofa ve tuvalet vardır 2.katın güneydoğu kısmında kalan oda cumbalıdır. Cumba destekleri ahşaptan, formu kıvrımlı yapılmıştır. 1. ve 2. kat pencerelerin alt kenarında ahşaptan yapılmış süsler vardır. Birinci kat pencereleri demir parmaklıklıdır. Evin tavanları ahşaptan yapılmıştır ve sadedir Duvarlarda ahşaptan yapılmış yerden 80–90 cm yükseklikte oda kapısı orta serenleri hizasında bordürler vardır.							
TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON		
		Mevcut	Mevcut	Mevcut	Mevcut		
ORJİNAL KULLANIM		BUGÜNKÜ KULLANIM	ÖNERİLEN KULLANIM	ŞU ANDA OTURAN			
Mesken		Mesken	Mesken	Hatice COŞKUN			
İYİ	A	KORUMA DURUMU	B	TAŞIYICI YAPI	B	DIŞ YAPI	C
ORTA	B						
KÖTÜ	C						
VAR	A	RUTUBET	B	SÜSLEME	B	KARAKTERİSTLİK ÖZELLİKLER	B
İZİ	B						
YOK	C						
HAZIRLAYAN				KONTROL			
ÖMER GÜMÜŞ				Yrd. Doç. Dr. Nihat DÖNGEL			

EK-2 İncelenen evlerin planları

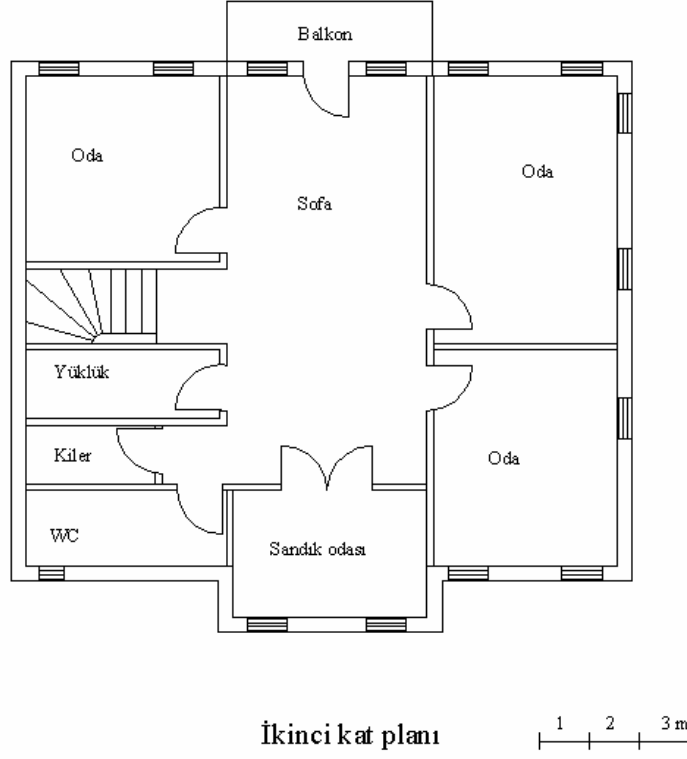
Zemin kat planı

Birinci kat planı

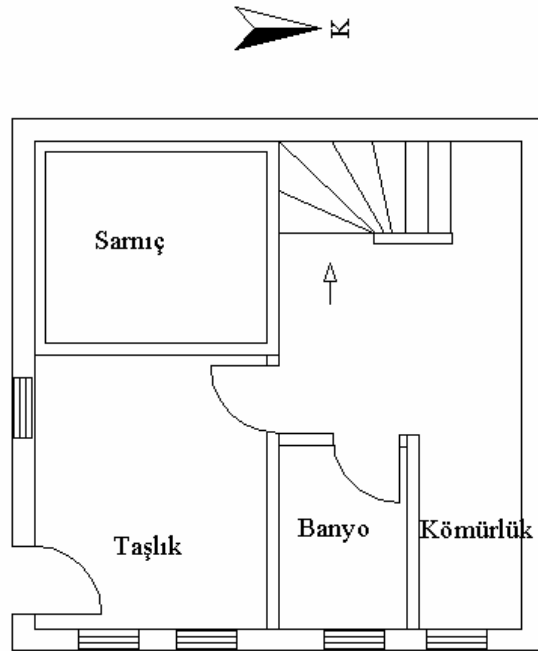
Şekil 2.1. Bir numaralı evin planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

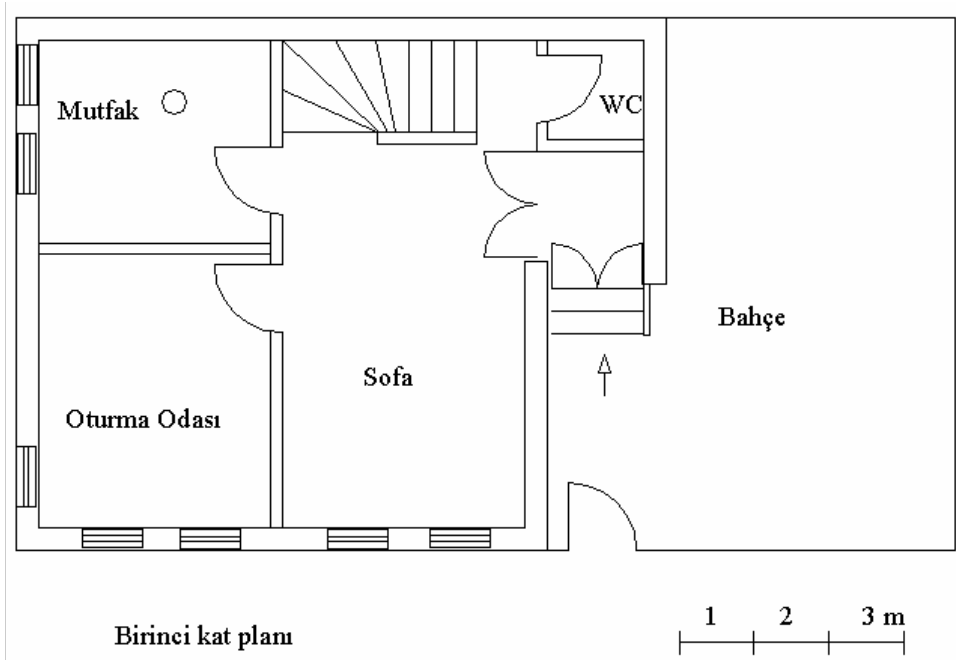

Şekil 2.2. Bir numaralı evin planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

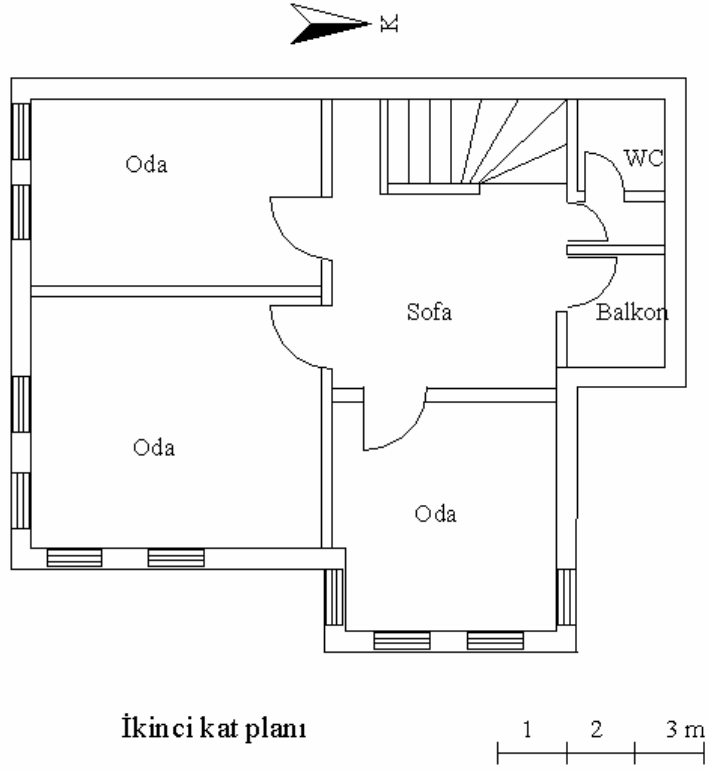
Zemin kat planı

Birinci kat planı

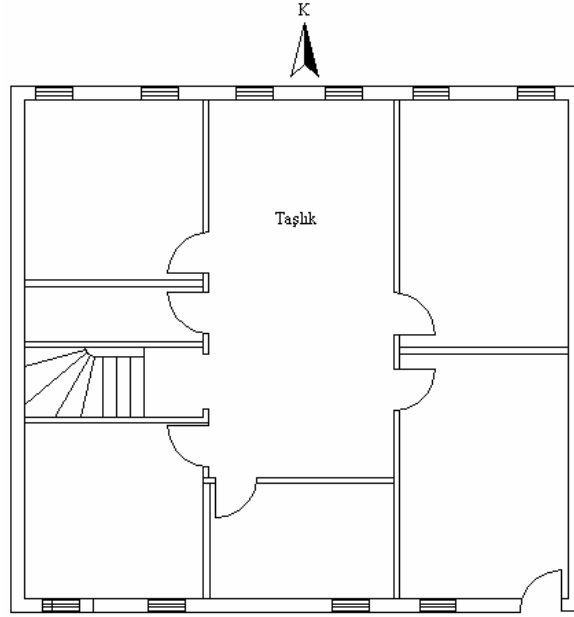
Şekil 2.3. İki numaralı evin planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

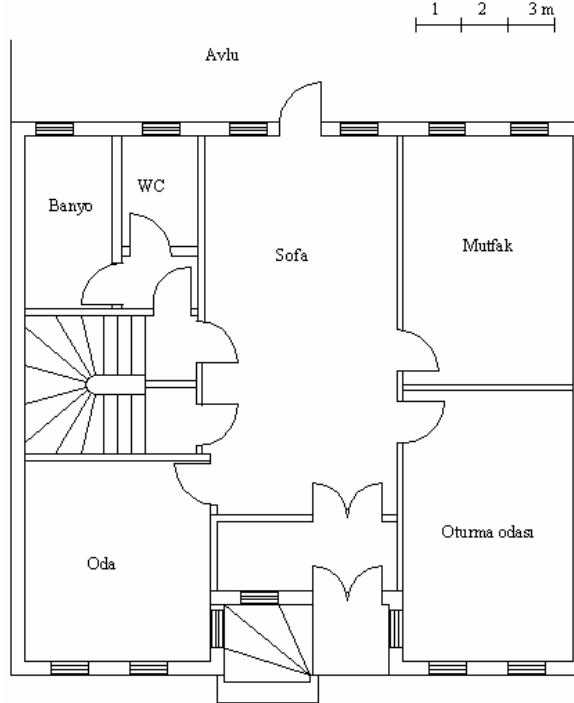

Şekil 2.4. İki numaralı evin planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

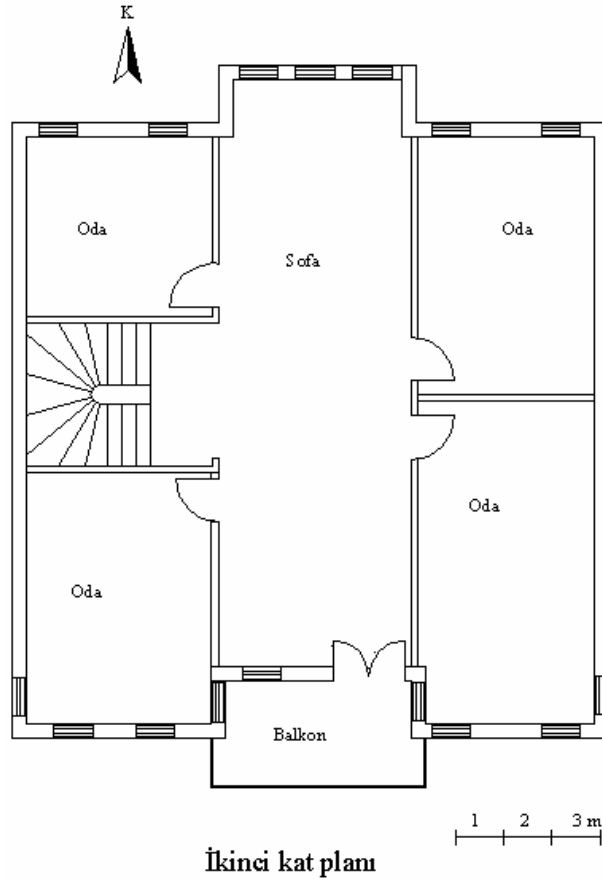
Zemin kat planı

Birinci kat planı

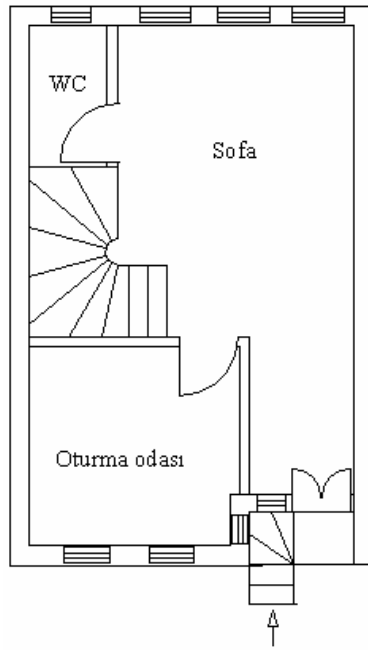
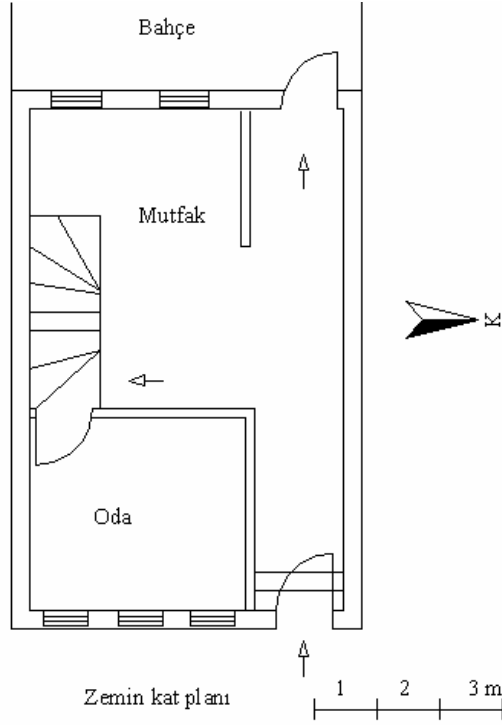
Şekil 2.5. Üç numaralı evin planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

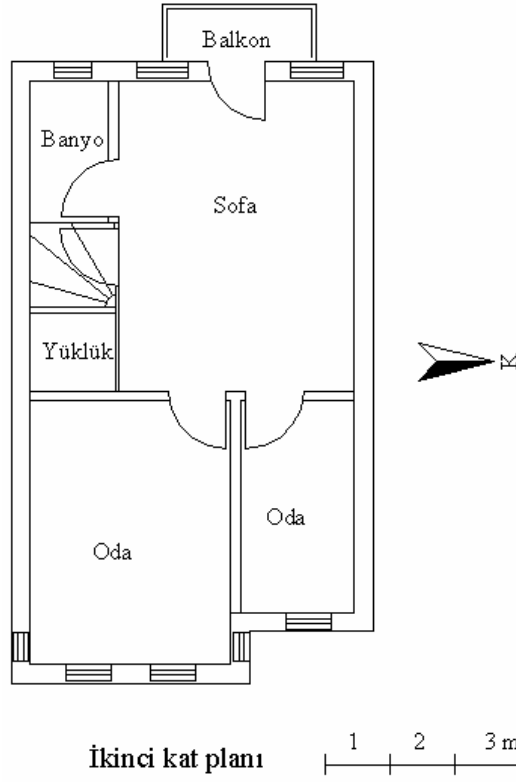
Şekil 2.6. Üç numaralı evin planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

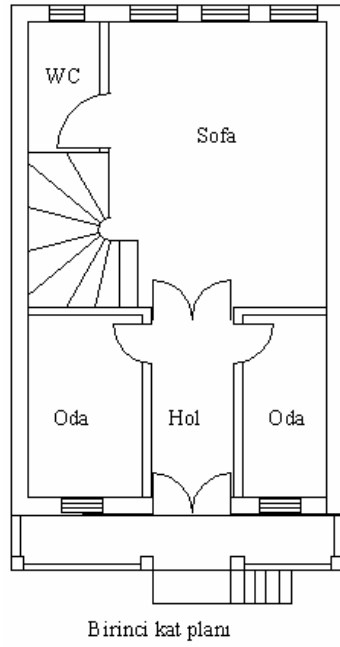
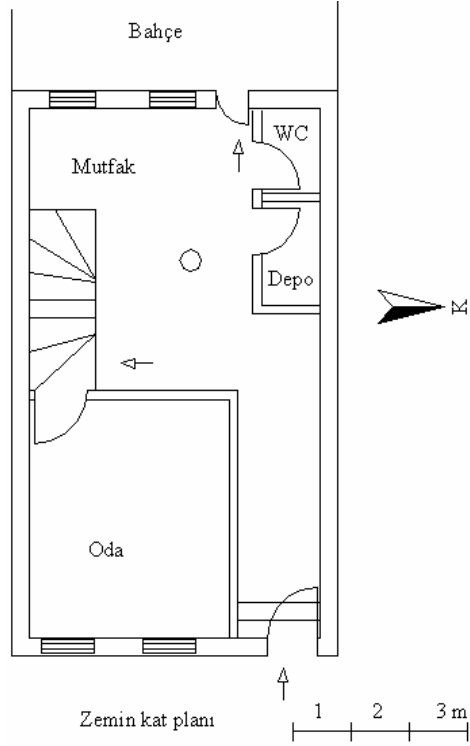
Şekil 2.7. Dört numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

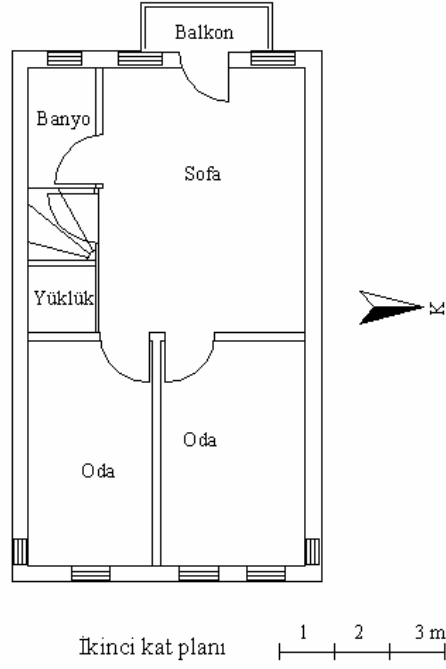
Şekil 2.8. Dört numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

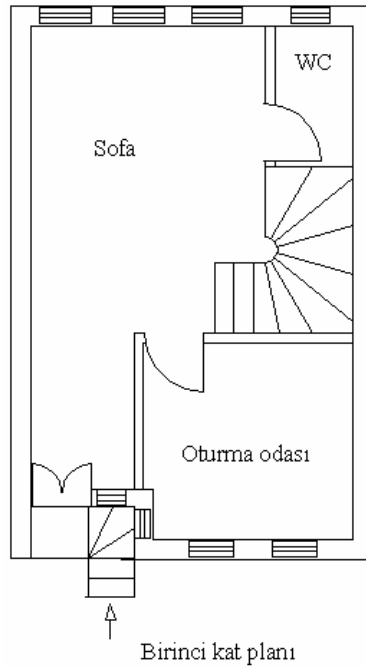
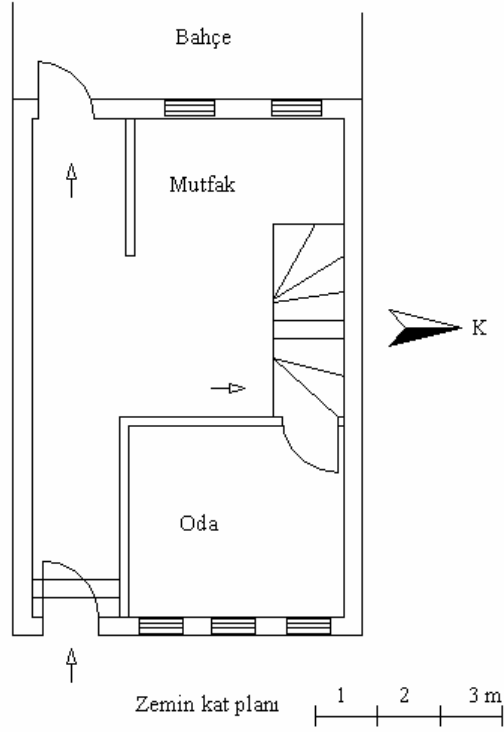
Şekil 2.9. Beş numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

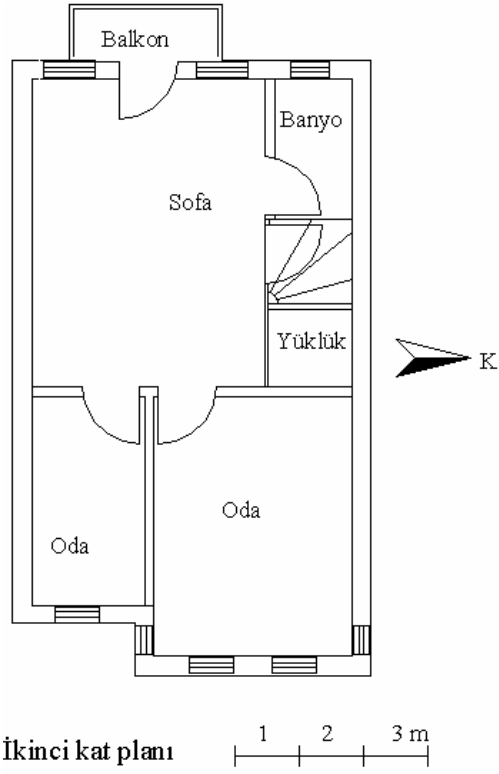
Şekil 2.10. Beş numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

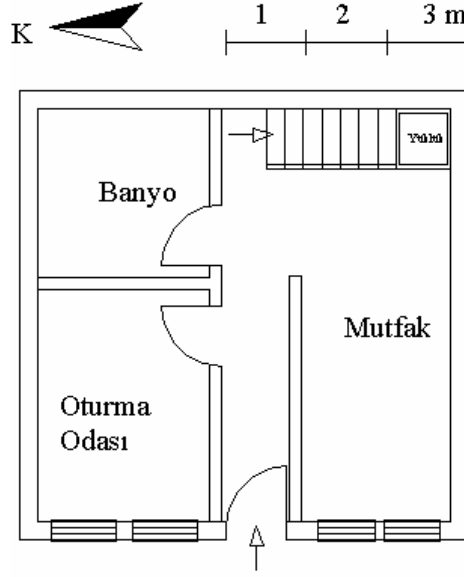
Şekil 2.11. Altı numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

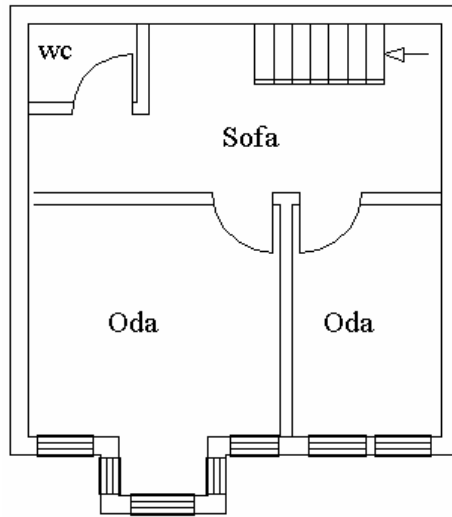

Şekil 2.12. Altı numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

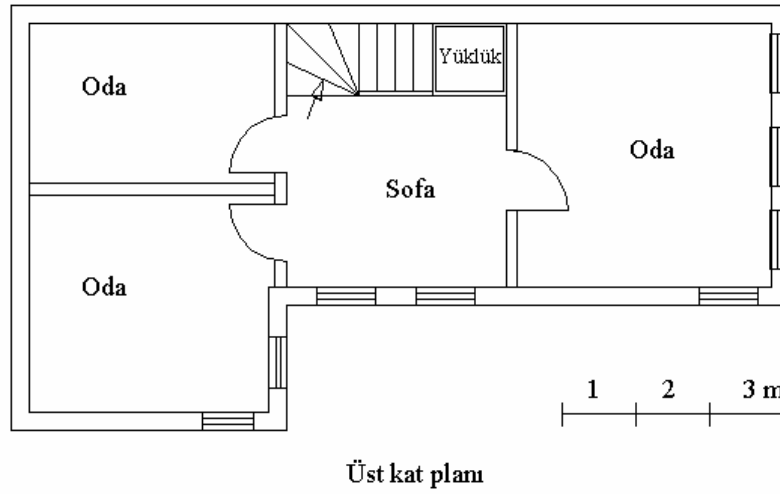
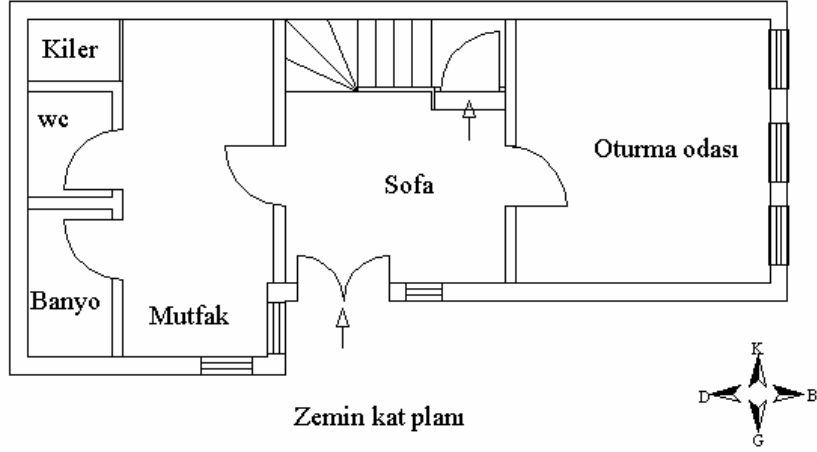
Zemin kat planı

Üst kat planı

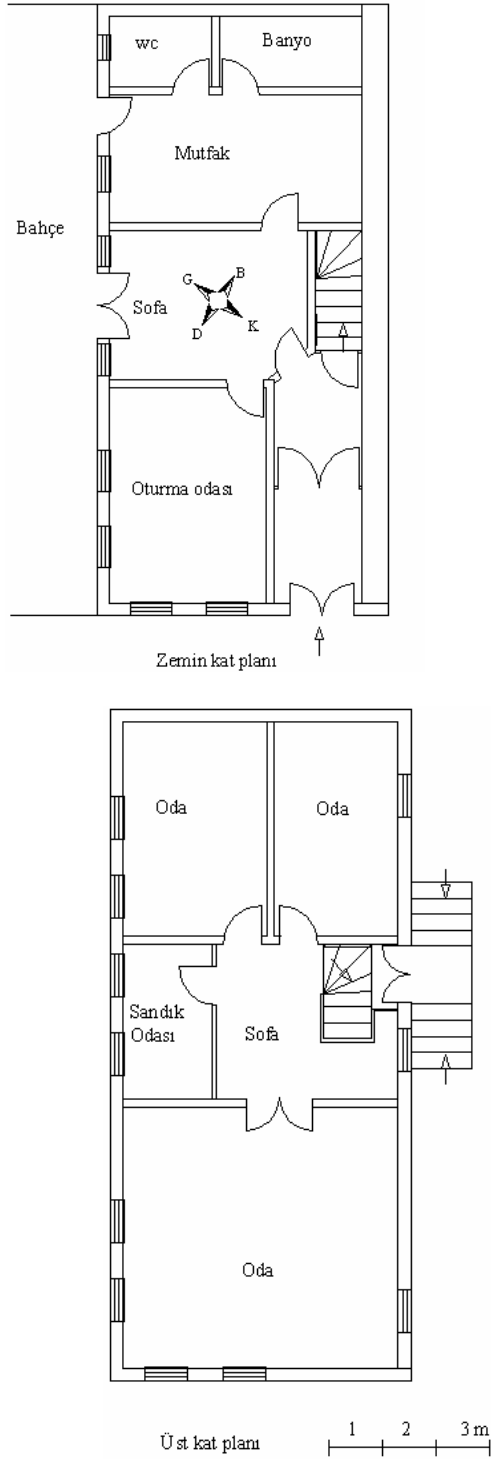
Şekil 2.13. Yedi numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

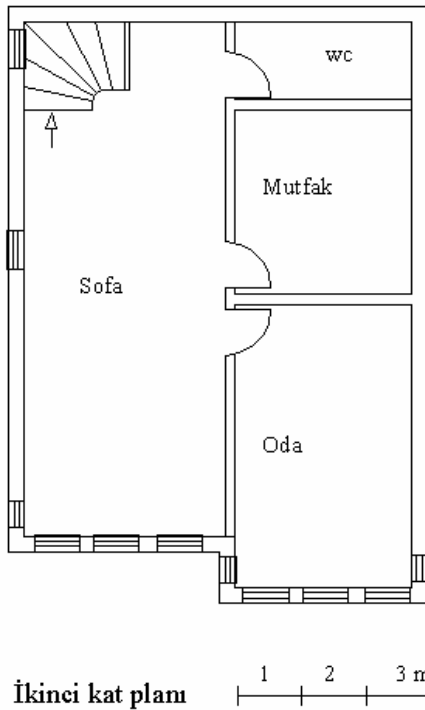
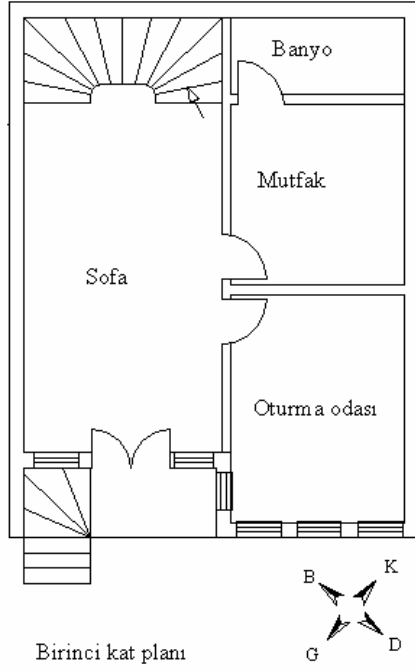
Şekil 2.14. Sekiz numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

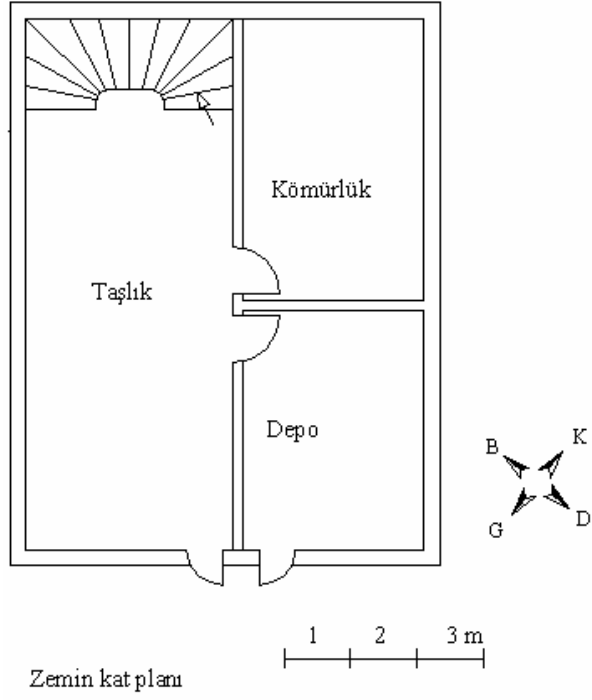
Şekil 2.15. Dokuz numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

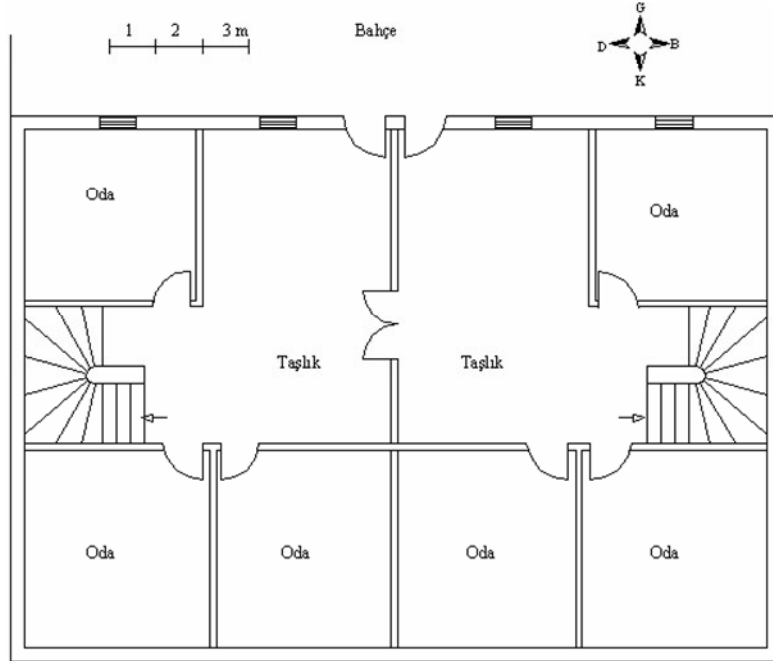
Şekil 2.16. On numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

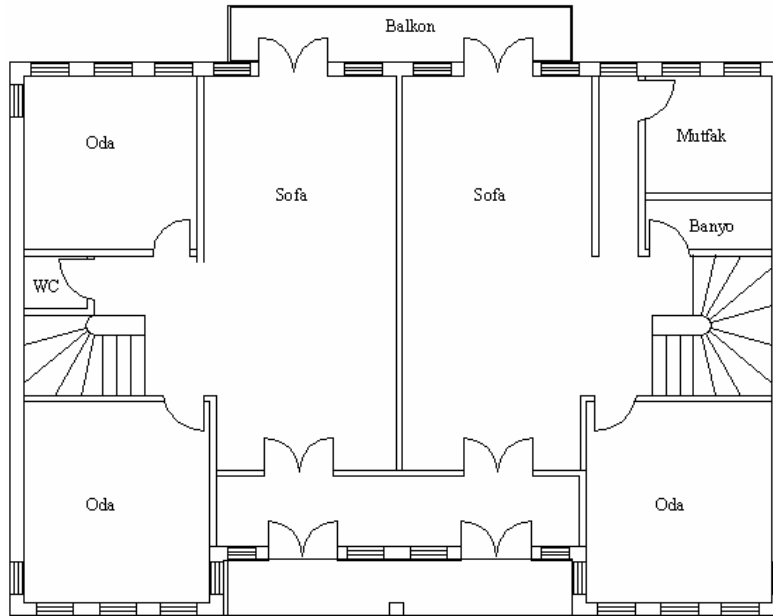

Şekil 2.17. On numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

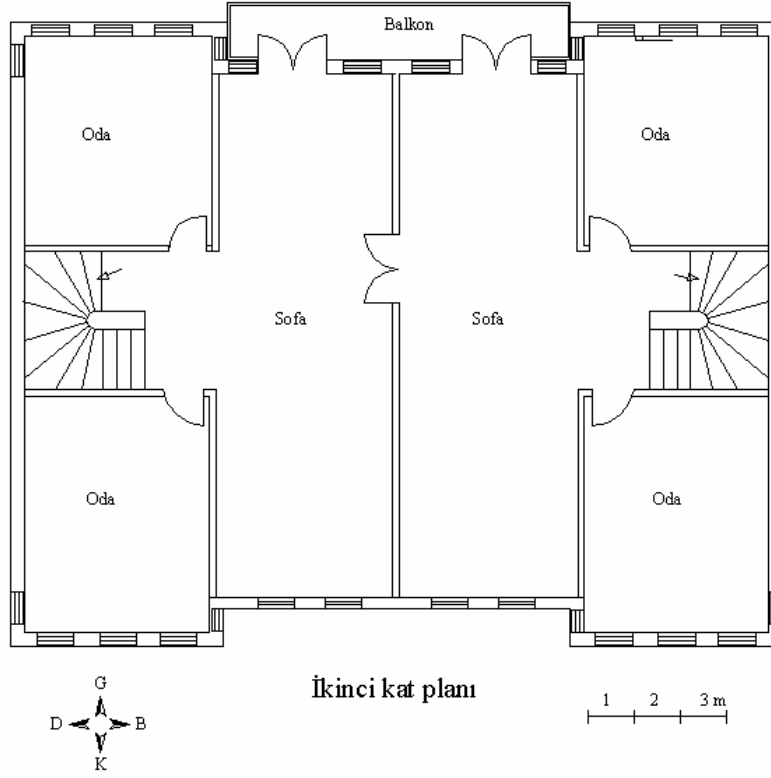
Zemin kat planı

Birinci kat planı

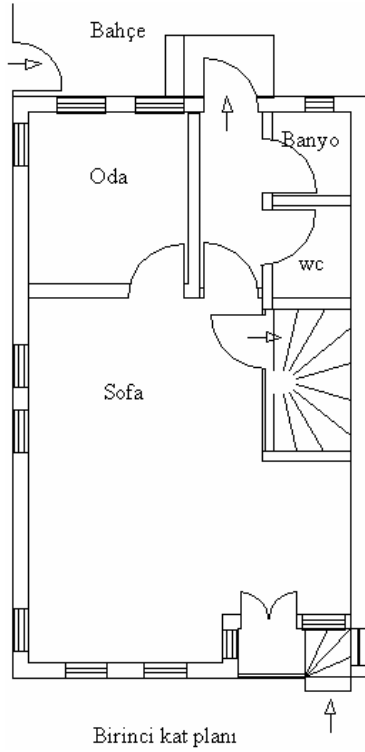
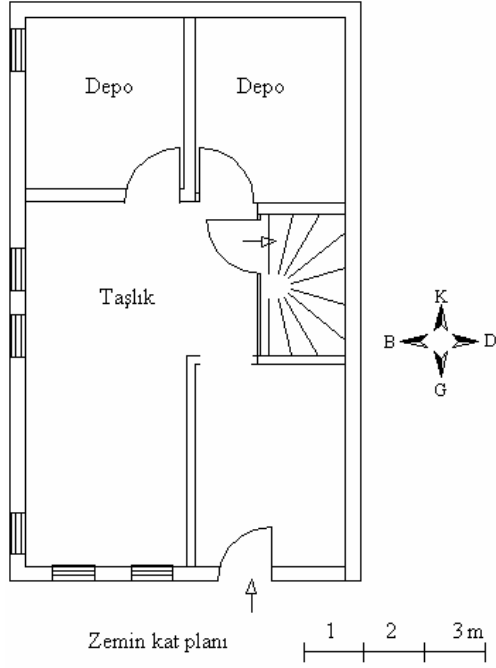
Şekil 2.18. On bir numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

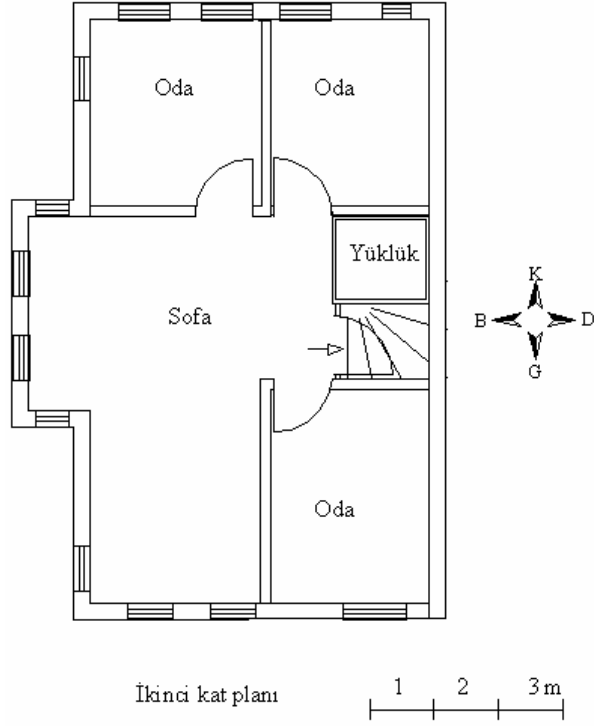
Şekil 2.19. On bir numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

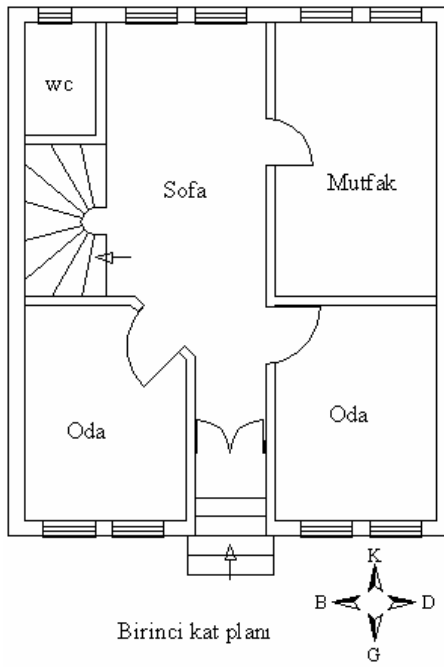
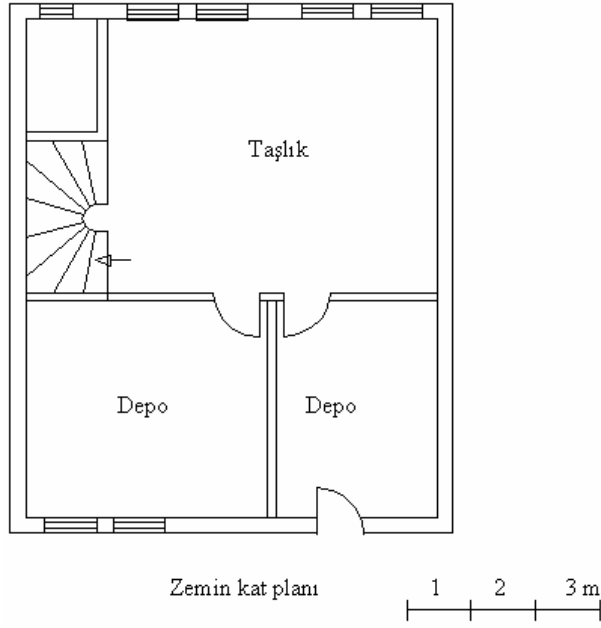
Şekil 2.20. On iki numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

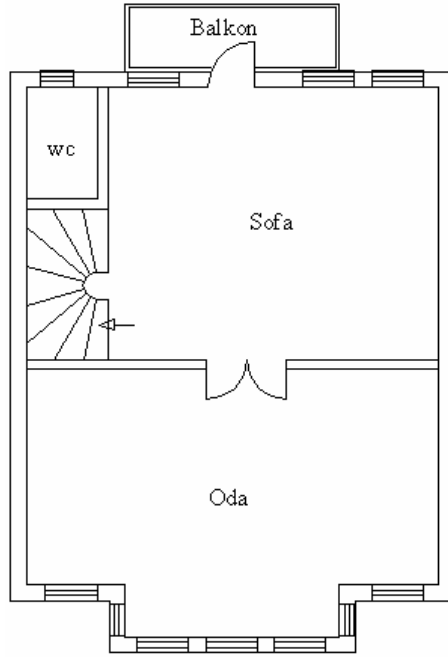
Şekil 2.21. On iki numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

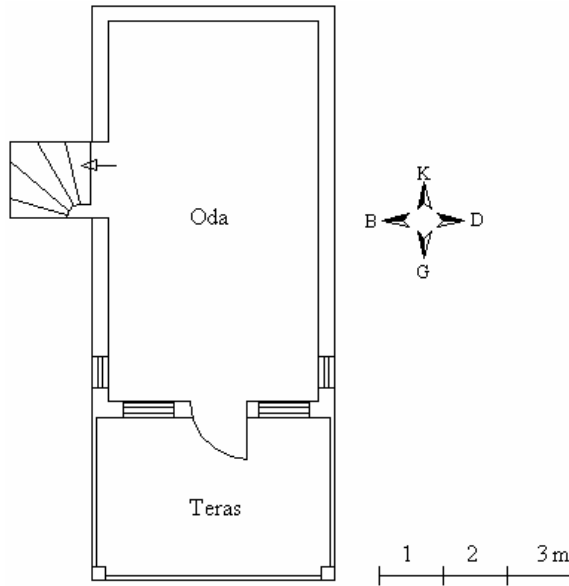

Şekil 2.22. On üç numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

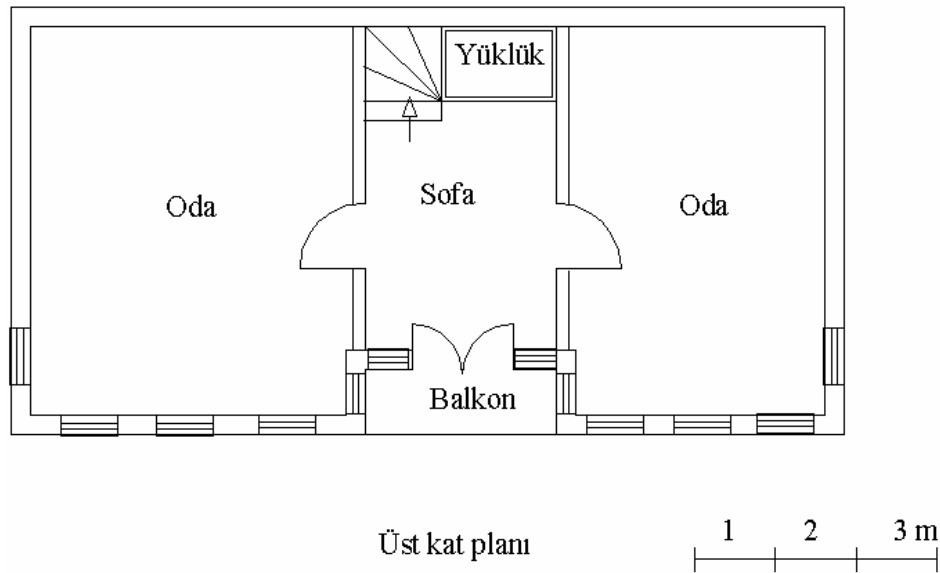
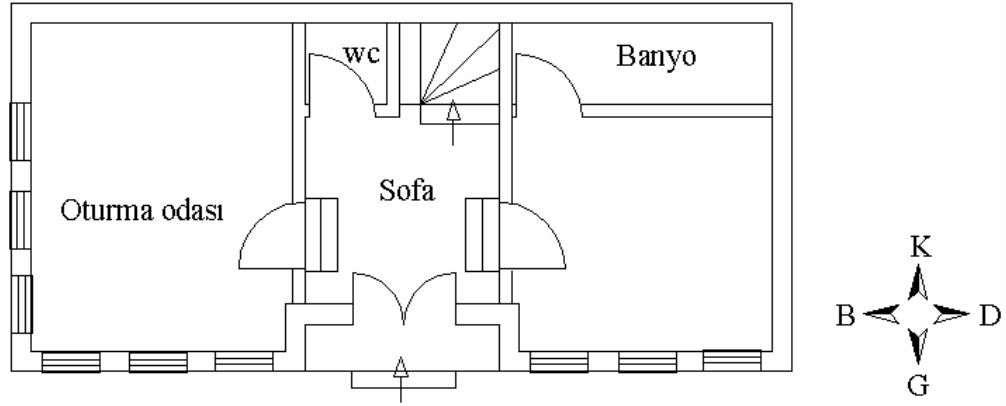
İkinci kat planı

Çatı katı planı

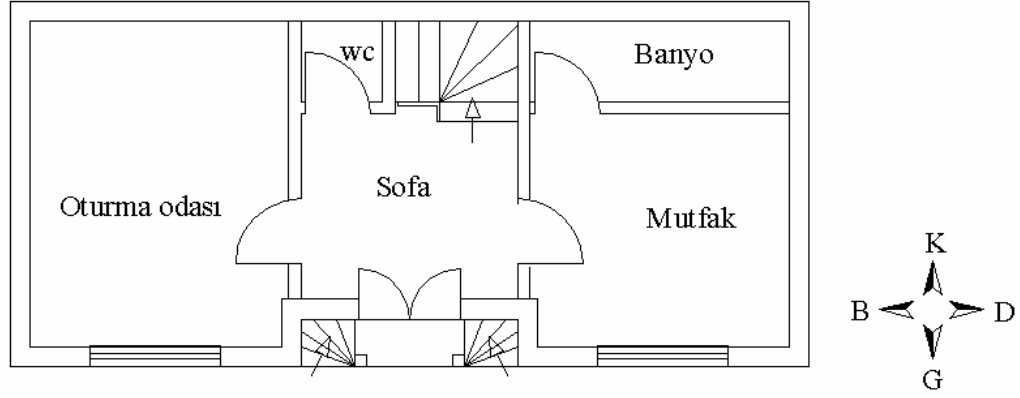
Şekil 2.23. On üç numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

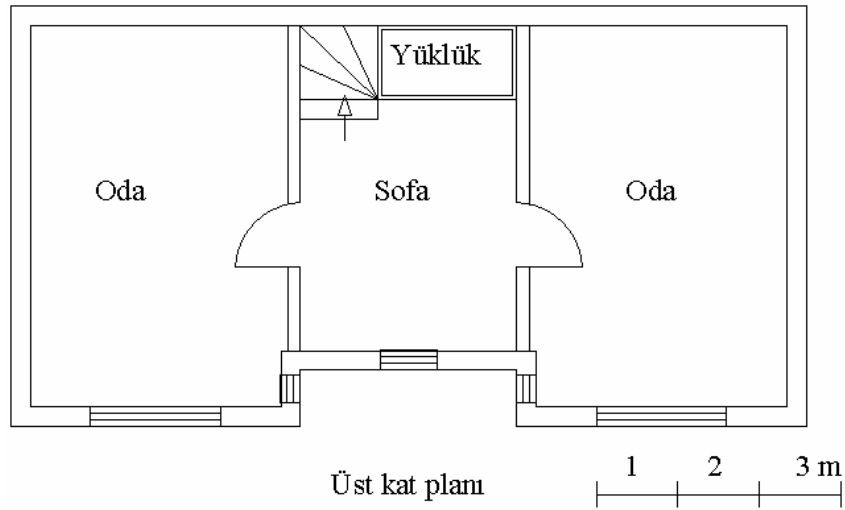

Şekil 2.24. On dört numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

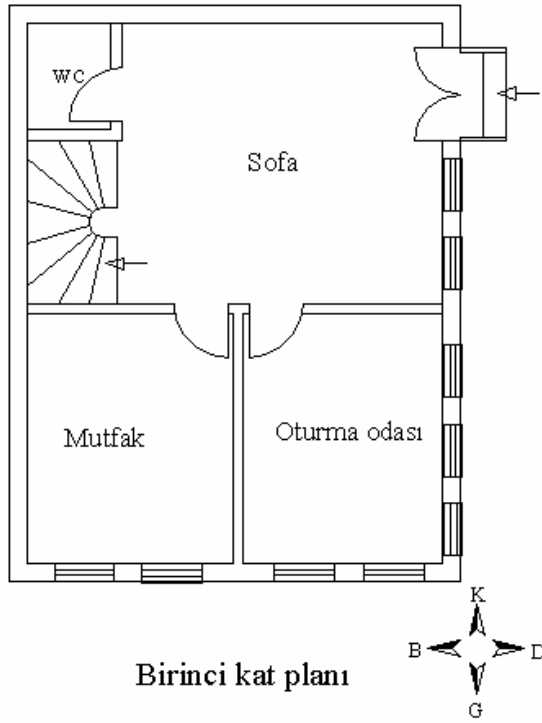
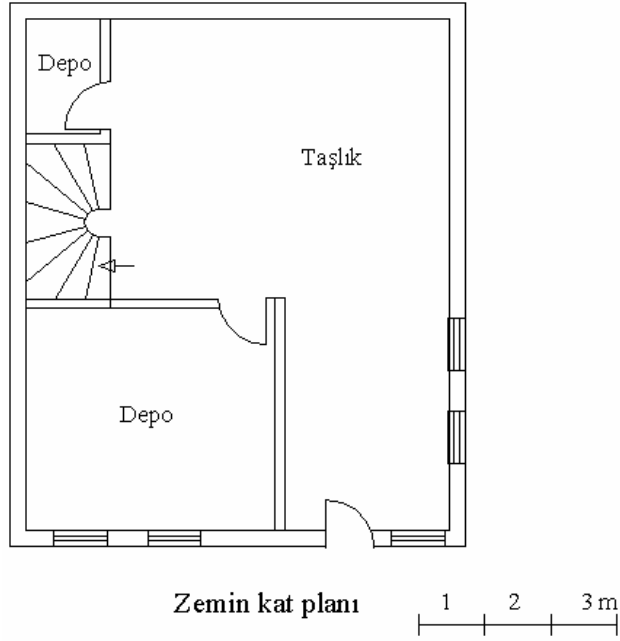
Zemin kat planı

Üst kat planı

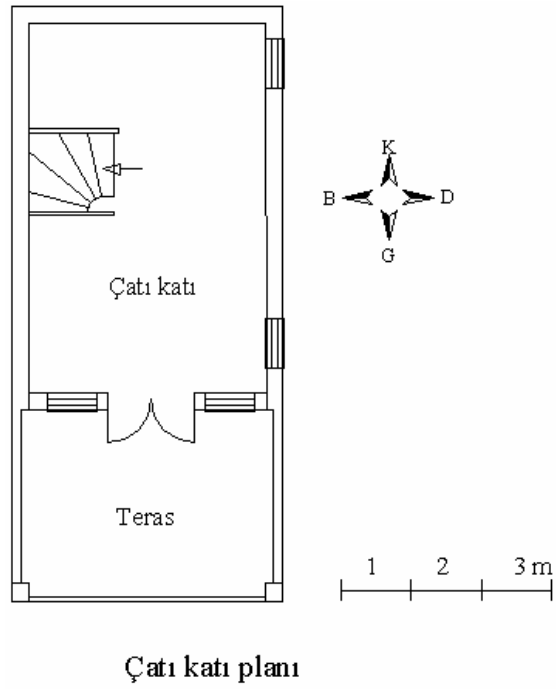
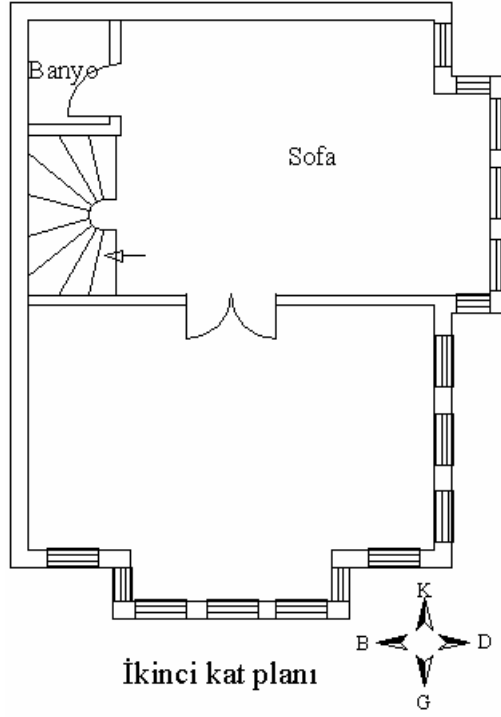
Şekil 2.25. On beş numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

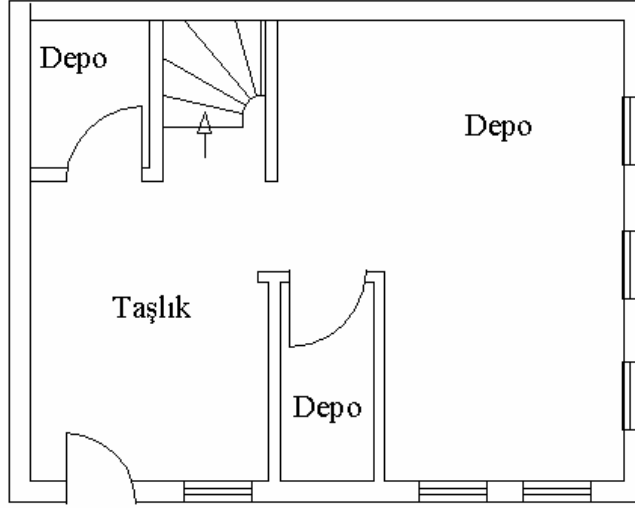
Şekil 2.26. On altı numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

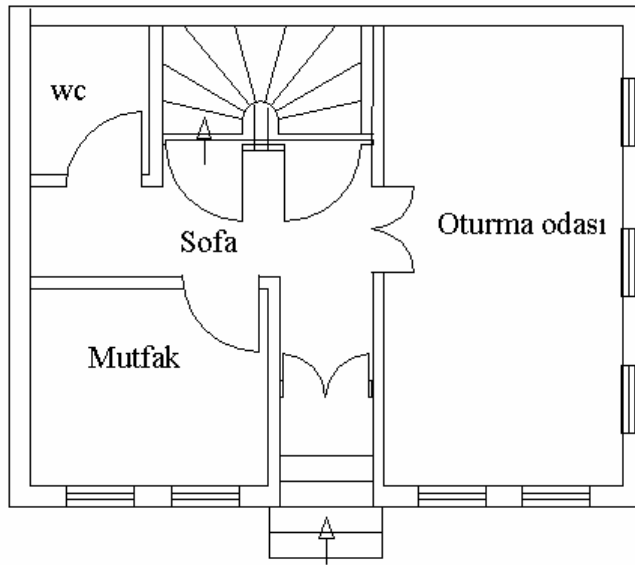
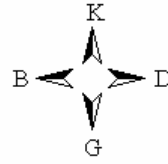

Şekil 2.26. On altı numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

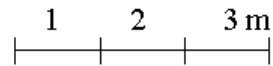
EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

Zemin kat planı

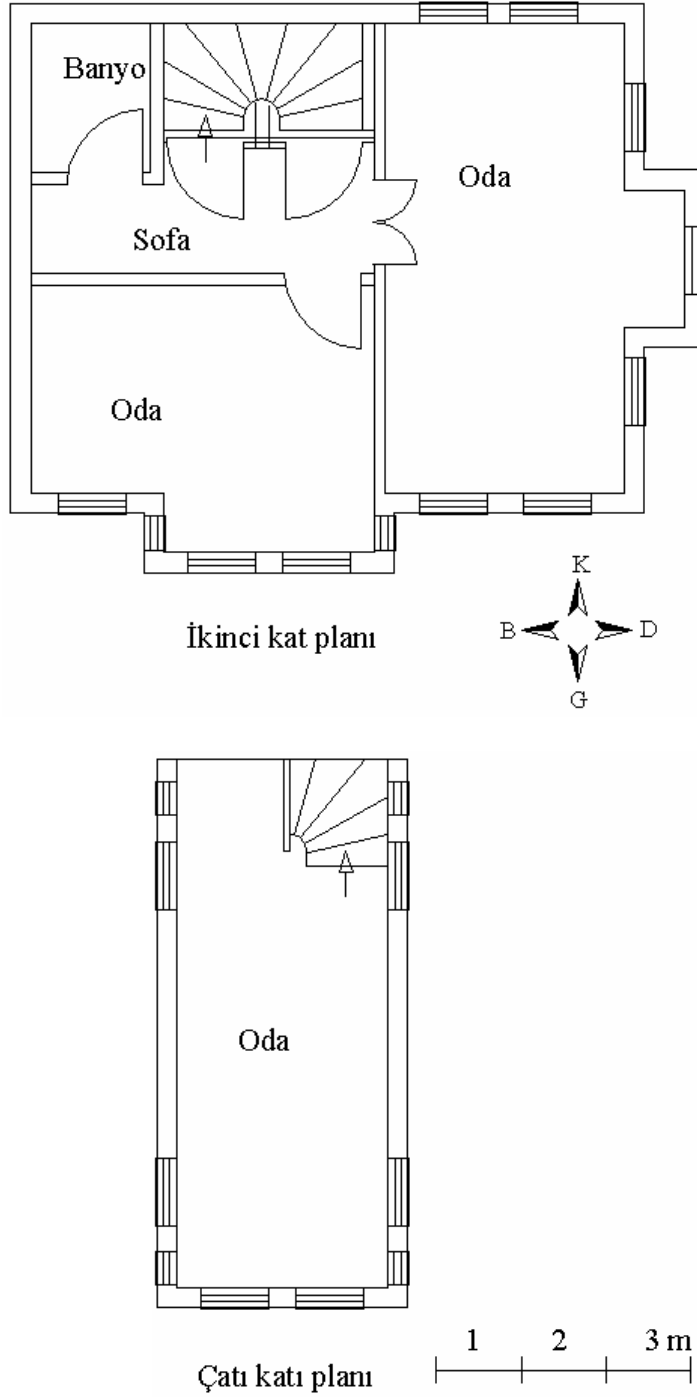

Birinci kat planı

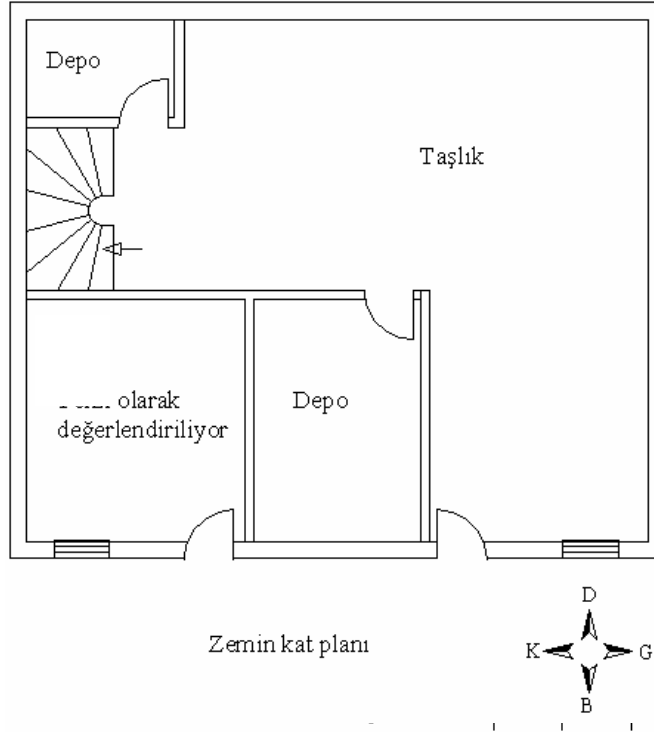
Şekil 2.27. On yedi numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

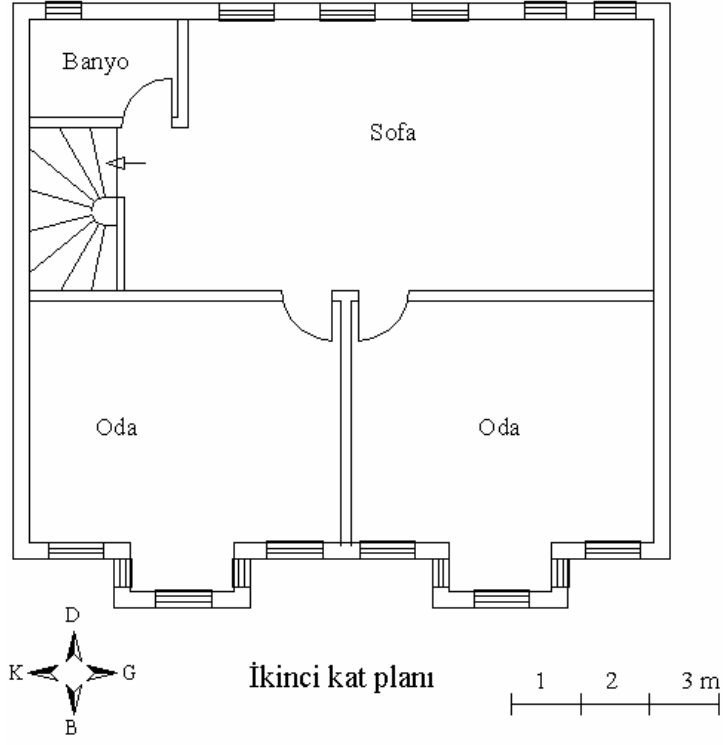
Şekil 2.28. On yedi numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

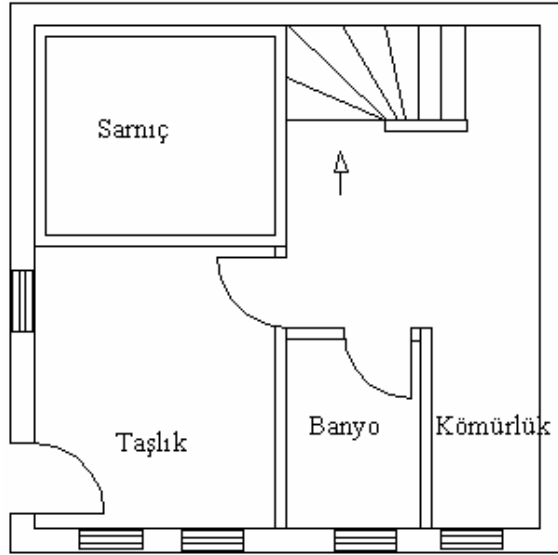
Şekil 2.29. On sekiz numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

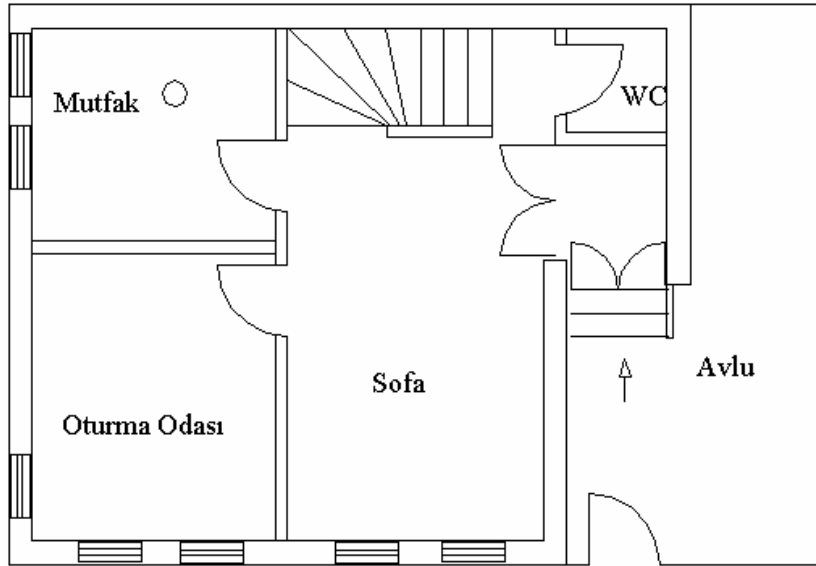
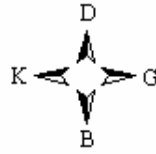

Şekil 2.30. On sekiz numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

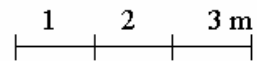
EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

Zemin kat planı

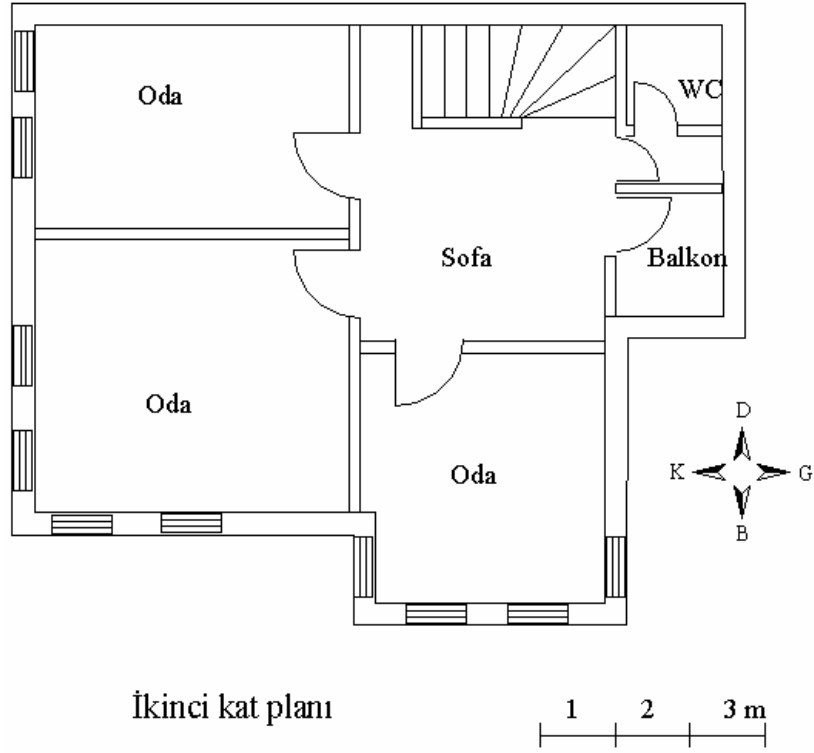

Birinci kat planı

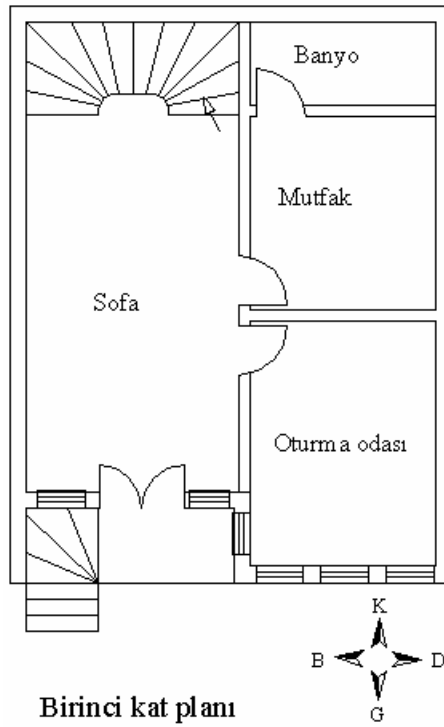
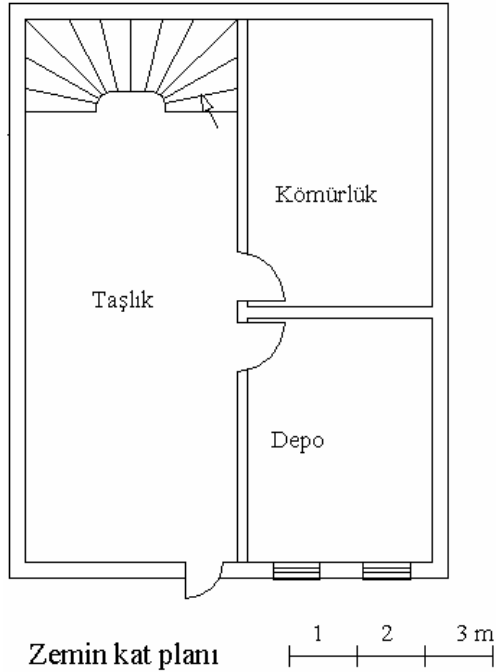
Şekil 2.31. On dokuz numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

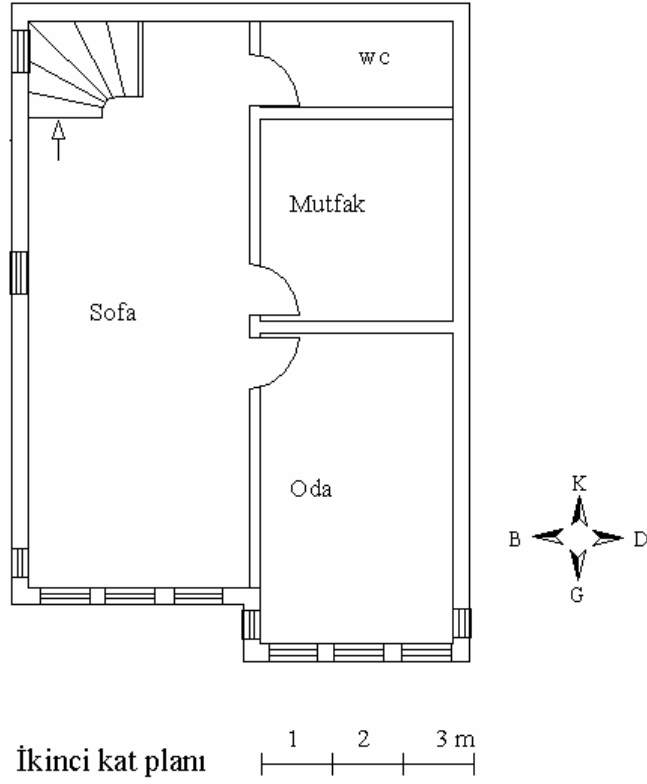
Şekil 2.32. On dokuz numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

Şekil 2.33. Yirmi numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-2 (Devam) İncelenen evlerin planları

Şekil 2.34. Yirmi numaralı ev planı [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.1. Bir numaralı ev arka cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.2. Bir numaralı ev ön cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.3. Bir numaralı ev sofa [Gümüş, 2006]

Resim 3.4. Bir numaralı ev oturma odası [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.5. Bir numaralı ev mutfak [Gümüş, 2006]

Resim 3.6. İki numaralı ev ön ve yan cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.7. İki numaralı ev arka cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.8. Üç numaralı ev ön cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.9. Üç numaralı ev arka cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.10. Üç numaralı evin sofası [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.11. Üç numaralı evin oturma odası [Gümüş, 2006]

Resim 3.12. Üç numaralı evin mutfağı [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.13. Dört numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.14. Dört numaralı evin sofası [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.15. Dört numaralı evin oturma odası [Gümüş, 2006]

Resim 3.16. Dört numaralı evin mutfağı [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.17. Beş numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.18. Beş numaralı evin sofası [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.19. Altı numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.20. Yedi numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.21. Yedi numaralı evin oturma odası [Gümüş, 2006]

Resim 3.22. Yedi numaralı evin mutfağı [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.23. Sekiz numaralı evin ön ve yan cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.24. Sekiz numaralı evin oturma odası [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.25. Sekiz numaralı evin merdiven kısmındaki bir yüklük [Gümüş, 2006]

Resim 3.26. Sekiz numaralı evin mutfuğı [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.27. Dokuz numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.28. Dokuz numaralı evin yan cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.29. Dokuz numaralı evin sofası [Gümüş, 2006]

Resim 3.30. Dokuz numaralı evin oturma odası [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.31. Dokuz numaralı evin mutfağı [Gümüş, 2006]

Resim 3.32. On numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.33. On bir numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.34. On bir numaralı evin arka cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.35. On bir numaralı evin birinci katı [Gümüş, 2006]

Resim 3.36. On bir numaralı evin ikinci katı [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.37. On bir numaralı evin mutfağı [Gümüş, 2006]

Resim 3.38. On iki numaralı evin ön ve yan cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.39. On iki numaralı evin ön ve yan cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.40. On iki numaralı evin arka cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.41. On üç numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.42. On üç numaralı evin birinci katı [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

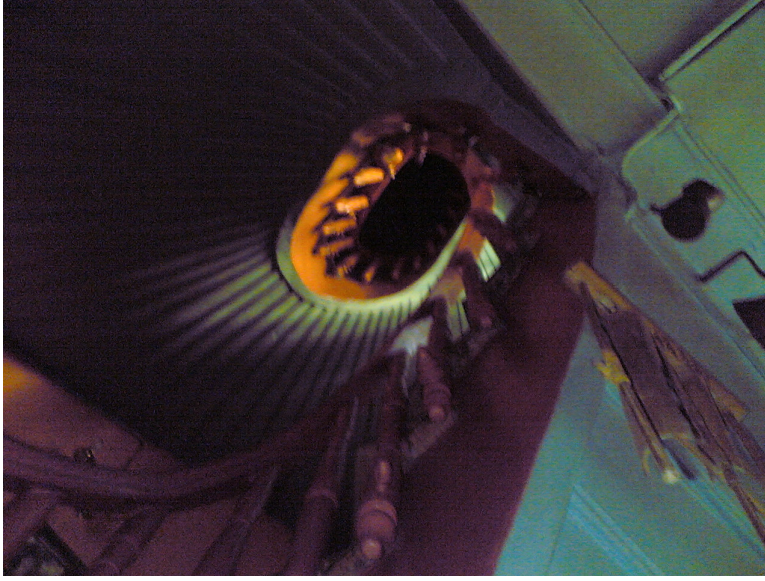

Resim 3.43. On üç numaralı evin ikinci katı (sofa) [Gümüş, 2006]

Resim 3.44. On üç numaralı evin teras katı [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.45. On üç numaralı evin iç merdivenleri [Gümüş, 2006]

Resim 3.46. On üç numaralı evin ikinci kat tavanı [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.47. On dört numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.48. On beş numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

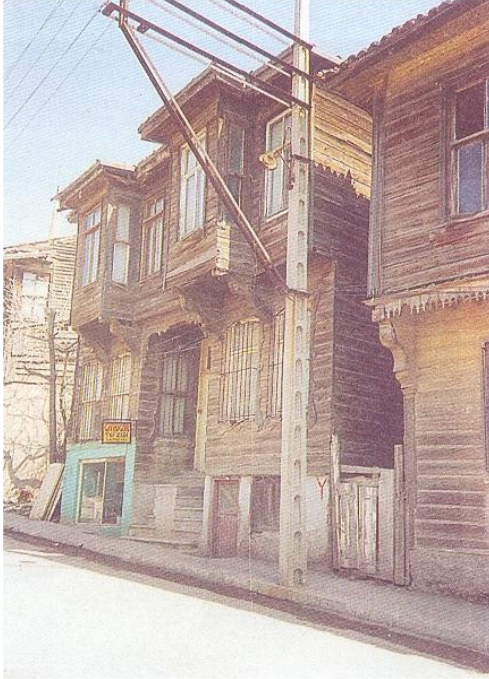

Resim 3.49. On altı numaralı evin ön ve yan cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.50. On yedi numaralı evin ön ve yan cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.51. On sekiz numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

Resim 3.52. On dokuz numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

EK-3 (Devam) İncelenen evlerin fotoğrafları

Resim 3.53. Yirmi numaralı evin ön cephesi [Gümüş, 2006]

Ek-4. İncelenen evlerin adresleri

Çizelge 4.1. Araştırma kapsamına alınan evlerin adresleri [Gümüş, 2006]

KATOLOG NO:	EVLERİN ADRESLERİ
1	Ertuğrul Mahallesi Meserret Sokak no: 3
2	Ertuğrul Mahallesi Sefa Sokak No: 12
3	Ertuğrul Mahallesi Şifa Sokak No:4
4	Ertuğrul Mahallesi. Cemal Nadir Sokak No:14
5	Ertuğrul Mahallesi Cemal Nadir Sokak No:16
6	Ertuğrul Mahallesi Cemal Nadir Sokak No:18
7	Ertuğrul Mahallesi Şifa Sokak No:18
8	Hürriyet Mah. Mayadağlı Cad. Büyük Avlu Sokak No: 5
9	Ertuğrul Mahallesi Orduevi Caddesi Şifa Sokak No:1
10	Ertuğrul Mahallesi Mayadağlı Caddesi No: 27
11	Ertuğrul Mahallesi Peştamalcı Caddesi Saadet Sokak No: 3
12	Ertuğrul Mahallesi Barbaros Caddesi No: 6
13	Ertuğrul Mahallesi Eski Bedesten Sokak No: 32
14	Ertuğrul Mahallesi Barbaros Caddesi No: 18
15	Yunus Bey Caddesi No:46
16	Ertuğrul Mahallesi Fevziye Sokak: 36
17	Ertuğrul Mahallesi Orta Çeşme Sokak No: 16
18	Çiftlikönü Caddesi No: 76
19	Ertuğrul Mahallesi İhsaniye Sokak No: 19
20	Ertuğrul Mahallesi Fevziye Sokak No: 20

EK-5 Anket formu

ANKET FORMU:

Ev No: Tel

Ev Adresi:.....Tarih...../...../2006

A. KONUT KULLANICILARI İLE İLGİLİ GENEL SORULAR

1. Kullanıcının Adı Soyadı:
2. Aile reisiyle birlikte bu konutta yaşayanların yaşları; aile bağı, eğitim durumları, meslekleri ve gelir durumları:

Bireyler	Yaşı	Aile bağı	Cinsiyeti	Eğitimi	Mesleği	Geliri

B. KONUT İLE İLGİLİ GENEL SORULAR

1. Evin mülkiyet durumu:
☐ Ev Sahibi ☐ Kira ☐ Vakıf ☐ Ücretsiz oturma
☐ Diğer.....
2. Konutta kaç yıldır oturuyorsunuz?..... yıl
3. Konutun yapılış tarihi?.....
4. Konutun plan tipi.....
5. Evinizden ne derece memnunsunuz?
 Memnun..... ! ! ! ! Memnun değil
6. Şu andaki eviniz idealinizdeki eve ne kadar yakın?
☐ Çok Yakın ☐ Yakın ☐ Biraz Yakın ☐ Biraz Uzak ☐ Uzak ☐ Çok uzak
7. Ayrı bir oturma odanız var mı?
☐ Evet ☐ Hayır
8. Ayrı bir oturma odanız varsa salonda ne sıklıkla oturuyorsunuz?

9. İdealinizdeki evi anlatır mısınız?.....

EK-5 (Devam) Anket formu

10. Şuandaki evinizden ne gibi şikâyetleriniz var?

.....

11. Şimdi sayacaklarıma ilişkin şikâyetiniz var mı?

☐ Pişirme	☐ Çocukların oyun oynaması
☐ Yemek yeme	☐ Ses, gürültü
☐ Uyuma	☐ Koku
☐ Çamaşır yıkama	☐ Balkon
☐ Çamaşır Kurutma	☐ Toz
☐ Nem rutubet	☐ Avlu temizliği

12. Hangi odalarda ısıtma kullanıyorsunuz?

☐ Salon	☐ Mutfak	☐ Sofa
☐ Oturma odası	☐ Yatak odası	☐ Çocuk odası

13. Isıtma hangi saatler arası yapılıyor?

.....saatte başlıyor.....saatte bitiyor.

14. Evin ısıtılmasında kullanılan araç hangisidir?

☐ Kalerifer	☐ Odun sobası	☐ Gaz sobası
☐ Katalitik	☐ Elektrik sobası	☐ Klima

15. Evin ısıtılmasından ne derece memnunsunuz?

Memnun..... ! ! ! ! Memnun değilim

16. Hangi odalarda soğutma kullanıyorsunuz?

☐ Salon	☐ Mutfak	☐ Sofa
☐ Oturma odası	☐ Yatak odası	☐ Çocuk odası

17. Odaların soğutulmasında kullanılan araç hangisidir?

☐ Klima	☐ Doğal soğutma
☐ Asma vantretör	☐ Seyyar vantretör

18. Kış ve yaz aylarında aynı odalarımı yoksa farklı odalarımı kullanıyorsunuz?

☐ Kışlık ve yazlık odalar aynı	☐ Kışlık ve yazlık odalar farklı

19. Yazın hangi odayı kullanıyorsunuz?

☐ Salon	☐ Sofa	☐ Oturma odası

20. Kışın hangi odayı kullanıyorsunuz?

☐ Salon	☐ Sofa	☐ Oturma odası

21. Odaların soğutulmasından ne derece memnunsunuz?

Memnunum ! ! ! ! Memnun değilim

22. Aşağıdakileri eviniz için nasıl değerlendirirsiniz?

İyi ısıtıyor..... !	İyi ısıtmıyor
Güneş ışığı iyi..... !	Güneş ışığı kötü
Sessiz..... !	Gürültülü
Kullanışlı..... !	Kullanışsız
Tozsuz !	Tozlu

C. GÜNLÜK VE SOSYAL YAŞAM İLE İLGİLİ SORULAR

1. Misafir karşılarken haremlik ve selamlık anlayışını uyguluyor musunuz?

- ☐ Uyguluyorum
☐ Uygulamıyorum

2. Uygulamıyorsanız karşılaştığınız sıkıntılar nelerdir?

.....

.....

EK-5 (Devam) Anket formu

- ☐ Odun sobası ☐ Katalitik
☐ Elektrik sobası ☐ Klima
☐ Herhangi bir ısıtıcı kullanılmıyor.

10. Sofanın aydınlatılmasında kullanılan araç hangisidir?

- ☐ Çıplak ampul ☐ Halojen ☐ Floresan
☐ Akkor lamba ☐ Spot ☐ Avize

11. Sofanın havalandırmasını sağlayan araç hangisidir?

- ☐ Doğal (kapı-pencere) ☐ Mekanik aspretör

12. Sofanın duvar kaplaması aşağıdakilerden hangisidir?

- ☐ Yağlı boya ☐ Plastik boya ☐ Natürel taş ☐ Duvar kâğıdı
☐ Kireç badana ☐ Sıva ☐ Ahşap lambri

13. Sofanın yer kaplaması aşağıdakilerden hangisidir?

- ☐ Şap ☐ Karo ☐ Natürel taş ☐ Mermer
☐ Mozaik ☐ Seramik ☐ ahşap

14. Sofanın tavan kaplaması aşağıdakilerden hangisidir?

- ☐ Yağlı boya ☐ Plastik boya ☐ Natürel taş ☐ Kartonpiyer
☐ Kireç badana ☐ Sıva ☐ Ahşap

15. Sofanın dekorasyonda kullanılan aksesuarlar:

- ☐ Biblolar ☐ Tablo
☐ D çerçevesi tablo ☐ Poster
☐ Bakır eşya ☐ Dinsel yayınlar
☐ Uzellik (yöresel) ☐ Çiçekler(canlı-cansız)
☐ Kilim ☐ Kartpostal
☐ Dantel maketler ☐ Saat
☐ Vazo ☐ Takvim
☐ Nazar boncuğu ☐ Manzara resimleri
☐ Telefon ☐ Başarı belgeleri

16. Sofanın psikolojik etkileri:

Davet edici.....İtici
 Huzur vericiTedirgin edici
 Rahat.....Rahatsız

İyi planlanmış.....Kötü planlanmış
 İyi dengelenmiş.....Kötü dengelenmiş
 İyi düzenlenmiş.....Kötü düzenlenmiş

BüyükKüçük
 Geniş.....Dar
 Ferah.....Tıkış tıkış

OTURMA ODASI:

1. Kullanılan mobilya tipi:

- ☐ Geleneksel Türk ☐ Modern mobilya ☐ Yöresel mobilya
☐ Klasik Batı ☐ Karışık ☐ Minder-döşek

2. Kullanılan mobilya kalitesi:

- ☐ Lüks kalite ☐ 1. sınıf (iyi kalite) ☐ 2. sınıf (orta kalite)
☐ 3.sınıf Düşük kalite) ☐ Her kaliteden var

3. Oturma odası eşyalarından ne derece memnunsunuz?

MemnunumMemnun değilim

EK-5 (Devam) Anket formu

4. Oturma odası eşyalarından memnun iseniz nedenlerini açıklayınız?

.....

5. Oturma odası eşyalarından memnun değilseniz nasıl bir değişiklik istersiniz?

.....

6. idealinizdeki oturma odası ve mobilya döşeme şeklini açıklayınız?

.....

7. Mobilyaların yerlerini değiştirdiğiniz oluyor mu?

☐ Evet ☐ Hayır

8. Mobilyaların yerlerini değiştiriyorsanız nedenlerini açıklayınız?

.....

9. Oturma odasının ısıtılmasında kullanılan araç hangisidir?

☐ Klorifer ☐ Gaz sobası
☐ Odun sobası ☐ Katalitik
☐ Elektrik sobası ☐ Klima
☐ Herhangi bir ısıtıcı kullanılmıyor.

10. Oturma odasının aydınlatılmasında kullanılan araç hangisidir?

☐ Çıplak ampul ☐ Halojen ☐ Fluresan
☐ Akkor lamba ☐ Spot ☐ Avize

11. Oturma odasının havalandırmasını sağlayan araç hangisidir?

☐ Doğal (kapı-pencere) ☐ Mekanik aspretör

12. Oturma odasının duvar kaplaması aşağıdakilerden hangisidir?

☐ Yağlı boya ☐ Plastik boya ☐ Natürel taş ☐ Duvar kâğıdı
☐ Kireç badana ☐ Sıva ☐ Ahşap lambri

13. Oturma odasının yer kaplaması aşağıdakilerden hangisidir?

☐ Şap ☐ Karo ☐ Natürel taş ☐ Mermer
☐ Mozaik ☐ Seramik ☐ Ahşap

14. Oturma odasının tavan kaplaması aşağıdakilerden hangisidir?

☐ Yağlı boya ☐ Plastik boya ☐ Natürel taş ☐ Kartonpiyer
☐ Kireç badana ☐ Sıva ☐ Ahşap

15. Oturma odasının Dekorasyonunda kullanılan aksesuarlar:

☐ Biblolar ☐ Tablo
☐ D çerçevesi tablo ☐ Poster
☐ Bakır eşya ☐ Dinsel yayınlar
☐ Uzelliik (yöresel) ☐ Çiçekler(canlı-cansız)
☐ Kilim ☐ Kartpostal
☐ Dantel maketler ☐ Saat
☐ Vazo ☐ Takvim
☐ Nazar boncuğu ☐ Manzara resimleri
☐ Telefon ☐ Başarı belgeleri

16. Oturma odasının psikolojik etkileri:

Davet edici.....İtici
Huzur verici.....Tedirgin edici
Rahat.....Rahatsız

İyi planlanmış.....Kötü planlanmış
İyi dengelenmiş.....Kötü dengelenmiş

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Soyadı, adı : GÜMÜŞ, Ömer
 Uyuğu : T.C.
 Doğum tarihi ve yeri : 28.07.1981 İzmir
 Medeni hali : Evli
 Telefon : 0 505 823 28 37
 e-mail : omerag2@hotmail.com

Eğitim

Derece	Eğitim Birimi	Mezuniyet tarihi
Yüksek lisans	Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Mobilya ve Dekorasyon anabilim dalı	
Lisans	Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Mobilya ve Dekorasyon öğretmenliği	2004
Lise	İzmir Buca E:M:L	1998

İş Deneyimi

Yıl	Yer	Görev
2005-2007	Tekirdağ Çorlu Mehmet Rüştü Uzel E.M.L	Mobilya ve dek.
2007-	Batman mesleki eğitim merkezi	öğretmeni

Yabancı Dil

İngilizce

Yayınlar

1. GÜMÜŞ, Ömer “Su bazlı verniklerin suya karşı dayanımı”, Lisans Tezi, ***Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi***, Ankara, (2004).

Hobiler

Doğada yürüyüş, Balık tutmak, spor yapmak,